

EIROBAROMETRS 68

SABIEDRISKĀ DOMA EIROPAS SAVIENĪBĀ

RUDENS 2007

ZIŅOJUMS PAR VALSTI

LATVIJA

Ziņojumu pasūtījis un tā tapšanu koordinējis Komunikāciju ģenerāldirektorāts.

Šis ziņojums tapis Eiropas Komisijas pārstāvniecībai Latvijā.

Ziņojums nepauž Eiropas Komisijas viedokli.
Pētījuma interpretācija un viedokļi ir to autoru ziņā.

SATURS

Ievads	3
Situācijas vērtējums valstī	
I Situācijas vērtējums valstī	
1. Ekonomika	5
2. Nodarbinātība	7
3. Apkārtējā vide	9
4. Sociālā labklājība	10
5. Kopsavilkums	11
II Svarīgākās problēmas valstī	13
III Pašreizējo procesu virzība pareizajā vai nepareizajā virzienā	
1. Valstī	16
2. Eiropas Savienībā	17
IV Uzticēšanās nacionālajām institūcijām	18
1. Nacionālais parlaments	
2. Nacionālā valdība	
3. Uzticēšanās Eiropas Savienībai	
Skatījums uz ES	
V Vērtējums par valsts interešu vērā ņemšanu Eiropas Savienībā	22
VI Informētība par politiskajiem notikumiem Eiropā	24
VII Vai, Jūsaprāt, lēmumi par katru no turpmāk minētajām jomām būtu jāpieņem tikai valdībai vai valdībai kopīgi ar Eiropas Savienību?	
1. Ekonomika	26
2. Inflācija	28
3. Pensijas	29
4. Apkārtējās vides aizsardzība	31
VIII Kāda ir Eiropas Savienības ietekme uz sekojošām jomām:	
1. Ekonomiskā situācija	33
2. Cenu pieaugums/ Inflācija	35
3. Mājokļu jautājums	36
4. Pensijas	38
5. Apkārtējās vides aizsardzība	39

Plašsaziņas līdzekļi un ES

IX Vai plašsaziņas līdzekļi par ES informē pietiekami?

1. Televīzija	41
2. Radio	42
3. Prese	44
4. Internets	45
5. Kopsavilkums	47

X Vai plašsaziņas līdzekļi par ES informē objektīvi?

1. Televīzija	48
2. Radio	49
3. Prese	51
4. Internets	52
5. Kopsavilkums	55

XI Uzticēšanās plašsaziņas līdzekļiem

1. Televīzija	55
2. Radio	56
3. Prese	57
4. Internets	58

Pielikums

Tehniskā informācija	60
----------------------	----

Aptaujas tehniskie dati	61
-------------------------	----

Aptaujas anketa (<i>latviešu val.</i>)	62
--	----

Ievads

„Eurobarometra 68” aptauja Latvijā notika laikā no 2007.gada 25.septembra līdz 22.oktobrim un tajā tika aptaujāti 1006 Latvijas pilsoņi, vecāki par 15 gadiem. Aptauju veica tirgus un sociālo pētījumu aģentūra „TNS Latvia”. „Eurobarometrs 68” ir septītā „Eurobarometer Standart” aptauja, kopš Latvija ir Eiropas Savienības dalībvalsts.

Eiropas Savienība 2007.gada janvārī bija paplašinājusies – par tās dalībvalstīm kļuva Rumānija un Bulgārija. Paplašinājās arī eirozona – tai pievienojās pirmā no tām dalībvalstīm, kuras bija piederējušas postpadomju zonai – Slovēnija.

2007.gada rudens Eurobarometra aptaujas veikšanas laikā kulminēja Latvijas iekšpolitiskās spriedzes pieaugums, kas bija vērojams jau kopš gada paša sākuma, kad steigā un bez pienācīgas saskaņošanas tika izstrādāti grozījumi likumos, kas regulē drošības iestāžu darbību. Tieši šie grozījumi pamudināja Valsts prezidenti Vairu Vīķi-Freibergu pirmreizēji izmantot tādu konstitucionālo instrumentu kā Saeimas pieņemta likuma neizsludināšanu un tā nodošanu tautas nobalsošanai.

Par nozīmīgu notikumu uzskatāma ietekmīgā Ventspils mēra Aivara Lemberga arestēšana aizdomās par kukuļņemšanu, noziedzīgi iegūtas naudas legalizēšanu un amatpersonai noteikto ierobežojumu pārkāpšanu. Tas ne vien sašķobīja sabiedrības uzskatu, ka tiesībsargājošās institūcijas ir bezspēcīgas pret ietekmīgām amatpersonām, bet arī netieši apstiprināja agrāk cirkulējušās baumas par korupciju politiskajā elitē, tā tikai vairojot ļaunu neuzticēšanos valsts nozīmīgākajām institūcijām. Nav izslēgts, ka tieši Aivaram Lembergam izvirzīto apsūdzību kontekstā ir jāaplūko Saeimas priekšsēdētāja Induļa Emša tiesāšana par nepatiesu ziņu sniegšanu pēc tam, kad viņš paziņoja policijai par lielākas skaidras naudas summas nozagšanu Ministru kabineta ēkā.

Vairoties no atklātas diskusijas un izmantojot dažādus māņu manevrus, valdošās koalīcijas partiju pārstāvji šaurā lokā vienojās par atbalstu ķirurga un Valsts Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcas vadītāja Valda Zatlera kandidatūrai. Prezidenta vēlēšanu dienā 31.maijā pie Saeimas pulcējās vairāki simti Valda Zatlera, kā arī viņa konkurenta, bijušā Satversmes tiesas priekšsēdētāja Aivara Endziņa atbalstītāji, veidojot savdabīgu prelūdiu mītiņu sērijai rudenī. Pēc Valda Zatlera ievēlēšanas Valsts ieņēmumu dienests atrod pamatojumu, kāpēc jaunajam prezidentam nav jānomaksā nodokļi par saņemtajām ārstu pateicības naudām, radot neizpratni un sašutumu citos nodokļu maksātājos.

Vairas Vīķes-Freibergas pēdējā prezidentūras dienā notika tautas nobalsošana par diskutablajiem grozījumiem drošības iestāžu likumos. Referendumam bija šķietami necīga juridiskā nozīme, jo Saeima jau bija paspējusi atcelt minētos grozījumus, taču tam bija lielāka simboliskā nozīme, paužot neapmierinātību ar Saeimas un valdības darbību kopumā.

Augustā nopietnu triecienu saņēma tiesu sistēmas uzticamība, žurnālistam Lato Lapsam iesniedzot LR Ģenerālprokuratūrai noklausītu telefonsarunu atšifrējumus starp advokātu Andri Grūtupu un vairākiem Rīgas apgabaltiesas un Augstākās tiesas tiesnešiem. Daļa materiālu tika izdoti grāmatā „Tiesāšanās kā ķēķis”, ļaujot plašākai sabiedrībai iepazīties ar dažām mazāk godīgām ietekmīgā advokāta darbības metodēm.

Neraugoties uz valdības īstenoto inflācijas apkarošanas plānu, kas gan nesaņēma ekonomikas lietpratēju vienbalsīgu atbalstu, septembrī inflācija Latvijā pirmo reizi šī gadsimta laikā pārsniedza divciparu skaitļa atzīmi un turpināja pieaugt līdz pat gada beigām. Kaut gan nekustamo īpašumu tirgū, kas bija viens no nozīmīgākajiem inflācijas dzinūjiem, jau bija iestājies apsūkums, inflācija pieauga ne tikai inerces, bet arī energonesēju cenu kāpuma dēļ, nostiprinot sabiedrības bažas par valdības spēju risināt ilgstoši aktuālo inflācijas problēmu.

Septembrī Ministru prezidents Aigars Kalvītis juridiski diskutablā veidā atstādināja no amata Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja vadītāju Alekseju Loskutovu, izmantojot Valsts kontroles revīzijas secinājumus par nepilnībām KNAB grāmatvedības uzskaitē. Neparasti asā premjera rīcība acīmredzot bija skaidrojama ar viņa vēlmi nomainīt KNAB vadītāju, ko apstiprināja valdības steidzīgais un teju vienprātīgais atbalsts šādai iecerei. Tomēr relatīvi sekmīgi strādājošā biroja vadītāja iecerētā nomaina izraisīja pēdējos 15 gados nepieredzētu sabiedrības politisko mobilizāciju, kas izpaudās vairākās itin plašās tautas sapulcēs oktobrī un novembrī. To rezultātā valdošās koalīcijas politiķi bija spiesti atteikties no ieceres nomainīt KNAB vadītāju, bet Aigars Kalvītis – paziņot par atkāpšanos.

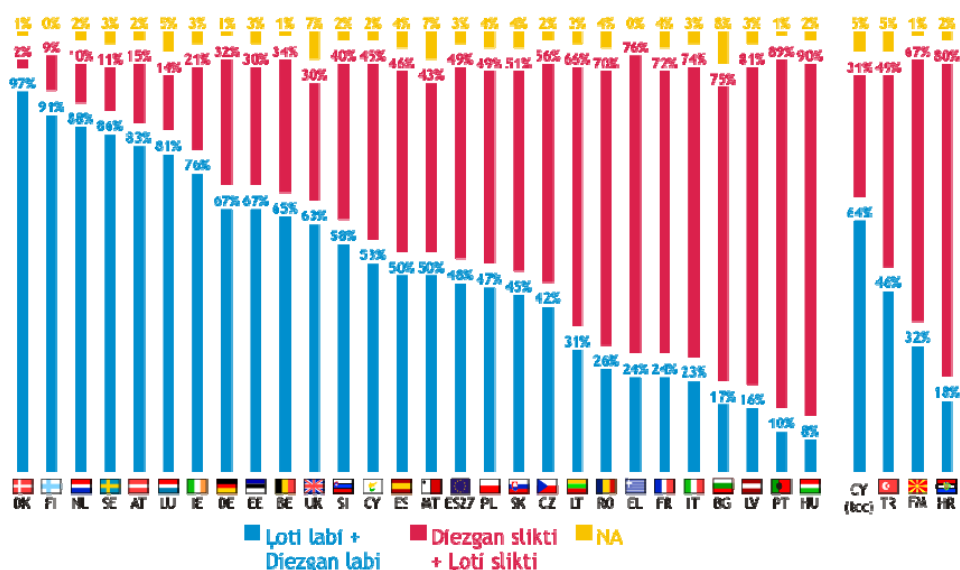
I Situācijas vērtējums valstī

1. Ekonomika

Pašreizējo ekonomisko situāciju valstī Eiropas Savienības 27 dalībvalstu iedzīvotāji (turpmāk tekstā – „ES 27”, papildus informāciju par saīsinājumiem skatīt aptaujas tehniskajos datos 61.lpp.) **kopumā vērtē polarizēti**: aptuveni puse aptaujāto (48%) situāciju valsts ekonomikā vērtē kā diezgan labu vai ļoti labu, bet otra puse (49%) - kā diezgan sliktu vai ļoti sliktu.

Jautājums:QA4.1. Ka Jus vertējat pašreizejo situāciju katrā no šīm sferām?

Izvēles iespējas: {MŪSU VALSTIS} ekonomikas stāvoklis

Salīdzinoši vispozitīvāk situāciju valsts ekonomikā vērtē Skandināvijas valstu iedzīvotāji. Diezgan laba vai ļoti laba situācija valsts ekonomikā – šādu vērtējumu sniedz absolūtais vairākums Dānijā (97%) un Somijā (91%) dzīvojošo. Nīderlandē pozitīvi valsts ekonomiku vērtē 88% aptaujāto, bet Zviedrijā – 86%.

Visnegatīvākais valsts ekonomiskās situācijas vērtējums ir Ungārijai, Portugālei un Latvijai. Šajās valstīs attiecīgi tikai 8% Ungārijas, 10% Portugāles un 16% Latvijas iedzīvotāju ekonomisko situāciju vērtē kā diezgan labu vai ļoti labu.

Baltijas valstu vidū jautājumā par valsts ekonomisko situāciju rādītāji būtiski atšķiras. **Latvijā ir vis skeptiskāk noskaņotie iedzīvotāji Baltijas valstīs - ekonomisko situāciju kā diezgan labu vai ļoti labu vērtē tikai 16% aptaujāto**, savukārt Lietuvā skeptiski noskaņoto ir mazāk - 31% aptaujāto ekonomisko situāciju vērtē kā diezgan labu vai ļoti labu. Igaunijas iedzīvotāju viedoklis par ekonomisko situāciju savā valstī ir salīdzinoši daudz pozitīvāks – 67% aptaujāto Igaunijā situācija ekonomikā vērtē kā diezgan labu vai ļoti labu.

Rezultātā ES 27 valstu vidū Igaunijas respondentu vērtējums par ekonomisko situāciju valstī atrodas krietni virs vidējā, bet Latvijas un Lietuvas respondentu – zem ES 27 valstu vidējā rādītāja; turklāt Latvijā ir četras reizes mazāk pozitīvi noskaņotu iedzīvotāju kā Igaunijā (rādītāji atšķiras par 51 procentpunktiem /PP/).

Salīdzinot ar aptauju EB 67.2, kura notika 2007.gada pavasarī, redzam, ka situācija Latvijā ir tikai nedaudz mainījusies - Latvijas respondenti par situāciju valsts ekonomikā kļuvuši nedaudz skeptiskāki. Ja pavasarī 22% Latvijas respondentu bija pozitīvi noskaņoti, tad rudenī tādu, kas uzskata, ka situācija valsts ekonomikā ir diezgan laba vai ļoti laba, ir 16% (-6 PP). Savukārt negatīvi noskaņoto respondentu pavasara pētījumā bija 76%, tad tagad **ekonomisko situāciju Latvijā kā diezgan slikti vai ļoti slikti vērtējošo ir vēl vairāk - 81% (+5 PP)**.

Salīdzinot ES 27 valstu vidējos rādītājus, redzams, ka arī šeit vērojams neliels optimistiskāk noskaņoto respondentu viedokļa kritums. Ja 2007.gada pavasarī (EB 67.2) ekonomiskā situācija valstī tika vērtēta kā diezgan laba vai ļoti laba 52% respondentu vidū, tad šobrīd optimistiskāks skatījums ir 48% ES 27 valstu respondentu (-4 PP).

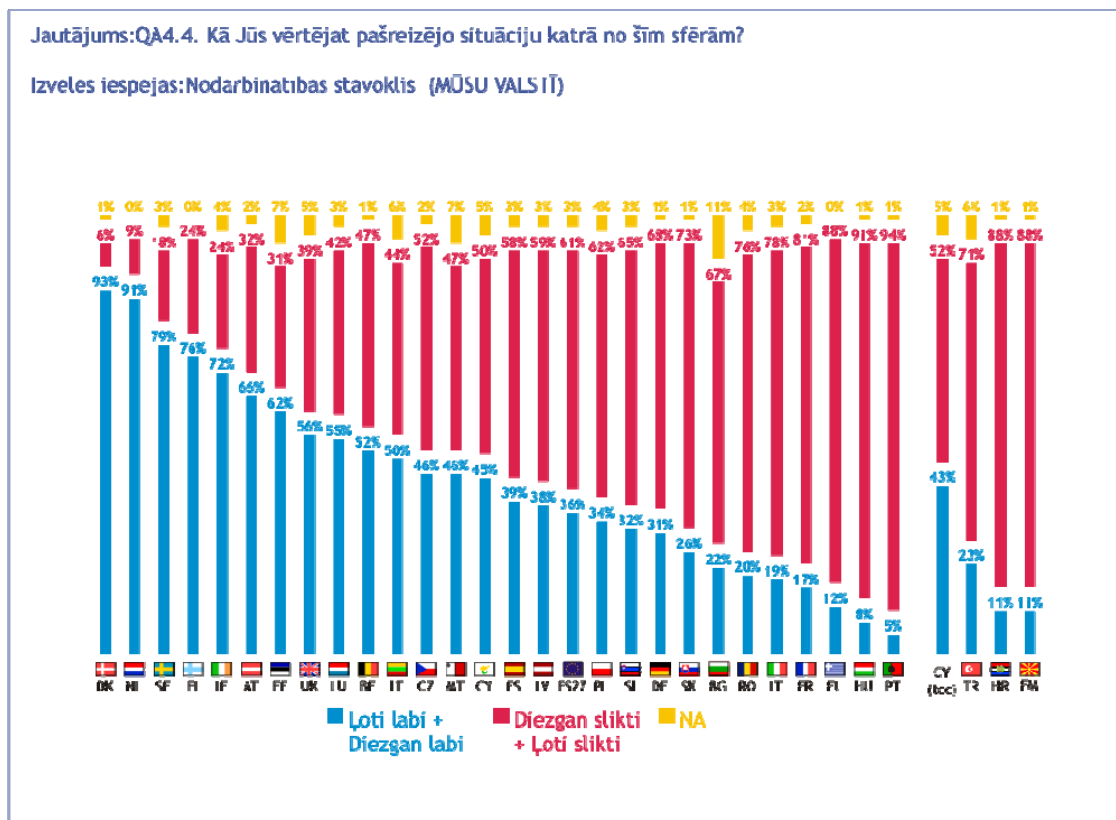
Salīdzinoši vislielākās izmaiņas, vērtējot situāciju valsts ekonomikā, piedzīvojusi Kipras Republika, Igaunija un Slovēnija. Ja 2007.gada pavasarī (EB 67.2) 77% Kipras Republikas iedzīvotāju savas valsts ekonomisko situāciju vērtēja kā diezgan labu vai ļoti labu, tad rudens pētījumā ir vērojams optimistiskāk noskaņoto respondentu kritums par 24 PP. Kaut arī kopumā Igaunijā situācija valsts ekonomikā tiek vērtēta kā diezgan laba vai ļoti laba, tomēr kritums ir par 14 PP (no 81% uz 67%). Arī Slovēnijā to respondentu skaits, kuri situāciju ekonomikā vērtē kā diezgan labu vai ļoti labu, krities par 14 PP (72% uz 58%).

Sociāldemogrāfiskajā griezumā raugoties, pozitīvāk (diezgan laba vai ļoti laba) ekonomisko situāciju Latvijā vērtē jaunieši vecumā no 15-24 gadiem (23%), respondenti, kuri mācās vai studē (25%), uzņēmēji/pašnodarbinātie (21%), kā arī Kurzemē dzīvojošie (22%).

Negatīvāk (diezgan slikti vai ļoti slikti) ekonomisko situāciju valstī vērtē respondenti vecumā no 40 līdz 54 gadiem (88%), ierēdņi/speciālisti (87%), vadošā līmeņa darbinieki (84%) un fiziska darba strādnieki (84%), mazpilsētās vai vidēji lielās pilsētās dzīvojošie (84%), kā arī Pierīgā (87%) un Vidzemē (85%) dzīvojošie.

2. Nodarbinātība

Situāciju nodarbinātības jomā ES 27 valstu iedzīvotāji kopumā vērtē kritiski. Drīzāk laba un ļoti laba situācija nodarbinātības jomā šķiet 36% ES 27 valstu aptaujāto, bet drīzāk slihta vai ļoti slihta – 61% aptaujāto.

Jautājumā par nodarbinātību salīdzinoši vispozitīvāko vērtējumu ir sniedzis tas pats valstu četrinieks kā jautājumā par ekonomisko situāciju. Situācija nodarbinātības jomā drīzāk laba un ļoti laba šķiet absolūtajam vairākumam Dānijas (93%), Nīderlandes (91%), Zviedrijas (79%) un Somijas (76%) iedzīvotāju.

Arī lielākie kritiķi palikušas tās pašas valstis – tikai 8% respondentu Ungārijā un 5% respondentu Portugālē situāciju nodarbinātības jomā vērtē kā drīzāk labu vai ļoti labu.

Baltijas valstis nodarbinātības jautājumā atrodas virs ES 27 valstu vidējā rādītāja, taču pašu valstu starpā vērojamas būtiskas atšķirības.

Vispozitīvāk situāciju nodarbinātības jomā savā valstī vērtē Igaunijas respondenti – 62% uzskata, ka situācija ir drīzāk laba vai ļoti laba. Lietuvā puse respondentu (50%) uzskata, ka situācija valstī nodarbinātības jomā ir drīzāk laba vai ļoti laba, taču **Latvijā vien 38% respondentu situāciju nodarbinātības jomā uzskata par drīzāk labu vai ļoti labu.**

Latvijas iedzīvotāji, salīdzinot datus ar aptauju EB 66.1, kura tika veikta pirms gada (2006.gada rudenī), ir **kļuvuši optimistiskāki par situāciju nodarbinātības jomā, vērtējumam augot par 11 PP.** Ja 2006.gada rudenī 27% Latvijas respondentu bija pozitīvi noskaņoti, tad tagad tādu, kas uzskata, ka situācija nodarbinātības jomā ir diezgan laba vai ļoti laba, ir 38% (+11 PP). Savukārt negatīvi noskaņoto respondentu pagājušā gada rudenī bija 70%, bet tagad situāciju nodarbinātības jomā kā diezgan sliktu vai ļoti sliktu vērtē 59% (-11 PP).

Ja 2006.gada rudenī (EB 66.1) ES 25 valstu vidējais rādītājs optimistiskāk noskaņotajiem (situācija nodarbinātības jomā ir drīzāk laba vai ļoti laba) bija 27%, tad tagad ES 27 valstu vidū kopuma šādi domājošo jau ir 36% respondentu, t.i., viedoklis par situāciju ar nodarbinātību valstī ir kļuvis optimistiskāks (+9 PP).

Salīdzinoši vislielākās pozitīvās izmaiņas vērtējumā par situāciju nodarbinātības jomā notikušas Zviedrijā, Vācijā, Čehijā, Polijā un Somijā. Zviedrijā to respondentu skaits, kuri uzskata, ka situācija nodarbinātības jomā ir diezgan laba vai ļoti laba, ir pieaudzis par 43 PP (no 36% uz 79%). Vācijā izmaiņas ir par 25 PP (no 6% uz 31%), bet Čehijā par 23 PP (no 23% uz 46%). Polijā un Somijā optimistiskāk noskaņoto respondentu pieaugums ir 22 PP (no 12% uz 34% Polijā, 54% uz 76% Somijā).

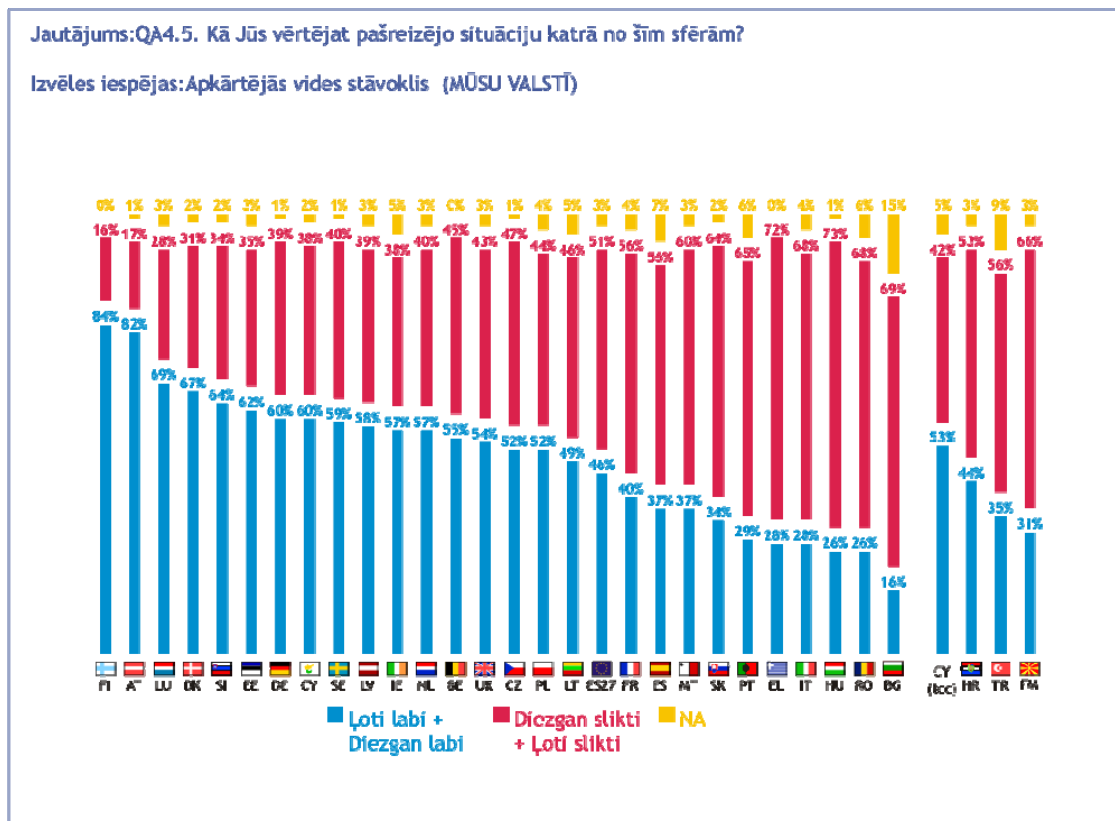
Salīdzinoši lielākais optimistiski noskaņoto par situāciju nodarbinātības jomā skaita kritums ES 27 valstu vidū ir vērojams Īrijā – 13 PP (no 85% uz 72%).

Sociāldemogrāfiskajā griezumā raugoties, situāciju Latvijā nodarbinātības jomā kā drīzāk labu vai ļoti labu salīdzinoši vairāk vērtē vīrieši (41%), respondenti vecumā no 25 līdz 39 gadiem (41%), kā arī vadošā līmeņa darbinieki (52%). Optimistiskāk noskaņoti ir lielpilsētu iedzīvotāji (45%), Rīgā (50%), Zemgalē (44%) un Kurzemē (41%) dzīvojošie respondenti.

Latvijā salīdzinoši pesimistiskākas (situācija nodarbinātības jomā ir drīzāk slikta vai ļoti slikta) ir sievietes (62%) un respondenti vecumā no 40 līdz 54 gadiem (63%). Kritiskāk situāciju nodarbinātības jomā vērtē respondenti, kuri nestrādā algotu darbu: bezdarbnieki (69%), māsaimnieces (65%), uzņēmēji/pašnodarbinātie (65%) un pensionāri (64%). Tāpat salīdzinoši vairāk neapmierināti ar situāciju nodarbinātības jomā ir laukos vai ciematos dzīvojošie respondenti (64%), bet reģionālajā griezumā visvairāk neapmierināto ar situāciju nodarbinātības jomā ir Latgalē (73%), Vidzemē (65%) un Pierīgā (64%) dzīvojošo vidū.

2. Apkārtējā vide

Apkārtējās vides stāvokli ES 27 valstīs kopumā vērtē polarizēti: 46% aptaujāto uzskata, ka tas ir drīzāk labs vai ļoti labs, bet 51% aptaujāto to vērtē kā drīzāk sliktu vai ļoti sliktu.

Salīdzinoši visapmierinātākie ar apkārtējās vides stāvokli ir Somijā (84%) un Austrijā (82%) dzīvojošie, bet neapmierinātākie – Bulgārijas (16%), Rumānijas (26%) un Ungārijas (26%) iedzīvotāji.

Baltijas valstu rādītāji par apkārtējās vides stāvokli atrodas virs ES 27 valstu vidējā rādītāja, taču pašu valstu starpā rādītāji nedaudz atšķiras.

Apkārtējā vides stāvokli kā drīzāk labu vai ļoti labu vērtē 62% Igaunijas respondentu, 58% Latvijas respondentu, un salīdzinoši mazāk (49%) Lietuvā dzīvojošo respondentu.

Salīdzinājumā ar pētījumu EB 66.1, kurš notika 2006.gada rudenī, **Latvijas respondentu vidū viedoklis par apkārtējās vides stāvokli nav būtiski mainījies.** Tomēr kopumā ES 27 vidējais rādītājs gada laikā ir krities, t.i., kopumā respondenti ir kļuvuši skeptiskāki, apkārtējo vides stāvokli vērtējot kā drīzāk sliktu vai ļoti sliktu. Ja 2006.gada rudenī apkārtējās vides stāvoklis drīzāk labs vai ļoti labs šķita 54% ES 25 valstu, tad tagad tā domā 46% ES 27 valstu respondentu (-8 PP).

Salīdzinoši vislielākās izmaiņas ES 27 valstu respondentu viedoklī, salīdzinot ar 2006.gada pētījumu, vērojamas Ungārijā – par 17 PP samazinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka apkārtējās vides stāvoklis viņu valstī ir diezgan labs vai ļoti labs (no 61% uz 44%).

Analizējot sociāldemogrāfiskos rādītājus, redzams, ka apkārtējās vides stāvokli Latvijā kā drīzāk labu vai ļoti labu salīdzinoši vairāk atzīst vīrieši (62%), respondenti vecumā no 25 līdz 39 gadiem (61%), uzņēmēji/pašnodarbinātie (74%) un māsaimnieces (64%), kā arī mazpilsētās vai vidēji lielās pilsētās dzīvojošie respondenti (61%). No reģionālā viedokļa raugoties, optimistiskāki par apkārtējās vides stāvokli ir Zemgales (67%) un Vidzemes (65%) respondenti.

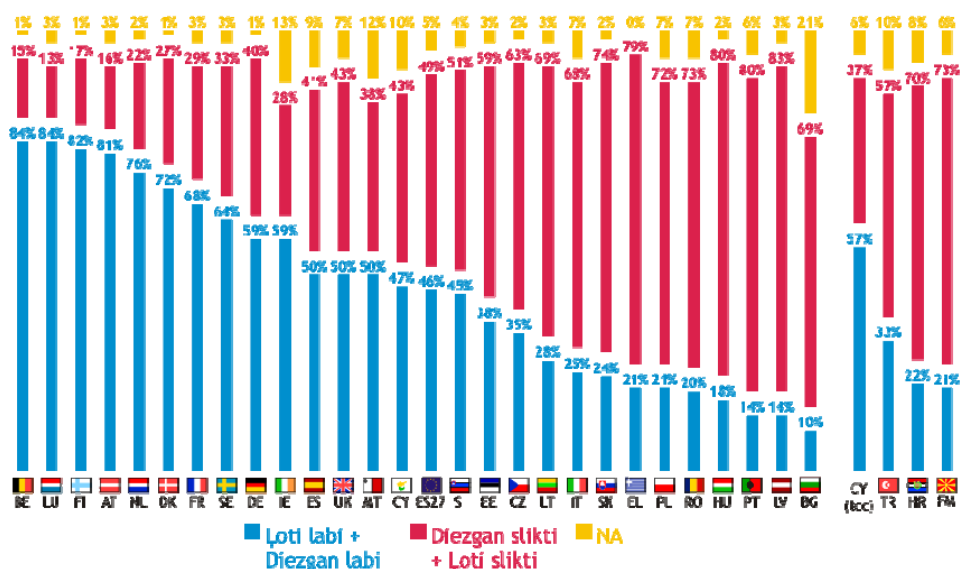
Par drīzāk sliktu vai ļoti sliktu apkārtējās vides stāvokli Latvijā salīdzinoši vairāk uzskata sievietes (43%), gados jauni respondenti (15-24 gadi, 44%), studenti (45%) un ierēdņi/speciālisti (43%). Reģionālajā griezumā salīdzinoši pesimistiskāki par apkārtējās vides stāvokli ir Latvijas galvaspilsētas Rīgas aptaujas dalībnieki (43%).

3. Sociālā labklājība

Sociālās labklājības stāvokli ES 27 valstis kopumā vērtē polarizēti: 46% aptaujāto uzskata, ka sociālās labklājības stāvoklis ir drīzāk labs vai ļoti labs, bet 49% aptaujāto to vērtē kā drīzāk sliktu vai ļoti sliktu.

Jautājums: QA4.6. Ka Jus vertejat pašreizejo situāciju katrā no šīm sferām?

Izvēles iespējas: Sociālās labklājības stāvoklis (MŪSU VALSTĪ)

Salīdzinoši visapmierinātākie ar savu sociālo labklājību ir Beļģijas (84%), Luksemburgas (84%), Somijas (82%) un Austrijas (81%) iedzīvotāji. Daudz kritiskāki par situāciju valstī ir Bulgārijas (10%), Latvijas (14%) un Portugāles (14%) aptaujas dalībnieki.

Visu trīs Baltijas valstu sociālās labklājības stāvokļa rādītāji atrodas zem ES 27 vidējā rādītāja, taču valstu starpā rādītāji būtiski atšķiras.

Vissliktāk savu sociālo labklājību vērtē Latvijas respondenti - tikai 14% uzskata, ka sociālā labklājība ir drīzāk laba vai ļoti laba. Lietuvā 28% respondentu par savas valsts sociālo labklājību izsakās pozitīvi, bet Lgaunijā optimistiskāk noskaņotu respondentu ir vairāk - 38% respondentu savas valsts sociālo labklājību vērtē kā diezgan labu vai ļoti labu.

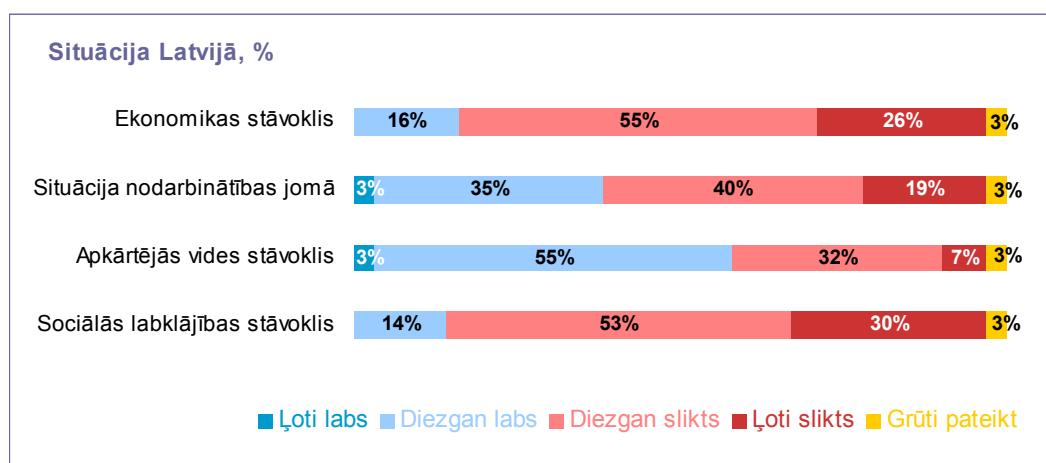
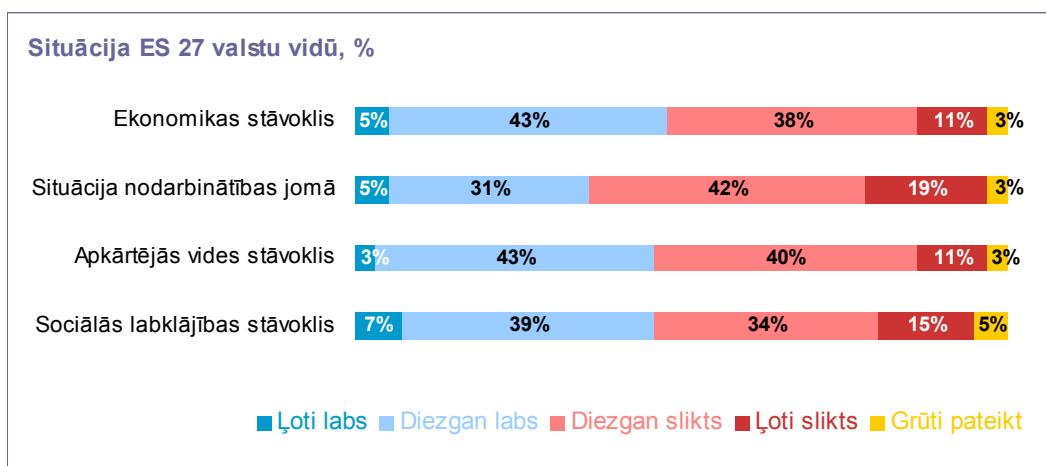
Kopumā ES 27 vidējais rādītājs, salīdzinājumā ar pētījumu EB 66.1, kurš notika 2006.gada rudenī, gandrīz nav mainījies. Ja pagājušā gada rudenī 49% ES 25 valstu respondentu sociālās labklājības stāvokli vērtēja kā drīzāk labu vai ļoti labu, tad tagad ES 27 valstu vidū šādi domā 46% respondentu (-3 PP).

Salīdzinoši vislielākās izmaiņas ES 27 valstu respondentu viedoklī, salīdzinājumā ar pagājušo gadu, vērojamas Kipras Republikā – par 17 PP samazinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka sociālās labklājības stāvoklis viņu valstī ir diezgan labs vai ļoti labs (no 64% uz 47%).

Sociāldemogrāfisko rādītāju analīze Latvijā parāda, ka salīdzinoši optimistiskāk noskaņotie (tie, kuri uzskata sociālās labklājības stāvokli kā drīzāk labu vai ļoti labu) ir 15 līdz 24 gadus jauni respondenti (21%), studenti (19%), laukos vai ciematā dzīvojošie (16%). Reģionālajā griezumā – Zemgalē (22%) un Kurzēmē (18%) dzīvojošie respondenti.

Salīdzinoši pesimistiskāk noskaņotie Latvijā (tie, kuri uzskata sociālās labklājības stāvokli kā drīzāk sliktu vai ļoti sliktu) ir vidēja un vecāka gadagājuma cilvēki (40-54 gadus vecie /87%/ un 55 gadus veci un vecāki /85%/). Nodarbinātības jomā tie ir ierēdņi/speciālisti (92%) un vadošā līmeņa darbinieki (89%), bet reģionāli – lielpilsētās (85%), Pierīgā (90%) un Rīgā (85%) dzīvojošie respondenti.

4. Kopsavilkums

Pozitīvākos vērtējumus kā ekonomikas un nodarbinātības, tā apkārtējās vides un sociālās labklājības stāvokļiem biežāk snieguši ES-15 valstu iedzīvotāji, bet negatīvākos – ES jauno dalībvalstu un Portugāles iedzīvotāji.

Latvijas iedzīvotāju vērtējums par situāciju nodarbinātības jomā praktiski neatšķiras no ES 27 valstu kopējā vērtējuma, kas saistāms ir zemo bezdarba līmeni valstī. Savukārt ekonomiskā stāvokļa, sociālās

labklājības stāvokļa un apkārtējās vides stāvokļa vērtējumos starp Latviju un ES 27 valstu vidējiem rādītājiem ir vērojamas būtiskas atšķirības.

Ekonomikas stāvokļa novērtējumā atšķirība starp Latvijas un ES 27 valstu vidējiem rādītājiem ir 32 PP, t.i., Latvijas iedzīvotāji ir būtiski skeptiskāki par savas valsts ekonomisko situāciju nekā kopumā ES 27 valstīs dzīvojošie, kas acīmredzot ir skaidrojams ar ilgstoši pieaugošo inflācijas līmeni Latvijā, jo ekonomikas attīstība laikā starp 2007. gada pavasara un rudens pētījumiem ir kļuvusi mazāk nozīmīgs jautājums valsts iedzīvotājiem.

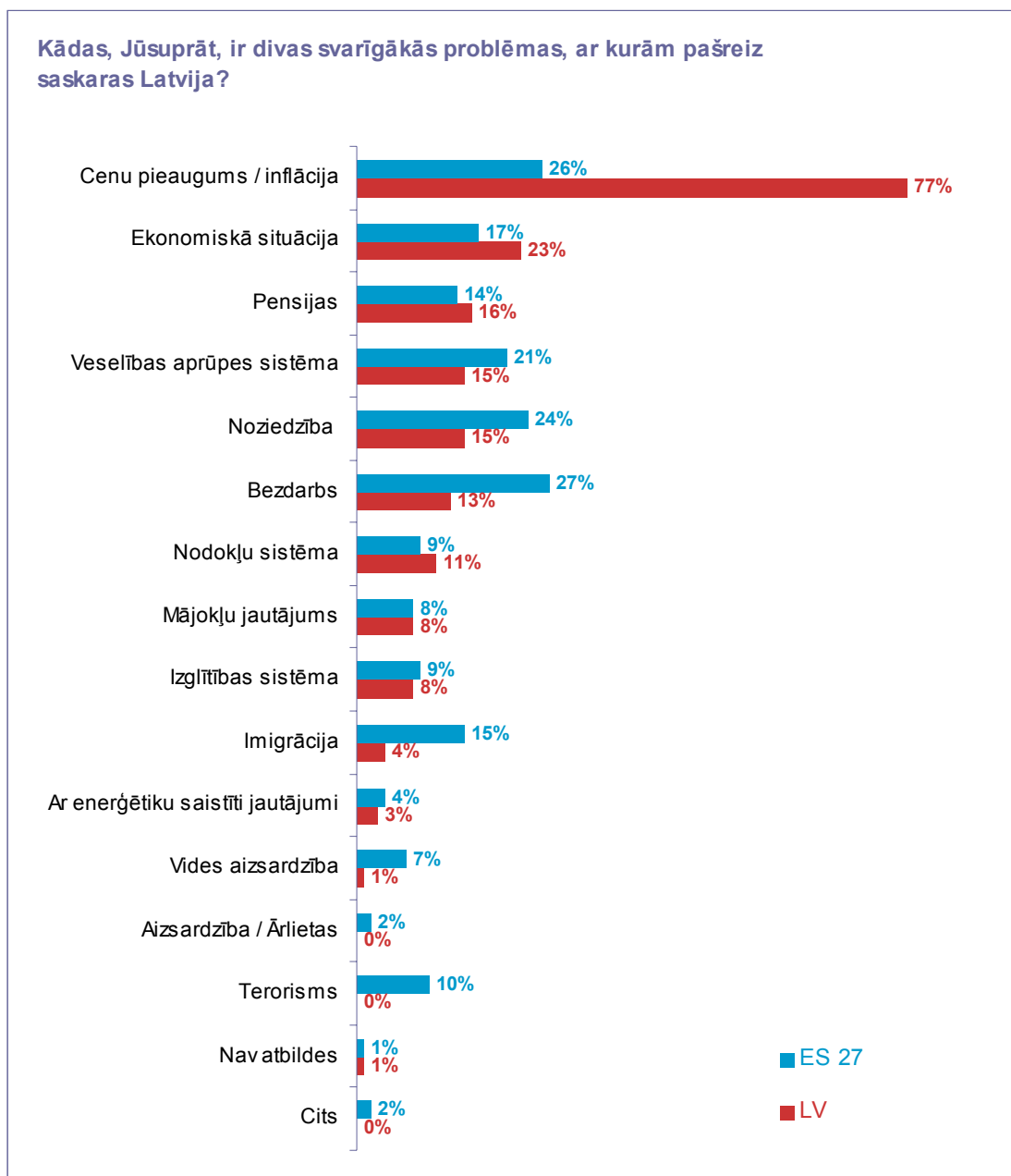
Arī sociālā labklājības stāvokļa novērtējumā starp Latvijas un ES 27 valstu iedzīvotājiem rādītāji atšķiras par 32 PP, t.i., Latvijas iedzīvotāji ir būtiski skeptiskāki par sociālās labklājības stāvokli valstī.

Ja ekonomisko un sociālās labklājības stāvokli Latvijas iedzīvotāji vērtē kā sliktāku nekā kopumā ES 27 valstīs, tad apkārtējās vides stāvokļa jomā vērtējums jau tradicionāli atrodas virs ES 27 valstu vidējā (atšķirība par 12 PP).

II Svarīgākās problēmas valstī

Kopumā ES 27 valstu vidū divas visbiežāk minētās problēmas ir bezdarbs (šādu viedokli pauž 27% aptaujāto ES 27 valstīs) un inflācija/ cenu pieaugums (šādi domā 26% aptaujāto).

Latvijā nemainīgi – jau septītajā EB aptaujā (kopš 2004. gada) – par vissvarīgāko problēmu tiek uzskatīta inflācija un cenu pieaugums (77% Latvijā aptaujāto respondentu pauž šādu viedokli).

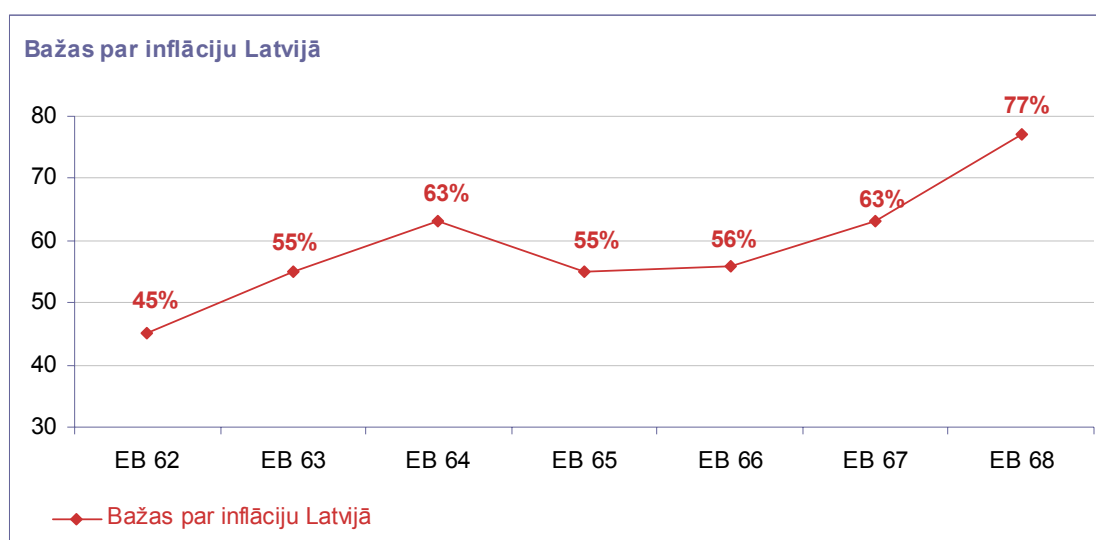
Arī abās kaimiņvalstīs inflācija un cenu pieaugums ir visbiežāk minētā problēma. Lietuvā šādi domājošo ir 62%, bet Igaunijā – 58% respondentu uzskata inflāciju un cenu kāpumu par vissvarīgāko no problēmām.

Aplūkojot inflācijas un cenu pieauguma problēmu ES 27 valstu griezumā, redzam, ka tieši Latvijā ir visaugstākais to respondentu skaits, kurus uztrauc šī problēma (77%). **To valstu pieciniekā, kurās vairāk kā puse respondentu inflāciju un cenu kāpumu minējuši kā svarīgu problēmu, ir visas trīs Baltijas valstis, kā arī Slovēnija (63%) un Bulgārija (55%).**

Jāteic, ka ir arī tādas valstis, kurās inflācija un cenu pieaugums satrauc salīdzinoši ļoti mazu respondentu skaitu. Tā, piemēram, respondentu skaits, kurus satrauc inflācija un cenu kāpums: Zviedrijā – 4%, ES kandidātvalstī Turcijā – 5%, Dānijā – 7%, Lielbritānija – 8% respondentu, kuri kā svarīgu problēmu minējuši inflāciju un cenu kāpumu.

Salīdzinot šī pētījumu rezultātus ar iepriekšējo EB 67.2, kurš notika 2007.gada pavasarī, redzam, ka to ES 27 respondentu skaits, kuri uzskata inflācijas un cenu pieaugumu par nozīmīgu problēmu, ir palielinājies (no 18% respondentu pagājušajā pētījumā uz 26% šobrīd, t.i., +8 PP). Vislielākais respondentu skaita pieaugums, kuri savā valstī inflācijas un cenu pieaugumu uzskata par svarīgu problēmu, ir Slovēnijas iedzīvotāju vidū (+45 PP salīdzinājumā ar iepriekšējo pētījumu) un Bulgārijā (+26 PP). Tomēr ir arī divas valstis, kurās inflācijas un cenu pieauguma problēma ir kļuvusi nedaudz mazāk būtiska – Īrijā vērojams kritums par 6 PP, bet ES kandidātvalstī Turcijā – par 4 PP.

Latvijas iedzīvotāji, salīdzinot abu aptauju datus, ir kļuvuši būtiski pesimistiskāki attiecībā uz inflācijas un cenu pieauguma jautājumu (no 63% respondentu iepriekšējā pētījumā uz 77% šobrīd, t.i., +14 PP). Tāpat būtiski pesimistiskāki attiecībā uz inflāciju un cenu kāpumu valstī ir kļuvuši arī Lietuvas (no 38% uz 62%, +24 PP) un Igaunijas (no 39% uz 58%, +19 PP) iedzīvotāji.

Sociāldemogrāfiskajā griezumā raugoties, inflācijas un cenu pieaugumu kā svarīgu problēmu Latvijā vērtē respondenti visās vecuma grupās. Nodarbinātības ziņā salīdzinoši vairāk šādu viedokli pauž uzņēmēji/pašnodarbinātie (82%), ierēdņi/speciālisti (82%) un bezdarbnieki (80%). Reģionāli salīdzinoši vairāk ir Vidzemē (84%) un Kurzemē (84%) dzīvojošo.

Kā otra nozīmīgākā problēma tiek minēta ekonomiskā situācija Latvijā – šādu viedokli pauduši 23% aptaujāto. Salīdzinājumā ar visbiežāk minēto problēmu (inflācijas un cenu pieaugumu), kura uztrauc vairāk kā ¾ Latvijas respondentu, otra nozīmīgākā problēma satrauc vien ceturto daļu respondentu. Turklāt salīdzinājumā ar pavasarī veikto pētījumu (EB 67.2) bažas par ekonomisko stāvokli Latvijā ir samazinājušās par 5 PP.

ES 27 valstu vidū ekonomiskā situācija valstī tiek minēta kā piektā svarīgākā problēma – vien 17% ES 27 valstu respondentu to uzskata par svarīgu problēmu, un ES 27 vidējais rādītājs, salīdzinājumā ar pavasarī veikto pētījumu (EB 67.2), praktiski nav mainījies.

No visām pētījumā iesaistītajām valstīm (ES 31), vislielākās bažas par ekonomisko situāciju valstī min ES kandidātvalsts - Maķedonija (45%). Tai seko Grieķija, kurā bažas par valsts ekonomisko stāvokli ir 1/3 respondentu (33%). Mazāk kā desmitā daļa respondentu bažīgi vērtē savas valstīs ekonomisko situāciju Somijā (5%), Luksemburgā (5%), Lielbritānijā (5%), Dānijā (6%), Īrijā (8%), Spānijā (9%) un Austrijā (9%).

Rumānijā un Ungārijā ir salīdzinoši vairāk respondentu, kuru bažas par ekonomisko situāciju valstī ir samazinājušās. Rumānijā: -13 PP (no 44% respondentu pagājušajā pētījumā (EB 67.2.) uz 31% šoreiz), bet Ungārijā: -12 PP (no 41% pagājušajā reizē uz 29% šoreiz).

Analizējot datus sociāldemogrāfiskajā griezumā, redzam, ka salīdzinoši vairāk respondentu, kuri ekonomisko situāciju Latvijā vērtē kā svarīgu problēmu, ir vīriešu (26%), respondentu vecumā no 25 līdz 39 gadiem (28%), kā arī bezdarbnieku (36%) un ierēdņu/speciālistu (34%) vidū. Ekonomiskā situācija Latvijā svarīga problēma šķiet 26% mazpilsētās vai vidēji lielās pilsētās dzīvojošo, kā arī 26% Zemgales un 26% Latgales respondentu.

Kā trešā nozīmīgākā problēma Latvijā tiek minētas pensijas (16% Latvijas respondentu tā šķiet nozīmīga problēma valstī). Salīdzinot ar iepriekšējo aptauju, šis rādītājs praktiski nav mainījies.

Sociāldemogrāfiskajā griezumā redzams, ka salīdzinoši vairāk respondentu, kuri uzskata pensiju jautājumu par būtisku valstī, ir respondenti vecāki par 55 gadiem (35%) un pensionāri (45%).

Ne visas problēmas, kuras kā svarīgas ir minējušas ES 27 valstis kopumā, ir aktuālas arī Latvijā. Tā, piemēram, salīdzinoši vissvarīgākā problēma ES 27 valstu vidū – bezdarbs (27%) – Latvijā tiek minēta kā sestā aktuālākā (bezdarbs uztrauc vien 13% Latvijas respondentu; Igaunijā un Lietuvā vēl mazāk, tikai 7% respondentu katrā valstī).

Tomēr salīdzinot ES 27 vidējo rādītāju ar iepriekšējo aptauju, redzams, ka sarūk to respondentu skaits, kuri uzskata bezdarbu par aktuālu problēmu valstī. Ja pavasarī veiktajā pētījumā (EB 67.2) tādu bija 34% respondentu, tad tagad bezdarbu par aktuālu problēmu valstī uzskata 27% respondentu, t.i., pesimistiskāk noskaņoto respondentu skaits krities par 7 PP.

No visām pētījumā iesaistītajām valstīm (ES 31), vislielākās bažas par bezdarbu min ES kandidātvalstis - Maķedonija (67%), Turcija (57%) un Horvātija (55%). No ES 27 valstīm vislielākās bažas par bezdarbu pauž Portugāles (54%) aptaujas dalībnieki. Vismazāk par bezdarbu satraucas Nīderlandes un Dānijas respondenti (katrā valstī tikai 4% aptaujāto bezdarbu uzskata par svarīgu problēmu valstī).

Ievērojami krities Zviedrijā aptaujāto respondentu skaits, kuri uzskata bezdarbu par svarīgu jautājumu valstī, kritums ir -23 PP (no 43% pavasara pētījumā uz 20% šoreiz).

Pamanāmas atšķirības starp Latviju un ES 27 valstu kopējo viedokli ir arī jautājumos par noziedzību (ES 27 valstis-24%, Latvija-15%) un imigrāciju (ES 27 valstis-15%, Latvija-4%).

Noziedzību par svarīgu problēmu savā valstī uzskata 57% Īrijas un 51% Horvātijas respondentu, bet salīdzinoši mazāka problēma tā šķiet Portugāles, Turcijas un Luksemburgas respondentiem (katrā no valstīm ir 10% šādi domājošo).

Kopumā ES 27 valstu vidū nav vērojamas atšķirības starp pavasarī un nupat rudenī veikto pētījumu – rādītājs ir palicis nemainīgs – 24% respondentu, kuri noziedzību savā valstī atzīst kā svarīgu problēmu. Analizējot rādītāju valstu griezumā, redzam, ka Kiprā noticis ievērojams kritums – 18 PP (no 51% uz 33%), t.i., samazinājies to respondentu skaits, kuri noziedzību savā valstī atzīst kā svarīgu problēmu. Bet Dānijā (no 25% uz 36%) un Īrijā (no 47% uz 57%) šis rādītājs ir pieaudzis par 10 PP katrai no valstīm.

Runājot par imigrāciju, salīdzinoši svarīga problēma valstī tā šķiet 40% Maltas un 39% Lielbritānijas respondentu, tomēr pārējo ES 27 valstu vidū to respondentu skaits, kuri kā problēmu valstī min imigrāciju, ir salīdzinoši mazs (pusei valstu nepārsniedzot 7%).

Spānijā situācija imigrācijas jomā, salīdzinājumā ar pagājušo pētījumu, ir uzlabojusies. To respondentu skaits, kuri uzskata imigrāciju par svarīgu problēmu valstī, ir krities par 12 PP (no 36% uz 24%), bet Maltā situācija ir pasliktinājusies – to respondentu skaits, kuri uzskata imigrāciju par svarīgu problēmu valstī, ir pieaudzis par 10% (no 30% uz 40%).

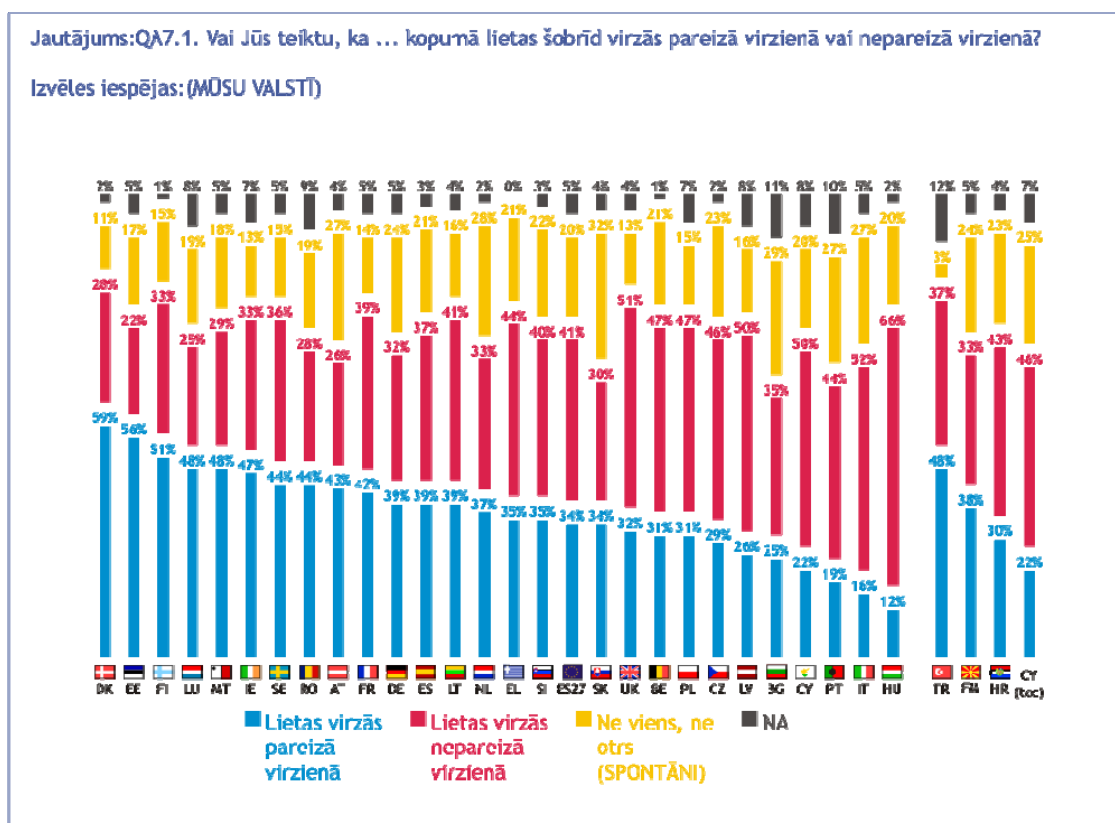
Būtiska atšķirība starp ES 27 valstu iedzīvotāju un Latvijas iedzīvotāju viedokli ir jautājumā par terorismu. Ja kopumā katrs desmitais ES 27 valstu respondents terorismu min kā svarīgu savas valsts problēmu, tad Latvijā terorismu kā svarīgu problēmu pieminējuši tikai 3 respondenti no 1006 aptaujātajiem.

Bažas par terorisma draudiem ES 27 valstu iedzīvotāju vidū kopš pavasarī veiktā pētījuma (EB 67.2) ir samazinājušās par 3 PP. Runājot konkrēti – terorisma bažas par 10 PP samazinājušās Spānijā (no 47% respondentu pagājušajā pētījumā uz 37% tagad), par 8 PP Lielbritānijā (no 25% uz 17%), un 7 PP Nīderlandē (no 16% uz 9%). Tomēr ir kāda valsts, kurā satraukums par terorisma draudiem turpina pieaugt – tā ir Eiropas Savienības kandidātvalsts Turcija. Pieaugot saspīlējumam Tuvo Austrumu reģionā, terorisma draudu bažas kopš pavasara (EB 67.2) Turcijā ir augušas par 27 PP (no 50% Turcijas respondentu pagājušajā pētījumā uz 77% pašreiz).

III Pašreizējo procesu virzība pareizajā vai nepareizajā virzienā

1. Valstī

Kopumā ES 27 valstu vidū tikai nedaudz vairāk kā trešā daļa (34%) aptaujāto iedzīvotāju atzīst, ka lietas viņu valstī virzās pareizajā virzienā. To, ka lietas virzās nepareizajā virzienā, uzskata 41% ES 27 aptaujāto, „ne viens, ne otrs” saka katrs piektais respondents (20%), bet 5% respondentu nav viedokļa šajā jautājumā.

Salīdzinoši visoptimistiskākās no valstīm ir Dānija, Igaunija un Somija, kurās vairāk kā puse respondentu (attiecīgi 59%, 56% un 51%) vērtē, ka kopumā lietas viņu valstī virzās pareizajā virzienā. Salīdzinoši pesimistiskākas ir Ungārija, Itālija un Portugāle. Šajās valstīs mazāk kā piektā daļa respondentu uzskata, ka kopumā lietas viņu valstī virzās pareizajā virzienā (attiecīgi 12%, 16% un 19%).

Salīdzinot savā starpā Baltijas valstis, redzam, ka Latvija savos spriedumos ir salīdzinoši visskeptiskākā. To Latvijas respondentu, kuri uzskata, ka Latvijā lietas attīstās pareizajā virzienā, ir mazāk kā vidēji ES 27 valstu vidū, kamēr Lietuvas un Igaunijas optimistiskāk noskaņotie respondenti atrodas virs ES 27 vidējā.

To, ka lietas Latvijā virzās pareizajā virzienā, atzīst 26% aptaujāto. Ka lietas Latvijā virzās nepareizajā virzienā, uzskata puse aptaujāto respondentu (50%), „ne viens, ne otrs” saka aptuveni katrs sestais respondents (16%), bet 8% respondentu nav viedokļa šajā jautājumā.

Lietuvā lietas iet pareizajā virzienā, domā 39% Lietuvas iedzīvotāju, bet Igaunijā – 56% respondentu (otrs pozitīvākais rādītājs ES 27 valstu vidū).

Salīdzinot pirms gada veiktās aptaujas (EB 66.1) rezultātus ar nesen veikto aptauju, redzam, ka kopumā ES 27 valstīs optimistu skaits ir pieaudzis par 6 PP (no 28% uz 34%), t.i., to respondentu, kuri uzskata, ka lietas viņu valstī virzās pareizajā virzienā, kļuvis vairāk.

Taču **Latvijā** ir otrādi - **esam piedzīvojuši optimistiskāk noskaņoto respondentu kritumu par 14 PP (no 40% 2006.gada rudenī uz 26% 2007.gada rudenī)**. Līdzīga situācija ir piemēklējusi arī Portugāli un Slovēniju. Optimistiskāk noskaņoto respondentu kritums šajās valstīs ir attiecīgi -14 PP (no 33% uz 19%) un 12 PP (no 47% uz 35%). Priecligas var būt Francija un ES kandidātvalsts Turcija – par 22 PP (no 20% uz 42%) un 19 PP (no 29% uz 48%) pieaudzis to respondentu skaits, kuriem šķiet, ka lietas viņu valstī virzās pareizajā virzienā.

Sociāldemogrāfiskajā griezumā raugoties, salīdzinoši vairāk to respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka lietas viņu valstī virzās pareizajā virzienā, ir jauniešu vidū (15-24 gadi, 40%), kā arī studentu (42%) un Rīgā dzīvojošo (29%) vidū. Respondenti, kuri uzskata, ka lietas Latvijā virzās pareizajā virzienā, salīdzinoši biežāk pauž viedokli, ka arī Eiropas Savienībā lietas virzās pareizajā virzienā (46%).

Salīdzinoši vairāk to respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka lietas viņu valstī virzās nepareizajā virzienā, ir starp vecāka gadagājuma cilvēkiem (55 gadi un vairāk, 55%), pensionāriem (55%), mazās vai vidēji lielās pilsētās dzīvojošajiem (57%). Salīdzinoši vairāk skeptiski noskaņoto par lietu attīstību valstī pareizajā virzienā ir Zemgalē (64%) un Vidzemē (55%), un salīdzinoši biežāk tiek pausts viedoklis, ka lietas ES virzās nepareizajā virzienā (86%).

Var pieņemt, ka Latvijas iedzīvotāju pesimistiskāks vērtējums valsts attīstībai ir saistīts ne vien ar valdības nespēju pietiekami operatīvi risināt saimnieciskās problēmas (t.sk. mazināt inflāciju), bet arī ar pieaugošo iekšpolitisko spriedzi 2007.gada rudenī.

2. Eiropas Savienībā

Aplūkojot jautājumu, vai kopumā Eiropas Savienībā lietas virzās pareizajā virzienā, redzam, ka **48% ES 27 valstu iedzīvotāju uzskata, ka kopumā Eiropas Savienībā lietas virzās pareizajā virzienā**, 15% ir pretējās domās – lietas ES virzās nepareizajā virzienā, 18% saka, ka „ne viens, ne otrs”, bet 19% nav konkrēta viedokļa šajā jautājumā.

Salīdzinoši visoptimistiskākie par ES virzību pareizajā virzienā ir Polijas (64%), Igaunijas (63%), Rumānijas (60%) un Lietuvas (58%) respondenti. Bet mazāk kā trešā daļa respondentu Lielbritānijā (26%), Itālijā (26%) un Austrijā (33%) uzskata, ka ES virzīšanās notiek pareizajā virzienā.

Visu Baltijas valstu optimistiskāk noskaņoto respondentu rādītājs atrodas virs ES 27 vidējā, taču **Latvijai Baltijā ir salīdzinoši vismazāk optimistisks viedoklis**. Ja Igaunija un Lietuva atrodas ES 27 optimistu (kuri uzskata, ka ES lietas virzās pareizajā virzienā) četriniekā, tad Latvija nedaudz atpaliek – optimistiska ir gandrīz puse Latvijas respondentu (48%). Lietas ES virzās nepareizajā virzienā, apgalvo 15% Latvijas respondentu, „ne pareizajā, ne nepareizajā virzienā” – vērtē 18%, bet 19% respondentu nav viedokļa šajā jautājumā.

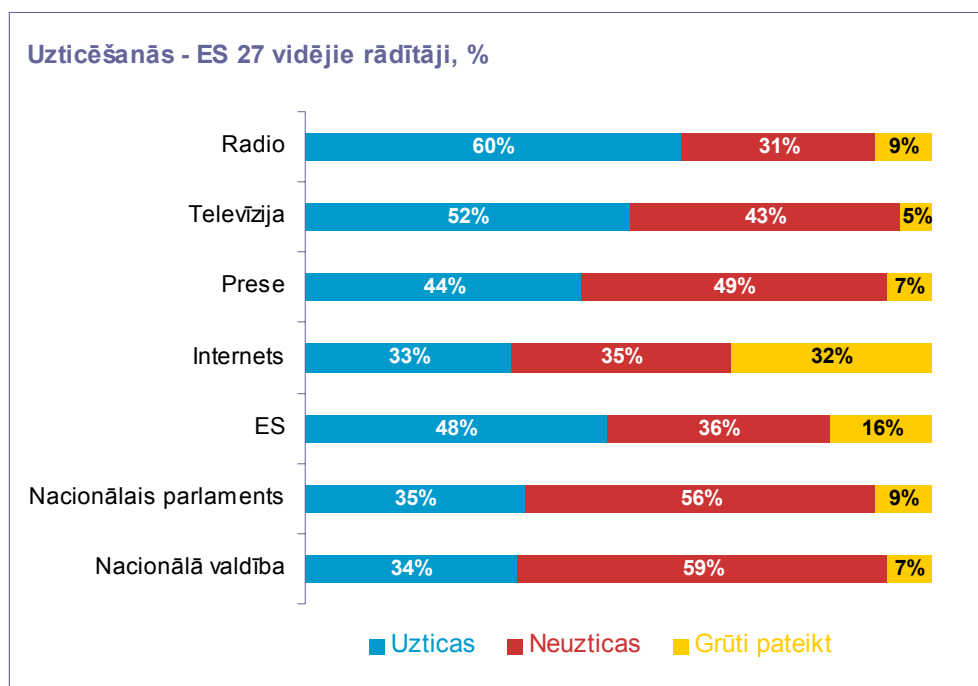
Salīdzinot ar 2006.gada rudens aptaujas (EB 66.1) rezultātiem, redzam, ka kopumā ES 27 valstīs optimistu skaits ir pieaudzis par 7 PP (no 33% uz 40%), t.i., to respondentu, kuri uzskata, ka lietas ES virzās pareizajā virzienā, kļuvis vairāk.

Latvijā situācija ir palikusi nemainīga kopš pagājušā gada rudens - optimistiskāk noskaņoto respondentu joprojām ir 48%. Optimistiskāk noskaņoto respondentu kritums vērojams Čehijā: -8 PP (no 52% uz 44%), bet par 17 PP (no 22% uz 39%) Francijā ir pieaudzis to respondentu skaits, kuriem šķiet, ka lietas ES virzās pareizajā virzienā.

Sociāldemogrāfiskajā griezumā raugoties, salīdzinoši vairāk to respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka lietas ES virzās pareizajā virzienā, ir jauniešu vidū (15-24 gadi, 64%), kā arī studentu (68%), uzņēmēju/pasnodarbināto (53%) un māsaimnieču (52%) vidū. Tie salīdzinoši biežāk ir Vidzemē (58%) un Zemgalē (57%) dzīvojošie respondenti.

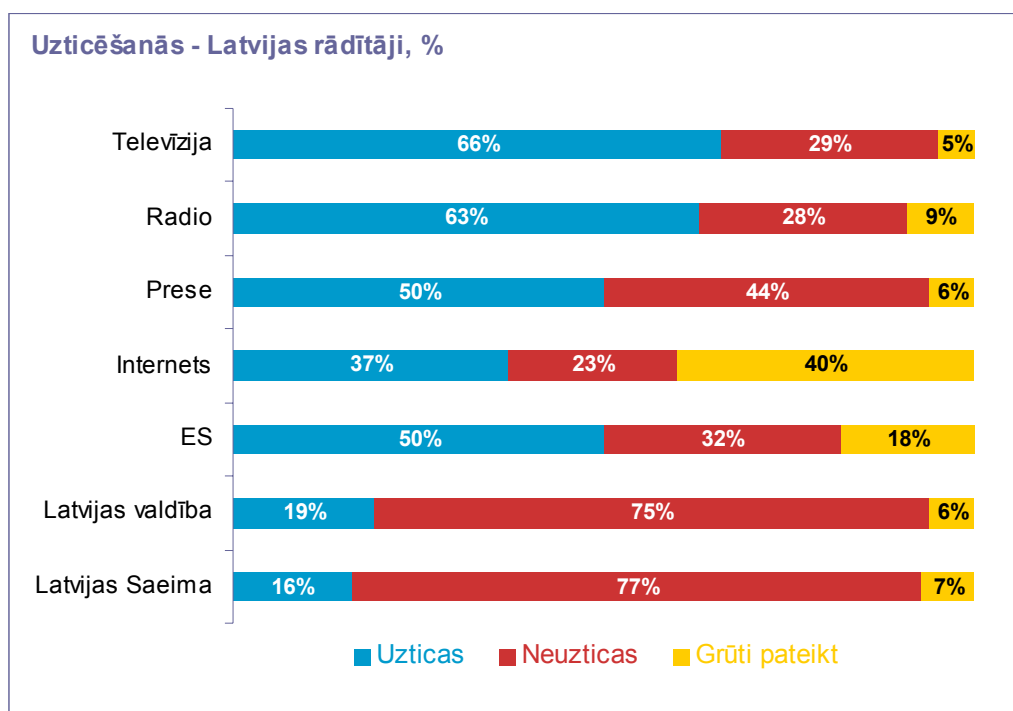
IV Uzticēšanās nacionālajām institūcijām (Nacionālais parlaments un valdība, plašsaziņas līdzekļi - televīzija, radio, prese, internets)

ES 27 valstu vidū vislielāko uzticēšanos plašsaziņas līdzekļu vidū ir ieguvis radio (60%), tam seko televīzija (52%) un prese (44%), savukārt katrs trešais ES 27 valstu iedzīvotājs uzticas internetam (33%). Nacionālā parlamenta un nacionālās valdības uzticības līmenis ES 27 valstu iedzīvotāju vidū ir ļoti līdzīgs (attiecīgi 35% un 34%). Līdz ar to varam secināt, ka uzticēšanās plašsaziņas līdzekļiem ES 27 valstu vidū ir salīdzinoši augstāka nekā uzticēšanās valsts varai.

Arī Latvijā aptaujātie kopumā vairāk uzticas plašsaziņas līdzekļiem, nevis parlamentam un valdībai. Salīdzinoši visaugstākā uzticēšanās Latvijas iedzīvotāju vidū ir televīzijai un radio (šīm institūcijām uzticas attiecīgi 66% un 63% aptaujāto Latvijā). Presei uzticas katrs otrais Latvijas iedzīvotājs (50%), bet internetam uzticība ir zemāka – 37%. [Jāteic, ka attiecībā uz internetu ir salīdzinoši liels to respondentu skaits, kuriem nav konkrēta viedokļa (40%). Tas skaidrojams ar to, ka ne visiem respondentiem ir pieeja un zināšanas interneta izmantošanā. Tikai 42% šajā pētījumā aptverto respondentu mājās ir interneta pieslēgums.]

Latvijas valdībai uzticas gandrīz piektā daļa aptaujāto (19%), bet Latvijas Saeimai uzticības rādītājs ir vēl mazāks – 16%. Salīdzinot Latvijas respondentu uzticēšanos Saeimai un valdībai ar ES 27 vidējo rādītāju, redzam, ka Latvijā kopumā uzticēšanās valsts varai ir zemāka, bet plašsaziņas līdzekļiem – augstāka. Valdībai Latvijā uzticas 19% respondentu, kas ir par 15 PP mazāk kā vidējais ES 27 rādītājs. Uzticēšanās līmenis Latvijas Saeimai no ES 27 vidējā rādītāja atšķiras vēl vairāk - par 19 PP.

Salīdzinot Latvijas rādītājus ar 2007.gada pavasarī veikto aptauju (EB 67.2), redzam, ka uzticēšanās valdībai un Saeimai Latvijā ir palikusi praktiski nemainīga, bet ES 27 valstu vidū kopumā uzticēšanās valsts varai ir kritusies (- 8 PP parlamentam un -7 PP valdībai). Vislielākais uzticēšanās valsts valdībai kritums novērojams Nīderlandē (-24 PP; no 73% pagājušajā pētījumā uz 49% šajā) un Beļģijā (-19 PP; no 62% uz 43%). Arī uzticēšanās nacionālajam parlamentam Nīderlandē un Beļģijā ir ievērojami mazinājusies: -23 PP Nīderlandei (no 77% uz 54%), -17 PP Beļģijai (66% uz 49%).

Kopumā Latvijas valdībai neuzticas 75% respondentu. Sociāldemogrāfiskajā griezumā redzam, ka vislielākā neuzticēšanās valdībai ir 25-54 gadus vecu respondentu vidū (79%), ierēdņu/speciālistu (85%) un fiziska darba strādnieku (80%), kā arī lielpilsētās dzīvojošo vidū (77%). Reģionāli neuzticību valdībai salīdzinoši vairāk pauž Vidzemē (82%) un Rīgā (78%) dzīvojošie respondenti.

Savu uzticību Latvijas valdībai salīdzinoši vairāk pauž jaunieši un gados vecāki cilvēki (15-24 gadi - 24%; 55 gadi un vairāk - 23%). Nodarbinātības ziņā tie ir studenti (30%), mājsaimnieces (25%), bezdarbnieki (25%) un uzņēmēji/pašnodarbinātie (23%).

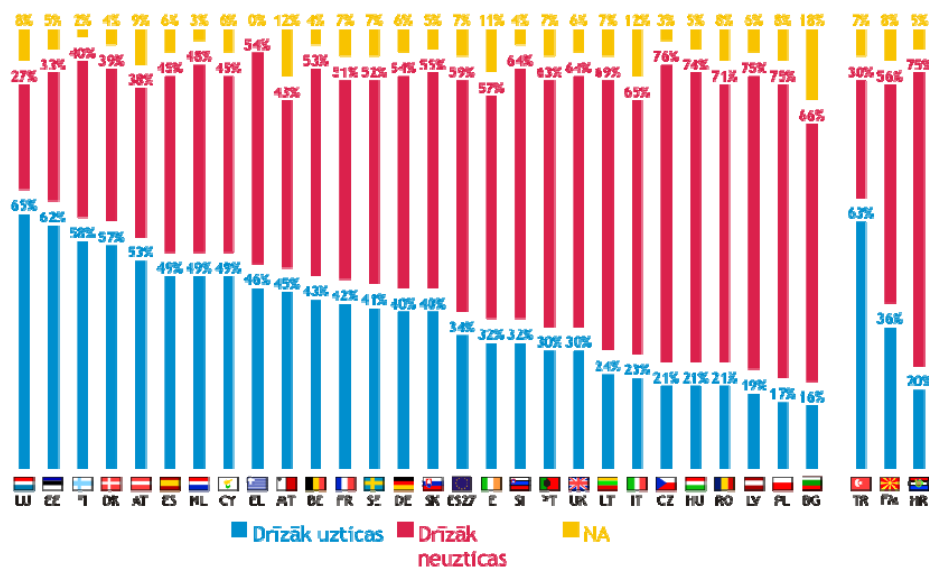
Latvijas Saeimai kopumā neuzticas 77% respondentu. Sociāldemogrāfiskajā griezumā savu uzticību Saeimai pauž salīdzinoši vairāk vidēja gadagājuma cilvēku (25-54 gadi, 82%), ierēdņi/speciālisti (86%), vadošā līmeņa darbinieki (82%), fiziska darba strādnieki (81%). Reģionāli tie vairāk ir Zemgalē (83%), Vidzemē (81%), Kurzemē (80%) un Rīgā (80%) dzīvojošie.

Savu uzticību Latvijas Saeimai salīdzinoši vairāk pauž jaunieši (15-24 gadi, 19%), studenti (24%), pensionāri (20%) un uzņēmēji/pašnodarbinātie (22%), kā arī Latgalē dzīvojošie respondenti (20%).

Analizējot rādītājus par uzticēšanos Latvijas valdībai un Latvijas Saeimai, redzam, ka kopumā vairāk tendēti uzticēties valsts varai ir jaunieši (15-24 gadi) un studenti, bet lielāku neuzticēšanos pauž vidēja gadagājuma cilvēki (25-54 gadi) un strādājošie (ierēdņi/speciālisti, vadošā līmeņa darbinieki, fiziska darba strādnieki). Zemo uzticēšanās līmeni valsts institūcijām Latvijā acīmredzot ir stiprinājusi valdības darbība jau kopš 2006.gada nogales, kad tika piedzīvots straujš uzticības kritums.

Jautājums:QA8.11. Es gribētu Jums uzdot jautājumu par to, cik lielā mērā Jūs uzticaties dažādām institūcijām.
Par katru no minētajām institūcijām sakiet, lūdzu, vai Jūs tai drīzāk uzticaties vai drīzāk neuzticaties?

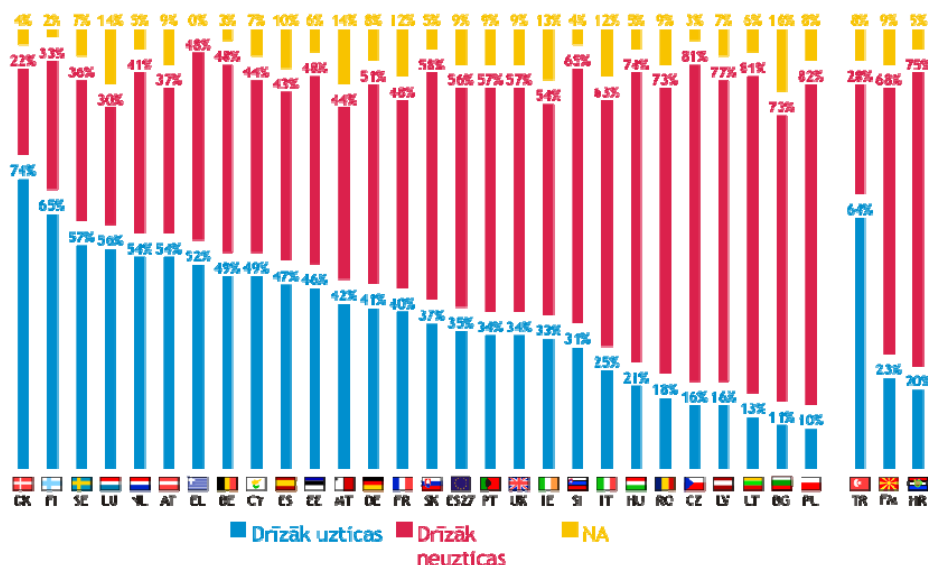
Izvēles iespējas: (NACIONĀLĀ) valdība

Pētījumā aptaujāto valstu vidū visvairāk apmierināto ar savas valsts valdību ir Luksemburgā (65%), ES kandidātvalstī Turcijā (63%) un kaimiņvalstī Igaunijā (62% respondentu, kuri uzticas savas valsts valdībai). Salīdzinoši vismazāko uzticēšanos savas valsts valdībai pauž Bulgārija (16%), Polija (17%) un Latvija (19%). Lietuva, tāpat kā Latvija, valsts valdības uzticēšanās rādītājā arī atrodas zem ES 27 vidēja: Lietuvas valdībai neuzticas katrs ceturtais Lietuvas respondents (24%).

Jautājums: Q48.12. Es gribētu Jums uzdot jautājumu par to, cik lielā mērā Jūs uzticaties dažādām institūcijām. Par katru no minētajām institūcijām sakiet, lūdzu, vai Jūs tai drīzāk uzticaties vai drīzāk neuzticaties?

Izvēles iespējas: (NACIONĀLAIS PARLAMENTS)

Nacionālajam parlamentam salīdzinoši vislielāko uzticību pauž Dānijas respondenti (74%), kas ir divas reizes augstāks rādītājs nekā ES 27 vidējais (35%). Savu uzticēšanās nacionālajam parlamentam pauž 65% Somijas un 64% Turcijas respondenti.

Zemāka uzticēšanās nacionālajam parlamentam nekā Latvijā (16%) ir tikai Lietuvā (13%), Bulgārijā (11%) un Polijā (10%).

Uzticēšanās Eiropas Savienībai: savu uzticēšanos Eiropas Savienībai ES 27 valstīs kopumā pauž gandrīz puse respondentu (48%), bet neuzticību - 36% aptaujāto respondentu, savukārt 16% aptaujāto nav konkrēta viedokļa. Salīdzinot ar pavasara pētījumu (EB 67.2), uzticēšanās Eiropas Savienībai rādītājs ir krities par 9 PP (no 57% uz 48% šajā pētījumā).

Salīdzinoši visvairāk aptaujāto ES uzticas Rumānijā (68%), Igaunijā (67%), Beļģijā (65%), Grieķijā (65%) un Slovēnijā (65%), bet vismazākā uzticība ES ir Lielbritānijā (25%) un ES kandidātvalstī Turcijā (25%).

Baltijas valstu vidū visaugstākais uzticēšanās līmenis ES ir Igaunijā (rādītājs ir otrs augstākais visās ES 27 valstīs - 67%). Lietuvā ES uzticas 59% respondentu, bet **Latvijā Eiropas Savienībai uzticas salīdzinoši vismazākais aptaujāto skaits Baltijas valstīs – puse Latvijā aptaujāto (50%).** No Latvijā aptaujātajiem respondentiem 32% ES neuzticas, bet 18% nav konkrēta viedokļa. Jāteic, ka, salīdzinot ar pavasarī veikto aptauju (EB 67.2), Latvijas respondentu uzticēšanās ES ir pavisam nedaudz pieaugusi (+3 PP), līdz ar to tagad visu trīs Baltijas valstu uzticēšanās ES rādītājs ir virs ES 27 vidējā.

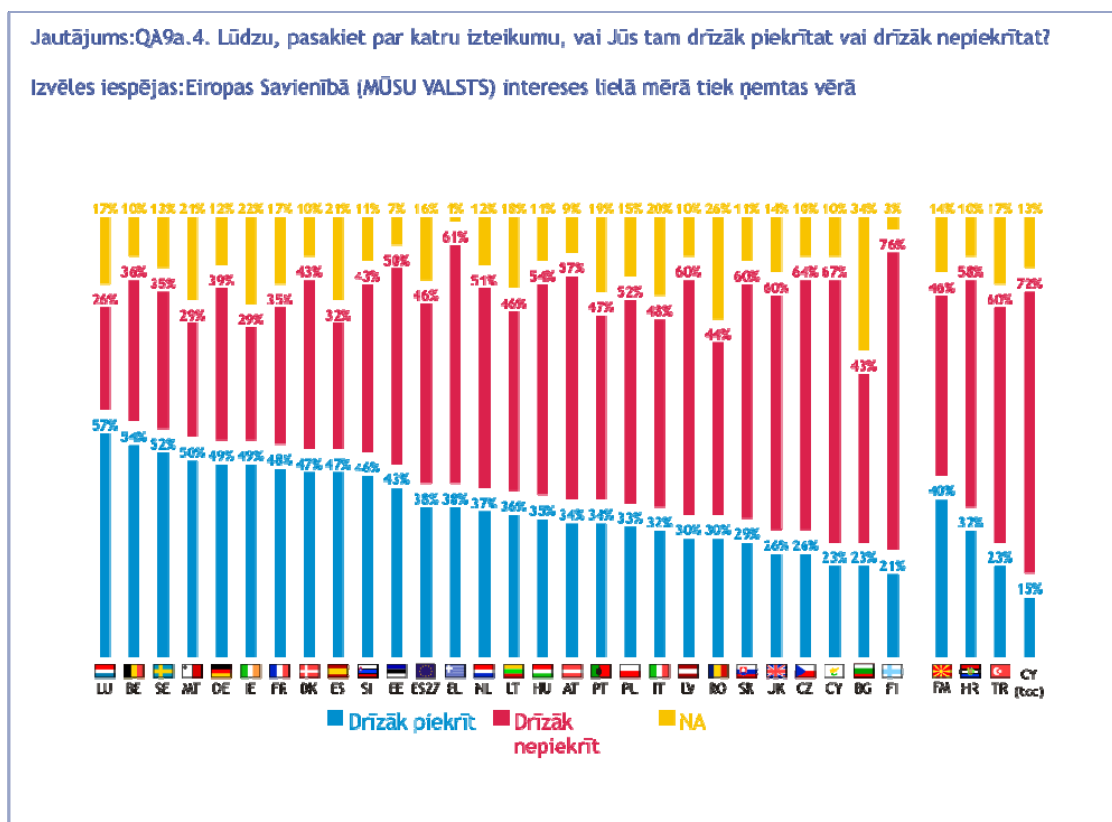
ES 27 valstu vidū, salīdzinājumā ar pavasarī veikto pētījumu, salīdzinoši vislielākais uzticēšanās ES kritums ir vērojams Somijā (-18 PP, no 61% uz 43%) un Vācijā (-17 PP, no 56% uz 39%).

Sociāldemogrāfiskajā griezumā redzam, ka Latvijā salīdzinoši vairāk ES uzticas gados jauni cilvēki (15-24 gadi, 62%), studenti (71%) un uzņēmēji/pašnodarbinātie (55%), kā arī Kurzemē dzīvojošie (56%). Savu neuzticību ES salīdzinoši vairāk pauž respondenti vecumā no 40-54 gadiem (36%), pēc nodarbošanās – mājāsaimnieces (42%), ierēdņi/speciālisti (38%) un fiziska darba strādnieki (35%). Pēc dzīvesvietas salīdzinoši vairāk respondentu neuzticas ES no laukiem vai ciematiem (36%), kā arī Pierīgā dzīvojošie (37%).

Salīdzinot uzticēšanās ES datus starp plašsaziņas līdzekļiem, ES un nacionālajā politiskajām institūcijām, varam secināt, ka **Latvijas iedzīvotāji salīdzinoši vairāk uzticas televīzijai (66%), radio (63%) un presei (50%), nekā Latvijas valdībai (19%) un Saeimai (16%). Savukārt Eiropas Savienībai Latvijā ir ievērojami augstāks atbalsts (50%) nekā valdībai un Saeimai.** Līdzīga uzticēšanās ES tendence vērojama arī ES 27 valstu vidū.

V Vērtējums par valsts intereses vērā ņemšanu Eiropas Savienībā

„Eiropas Savienībā manas valsts intereses lielā mērā tiek ņemtas vērā” – šim izteikumam kopumā piekrīt 38% ES 27 valstu iedzīvotāju, bet 46% nepiekrīt, savukārt 16% aptaujāto par šo izteikumu nav konkrēta viedokļa.

Salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri uzskata, ka viņu valsts intereses ES tiek ņemtas vērā, ir Luksemburgā (57%), Beļģijā (54%) un Zviedrijā (52%). Pesimistiskāki ir Lielbritānijas (26%), Čehijas (26%), Bulgārijas (23%), Kipras Republikas (23%) un Somijas (21%) respondenti.

Salīdzinot ar 2007.gada pavasarī veikto pētījumu (EB 67.2), redzam, ka kopumā nedaudz ir palielinājusies skeptiskāk noskaņoto ES 27 valstu respondentu daļa. Ja pavasarī optimistiski noskaņoto respondentu (Eiropas Savienībā manas valsts intereses lielā mērā tiek ņemtas vērā) bija 45%, tad tagad – 38% (kritums par 7 PP). No visām valstīm, kuras piedalījās pētījumā, vislielākās izmaiņas respondentu domās par izteikumu „Eiropas Savienībā manas valsts intereses lielā mērā tiek ņemtas vērā” vērojamas Kipras Republikas respondentu vidū (-19 PP; no 42% iepriekšējā pētījumā uz 23% šoreiz).

Baltijas valstu vidū vērojamas atšķirības, vērtējot izteikumu „Eiropas Savienībā manas valsts intereses lielā mērā tiek ņemtas vērā”. Ja Igaunijā ir 43% optimistiski noskaņoto (rādītājs ir par 5 PP augstāks kā vidējais ES 27), tad Lietuvā izteikumam piekrīt 36%, bet Latvijā – 30%, t.i., rādītājs ir mazāks par vidējo ES 27 valstu rādītāju.

„Eiropas Savienībā manas valsts intereses lielā mērā tiek ņemtas vērā” – šim izteikumam Latvijā kopumā piekrīt 30% respondentu, nepiekrīt 60%, bet 10% respondentu par šo izteikumu nav konkrēta viedokļa.

Salīdzinot Latvijas šī brīža rezultātus ar pavasara pētījumā iegūtajiem datiem, varam secināt, ka Latvijas respondenti ir kļuvuši nedaudz optimistiskāki – to Latvijas iedzīvotāju skaits, kuri piekrīt izteikumam „Eiropas Savienībā manas valsts intereses lielā mērā tiek ņemtas vērā”, pieaudzis par 3 PP (no 27% uz

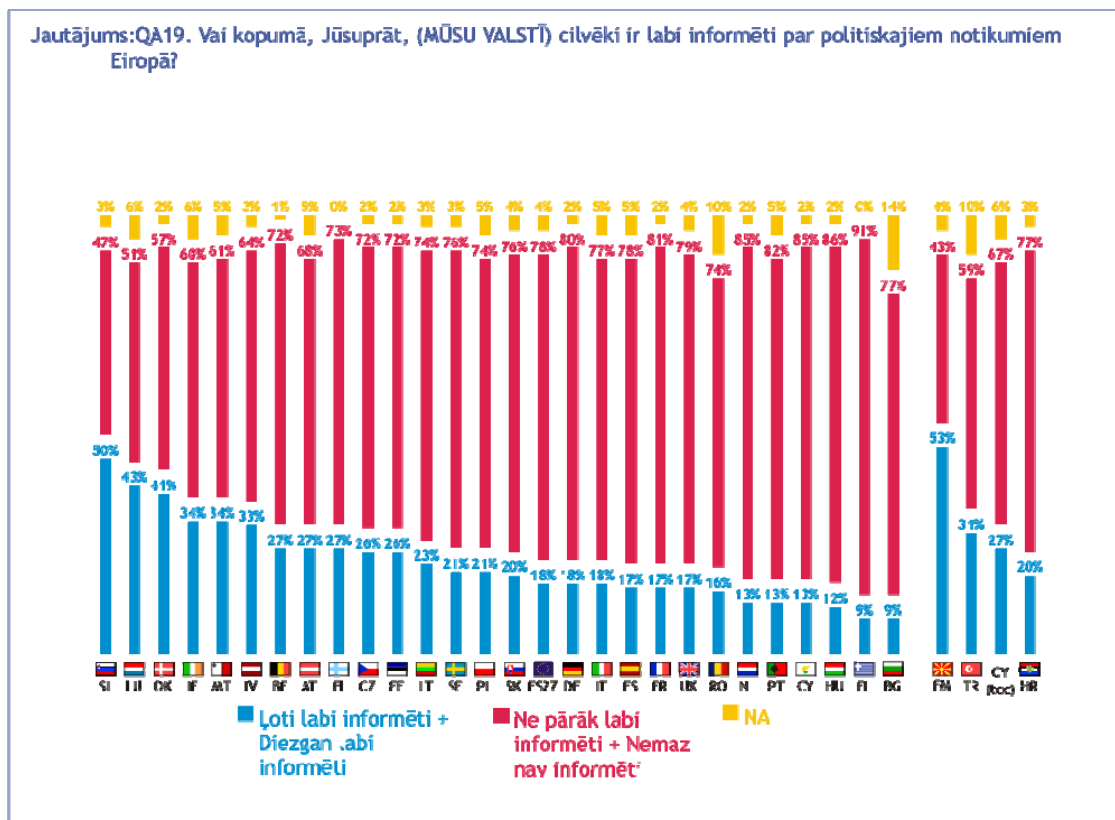
30%), bet skeptiķu skaits samazinājies par 4 PP (no 64% uz 60%), tomēr Latvijas rādītājs joprojām ir zemāks par ES 27 vidējo.

Sociāldemogrāfiskajā griezumā redzam, ka to respondentu, kuri uzskata, ka „Eiropas Savienībā Latvijas intereses lielā mērā tiek ņemtas vērā”, salīdzinoši vairāk ir sieviešu vidū (33%). Tie pārsvarā ir gados jauni respondenti (15-24 gadi, 36%), studenti (38%), bezdarbnieki (34%) un ierēdņi/speciālisti (33%), kā arī Zemgalē (42%), Latgalē (38%) un Pierīgā (32%) dzīvojošie.

Skeptiski noskaņoto respondentu vidū salīdzinoši vairāk ir vīriešu (65%), gados vecāku cilvēku (55 gadi un vecāki, 66%), vadošā līmeņa darbinieku (67%) un uzņēmēju/pašnodarbināto (67%). Reģionāli visvairāk respondentu, kuri nepiekrīt apgalvojumam, ka „Eiropas Savienībā manas valsts intereses lielā mērā tiek ņemtas vērā”, ir Vidzemē (72%) un Rīgā (66%).

VI Informētība par politiskajiem notikumiem Eiropā

Uz jautājumu „Vai kopumā, Jūsaprāt, jūsu valstī cilvēki ir labi informēti par politiskajiem notikumiem Eiropā?” kopumā apstiprinoši ir atbildējuši 18% ES 27 valstu respondentu. **Vairāk kā ¾ ES 27 valstu respondentu (78%) uzskata, ka nav labi informēti par politiskajiem notikumiem Eiropā**, kas būtu uzskatāms par netiešu vērtējumu Eiropas Komisijas centieniem mazināt iedzīvotāju atsvešinātību no ES institūcijām.

Respondenti sevi par labi informētiem politiskajos notikumos salīdzinoši visvairāk uzskata Slovēnijā (50%), tai seko Luksemburgas (43%) un Dānijas (41%) respondenti. Vissliktāk par politiskajiem notikumiem informētus sevi uzskata Bulgārijā (9%) un Grieķijā (9%) aptaujātie.

Baltijas valstis ES 27 valstu kontekstā ar saviem rādītājiem atrodas nedaudz virs vidējā ES 27 valstu rādītāja. Latvijā no Baltijas valstīm ir salīdzinoši vislielākais to respondentu skaits, kuri uzskata, ka Latvijā cilvēki ir labi informēti par politiskajiem notikumiem Eiropā – tā uzskata trešā daļa aptaujāto respondentu (33%). Gandrīz 2/3 Latvijas respondentu (64%) uzskata, ka nav labi informēti par politiskajiem notikumiem Eiropā, bet 3% nav viedokļa šajā jautājumā. ES 27 valstu vidū Latvijai ir sestais labākais informētības par ES rādītājs. Igaunijā viedokli, ka „cilvēki ir labi informēti par politiskajiem notikumiem Eiropā” pauž 26%, bet Lietuvā – 23% aptaujāto.

Salīdzinot ar 2007.gada pavasarī veikto aptauju (EB 67.2), kopumā ES 27 valstīs to cilvēku īpatsvars, kuri uzskata, ka kopumā viņu valstī cilvēki ir labi informēti par politiskajiem notikumiem Eiropā, ir nedaudz samazinājies (-4 PP). Arī Latvijā situācija ir palikusi praktiski nemainīga (-3 PP). Toties kaimiņvalstī Igaunijā gan noticis ievērojams informēto par politiskajiem notikumiem Eiropā respondentu skaita kritums (-11 PP, no 37% pavasara pētījumā uz 26% rudenī). Arī Slovēnijā situācija ir līdzīga (-12 PP, no 32% uz 20%).

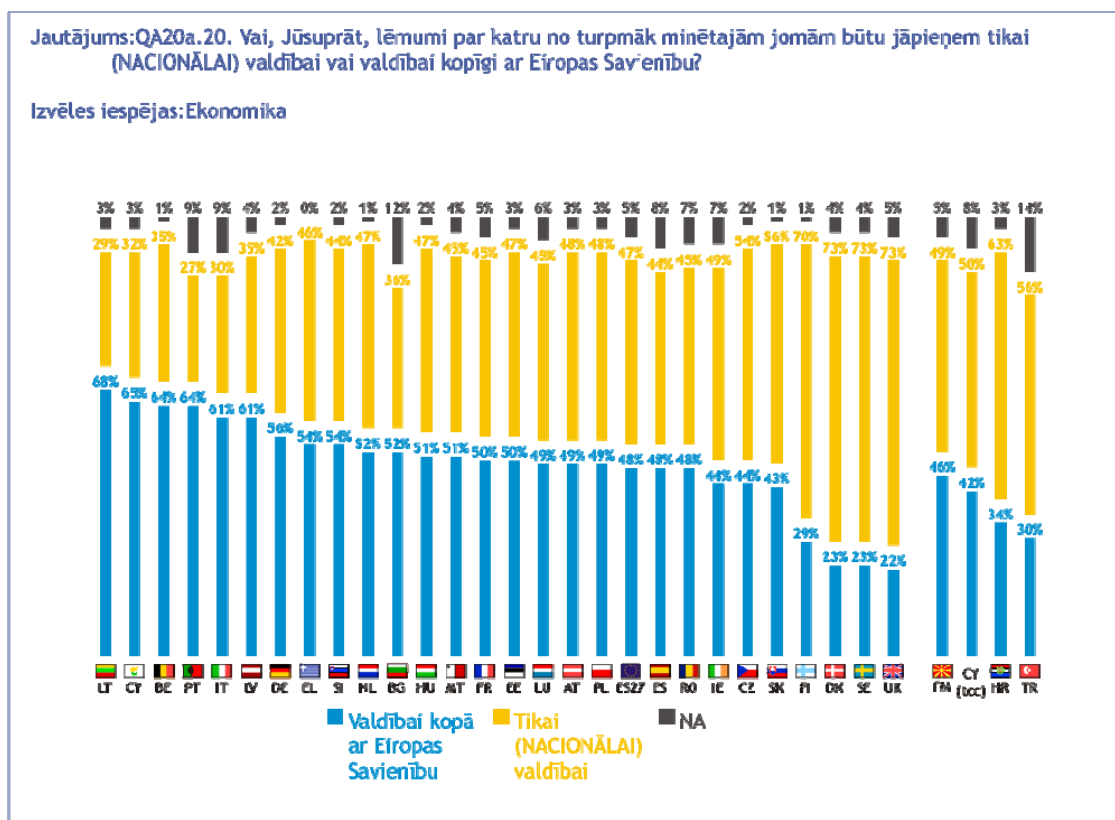
Sociāldemogrāfiskajā griezumā raugoties, vislabāk informētie par politiskajiem jautājumiem ir Zemgalē (45%), Kurzemē (41%) un Vidzemē (39%) dzīvojošie respondenti, bet salīdzinoši sliktāk – Rīgā (70%) un Latgalē (68%) aptaujātie. Citos sociāldemogrāfiskajos parametros (dzimums, vecums, nodarbošanās, apdzīvotas vietas tips) informētības ziņā nav vērojamas būtiskas atšķirības.

VII Vai, Jūsaprāt, lēmumi par katru no turpmāk minētajām jomām būtu jāpieņem tikai valdībai vai valdībai kopīgi ar Eiropas Savienību?

1. Ekonomika

Aptaujātie respondenti tika lūgti izvērtēt, kā, pēc viņu domām, būtu jāpieņem lēmumi, kas saistīti ar **ekonomiku**: vai lēmumi ekonomikā būtu jāpieņem tikai katras valsts valdībai vai valdībai kopīgi ar Eiropas Savienību.

Kopumā ES 27 valstu iedzīvotāju sniegtās atbildes ir polarizētas: gandrīz puse (47%) uzskata, ka lēmumi ekonomikā jāpieņem katras valsts valdībai pašai, bet 48% uzskata, ka valdībai jāstrādā kopā ar Eiropas Savienību.

Salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri atbalsta ekonomisko lēmumu pieņemšanu kopā ar ES, ir kaimiņvalstī Lietuvā (68%). Tai seko Kipras Republika (65%), Beļģija (64%) un Portugāle (64%). Vismazāko piekrišanu šādai savas valsts sadarbībai ekonomikā ar ES pauž Lielbritānija (22%) un Skandināvijas valstis: Zviedrija (23%), Dānija (23%) un Somija (29%) – valstis ar augstu uzticēšanās līmeni nacionālajam parlamentam un valdībai vai ar lielāku eiroskeptiķu īpatsvaru.

Latvijā, tāpat kā Lietuvā, salīdzinoši vairāk ir tādu respondentu, kuri uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar ekonomiku, ir jāapspriež katras valsts valdībai kopā ar ES (61%), toties Igaunijā šādi domā vien katrs otrais respondents (50%).

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2007.gada pavasarī veikto pētījumu (EB 67.2), redzam, ka kopumā situācija ES 27 valstu vidū jautājumā par to, kuram jāpieņem lēmumi ekonomikā – katras valsts valdībai vai valdībai kopā ar ES, praktiski nav mainījusies (+2 PP; no 46% uz 48%). Lielākas izmaiņas ir pieredzējuši ES kandidātvalsts Turcija, kurā sadarbības ar ES ekonomikas jautājumos kritums ir par 20 PP (pagājušajā pētījumā puse Turcijas respondentu (50%), bet šajā – vairs tikai 30% respondentu atbalsta savas valsts sadarbību ekonomikas jautājumu risināšanā ar ES). Toties Itālijā un Portugālē

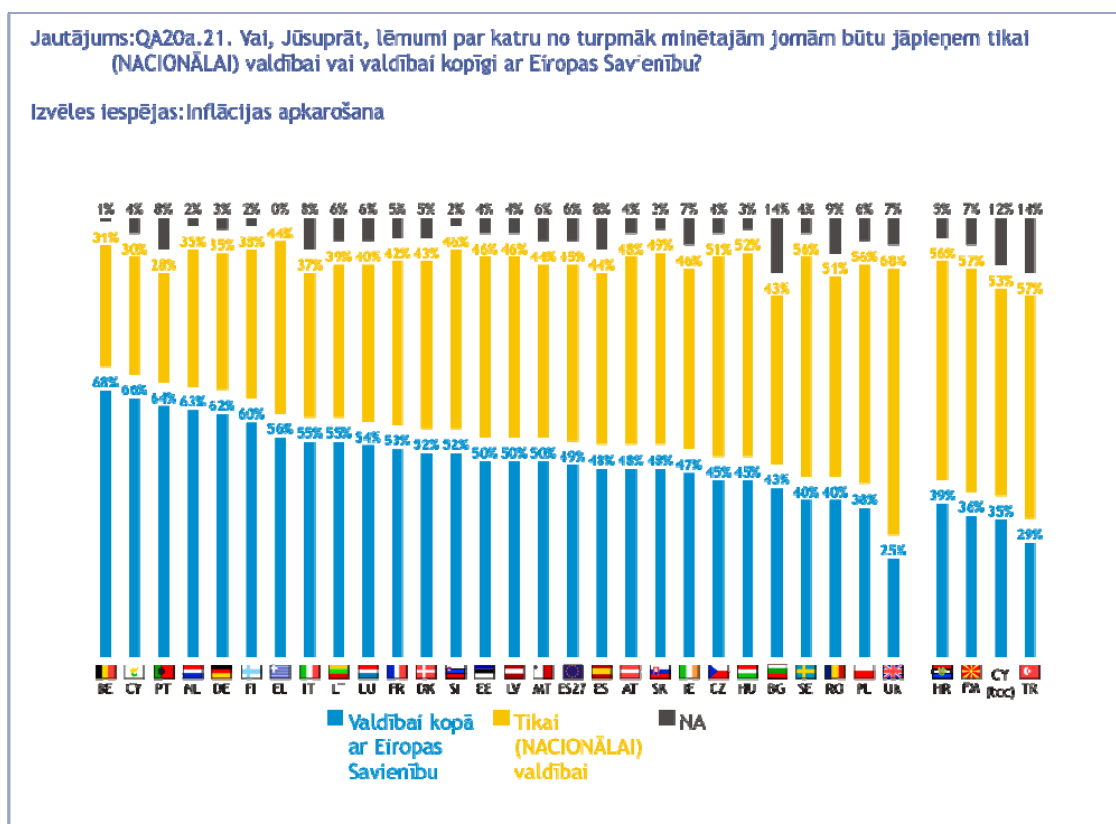
nedaudz palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ekonomiskie jautājumi ir jārisina valstij kopā ar ES: +9 PP Itālijā (no 52% uz 61%) un +8 PP Portugālē (no 56% uz 64%). Arī Latvijā ir vērojams pavisam neliels pieaugums: +4 PP (no 57% uz 61%).

Salīdzinoši vairāk respondentu, kuri uzskata, ka ekonomiskie jautājumi jārisina Latvijai kopā ar ES, ir 25-39 gadus vecu cilvēku vidū (69%), ierēdņu/speciālistu (67%), mazās vai vidēji lielās pilsētās (67%) un lielpilsētās (65%) dzīvojošo vidū, kā arī Vidzemē (68%). Salīdzinoši vairāk tie ir eirooptimisti, t.i., respondenti, kuri uzticas ES (66%), uzskata, ka dalība ES ir laba lieta (67%), ES tēls ir pozitīvs (66%), ir par EIRO ieviešanu (67%) un uz Eiropas nākotni raugās optimistiski (66%).

Respondenti, kuri uzskata, ka ekonomiskie jautājumi ir jāpieņem Latvijas valdībai pašai, salīdzinoši vairāk ir grupās 15-24 gadus vecie (40%) un 40-54 gadus vecie (40%). Salīdzinoši vairāk ir māsaimnieču (44%) un pensionāru (40%), kā arī laukos vai ciematā dzīvojošo (42%). Lēmumi ekonomikā ir jāpieņem Latvijas valdībai – šādi salīdzinoši vairāk domā eiropesimisti, t.i., tie, kuri neuzticas ES (40%), uzskata, ka līdzdalība ES ir slikta lieta (46%) un Latvija, kļūstot par ES biedri, neko nav ieguvusi (41%), ES tēls šķiet negatīvs (54%), ir pret Eiropas Savienības dalībvalstu kopīgu aizsardzības un drošības politiku (52%), ir pret tālāku Eiropas Savienības paplašināšanos, iekļaujot citas valstis nākamajos gados (40%), neatbalsta EIRO ieviešanu (40%), kā arī ir pesimistiski attiecībā uz ES nākotni (43%).

2. Inflācija

Kopumā ES 27 valstu iedzīvotāju sniegtās atbildes uz jautājumu, kā, pēc viņu domām, būtu jāpieņem lēmumi, kas saistīti ar inflāciju (vai lēmumi inflācijas jautājumos būtu jāpieņem tikai katras valsts valdībai vai valdībai kopīgi ar Eiropas Savienību) ir polarizētas: gandrīz puse (49%) ES 27 aptaujāto uzskata, ka valdībai jāstrādā kopā ar Eiropas Savienību, bet 45% uzskata, ka lēmumi inflācijas jautājumos jāpieņem katras valsts valdībai pašai.

Salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri atbalsta lēmumu, kas saistīti ar inflācijas apkarošanu, pieņemšanu kopā ar ES, ir Beļģijā (68%), Kipras Republikā (66%) un Portugālē (64%). Vismazāko piekrišanu šādai savas valsts sadarbībai inflācijas apkarošanas jautājumos ar ES pauž Lielbritānijas respondenti (25%).

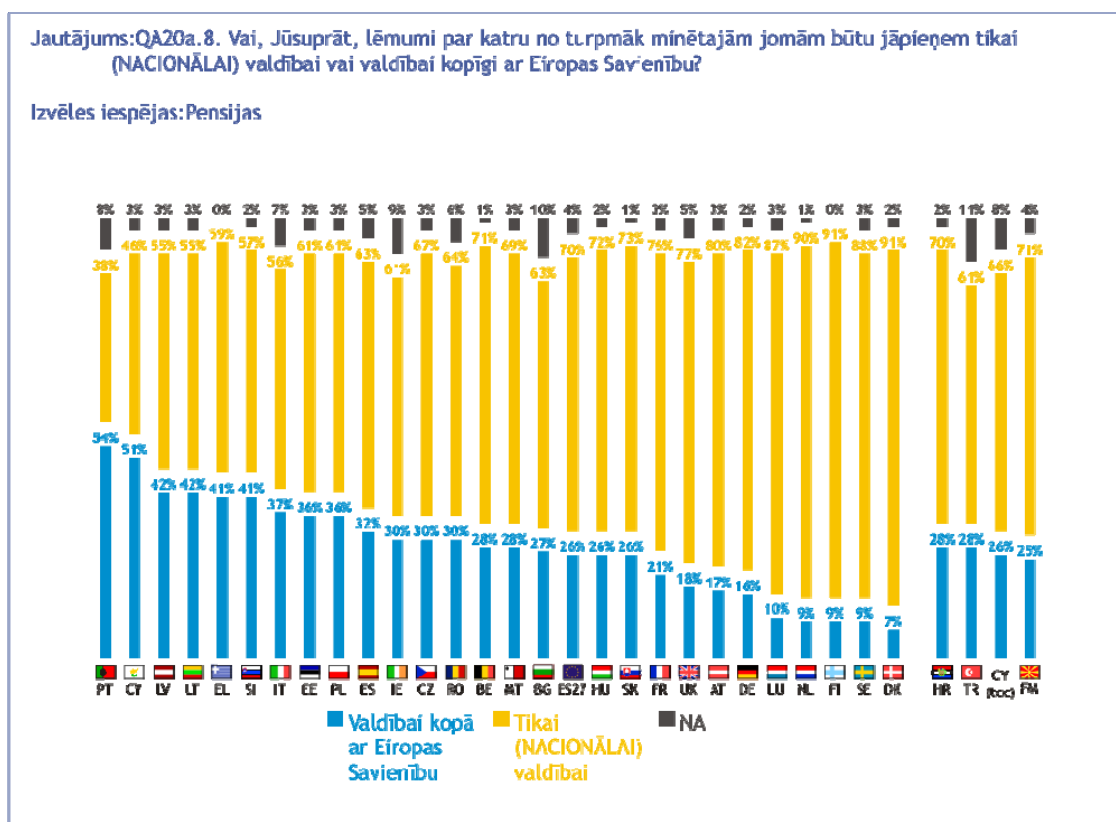
Baltijas valstu vidū atbildes, vai lēmumi inflācijas jautājumos būtu jāpieņem tikai katras valsts valdībai vai valdībai kopīgi ar Eiropas Savienību, ir polarizētas: **puse aptaujāto Latvijas un Igaunijas respondentu uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar inflācijas apkarošanu, ir jāapspriež katras valsts valdībai kopā ar ES (50%)**, bet Lietuvā šādi domā nedaudz vairāk – 55% respondentu.

Salīdzinoši vairāk respondentu, kuri uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar inflāciju, ir jārisina Latvijai kopā ar ES, ir 25-39 gadus vecu cilvēku vidū (54%), ierēdņu/speciālistu (61%) un studentu (55%), kā arī lielpilsētās (55%) dzīvojošo vidū. Salīdzinoši vairāk tie ir respondenti, kuri ir par EIRO ieviešanu (54%) un uz Eiropas nākotni raugās optimistiski (54%).

Respondenti, kuri uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar inflāciju, ir jāpieņem Latvijas valdībai pašai, salīdzinoši vairāk ir vecāka gadagājuma cilvēku vidū (55 gadi un vecāki, 50%). Salīdzinoši vairāk ir māsasaimnieču (55%), pensionāru (54%) un vadošā līmeņa darbinieki (52%), laukos vai ciematā dzīvojošo (51%), kā arī Pierīgas (52%) iedzīvotāju. Lēmumi inflācijas jautājumā ir jāpieņem Latvijas valdībai – šādi salīdzinoši vairāk domā eiropesimisti, t.i., tie, kuri neuzticas ES (49%), uzskata, ka līdzdalība ES ir sliktā lieta (61%) un ES tēls šķiet negatīvs (57%), neatbalsta EIRO ieviešanu (51%), ir pesimistiski attiecībā uz ES nākotni (54%), kā arī uzskata, ka lietas Latvijā virzās pareizajā virzienā (51%).

3. Pensijas

Kopumā ES 27 valstu vidū ir salīdzinoši vairāk to iedzīvotāju, kuri uzskata, ka lēmumi pensiju jautājumos būtu jāpieņem tikai katras valsts valdībai pašai (70%), bet 26% aptaujāto uzskata, ka valdībai pensiju jautājumā jāstrādā kopā ar Eiropas Savienību.

Salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri atbalsta pensiju jautājumu pieņemšanu kopā ar ES, ir Portugālē (54%) un Kipras Republikā (51%). **Trešo un ceturto vietu šajā sarakstā ieņem Latvija (42%) un Lietuva (42%).** Vismazāko piekrišanu šādai savas valsts sadarbībai pensiju jautājumos ar ES pauž valstis ar augsti attīstītu labklājības sistēmu: Dānija (7%), Zviedrija (9%) un Somija (9%), kā arī Nīderlande (9%) un Luksemburga (10%).

Baltijas valstu vidū salīdzinoši vairāk respondentu atbalsta lēmumu pensijas jautājumus apspriest valdībai kopīgi ar Eiropas Savienību – 42% gan Latvijā, gan Lietuvā. Igaunijā šādi domā nedaudz mazāk – 36% respondentu. Vistu trīs Baltijas valstu rādītājs ir krietni virs ES 27 valstu vidējā, kur kopumā tikai 26% uzskata, ka valdībai pensiju jautājumā jāstrādā kopā ar Eiropas Savienību.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2007.gada pavasara pētījumu (EB 67.2), redzam, ka kopumā situācija ES 27 valstu vidū jautājumā par to, kuram jāpieņem lēmumi pensiju jautājumā – katras valsts valdībai vai valdībai kopā ar ES, nav mainījusies. Lielākas izmaiņas ir pieredzējušas ES kandidātvalstis Turcija un Horvātija: sadarbības ar ES pensiju jautājumos kritums ir par 14 PP Turcijai un 13 PP Horvātijai (pavasārī 42% Turcijas un 41% Horvātijas respondentu atbalstīja savas valsts sadarbību pensiju jautājumu risināšanā ar ES, bet rudenī – vairs tikai 28% Turcijas un 28% Horvātijas respondentu). Toties Slovēnijā un Portugālē nedaudz palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka pensiju jautājumi ir jārisina valstij kopā ar ES: +11 PP Slovēnijā (no 30% uz 41%) un +10 PP Portugālē (no 44% uz 54%). Tāpat kā ES 27 valstu vidū, arī Latvijā situācija jautājumā, kuram būtu jāpieņem lēmumi par pensiju jautājumiem – Latvijai kopā ar ES vai tikai valdībai pašai, nav mainījusies.

Salīdzinoši vairāk respondentu, kuri uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar pensijām, ir jārisina Latvijai kopā ar ES, ir 25-39 gadus vecu cilvēku vidū (49%), ierēdņu/speciālistu (57%), uzņēmēju/pašnodarbināto (51%) un bezdarbnieku (48%), kā arī mazās/vidēji lielās pilsētās (46%) un lielpilsētās (47%) dzīvojošo vidū. Reģionāli šādi domā salīdzinoši vairāk Zemgalē (47%) un Latgalē (45%) dzīvojošo. Izteikumos par ES šie respondenti salīdzinoši vairāk piekrīt tam, ka dalība ES ir laba lieta (46%), taču ar savu dzīvi kopumā nav apmierināti (47%) un zināšanas par ES vērtē kā sliktas (47%).

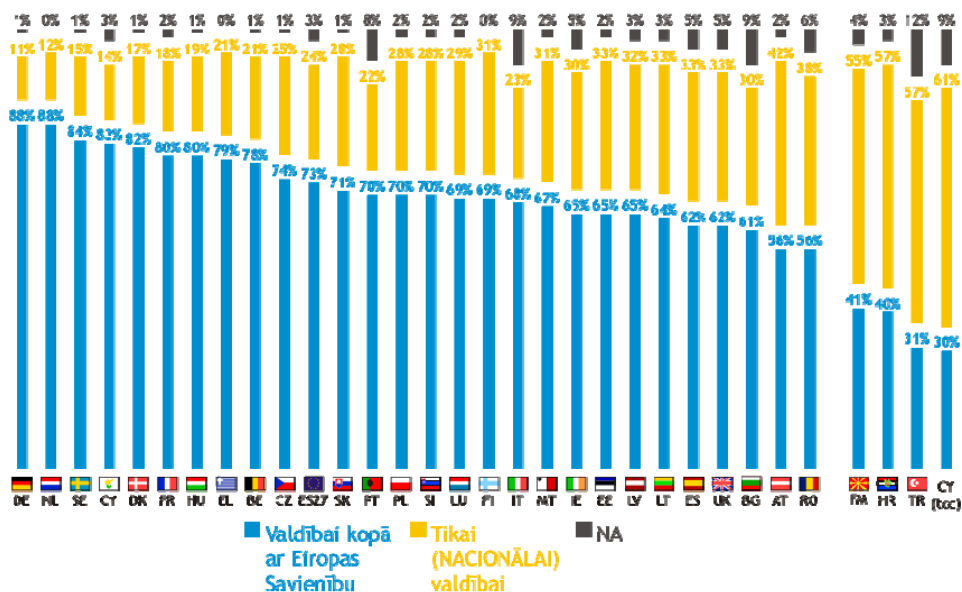
Respondenti, kuri uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar pensijām, ir jāpieņem Latvijas valdībai pašai, salīdzinoši vairāk ir jauniešu vidū (15-24 gadi, 61%). Salīdzinoši vairāk ir māsaimnieču (71%), studentu (63%) un vadošā līmeņa darbinieki (62%), laukos vai ciematā dzīvojošo (61%), kā arī Pierīgas (58%) iedzīvotāju. Lēmumi pensijas jautājumā ir jāpieņem Latvijas valdībai – šādi salīdzinoši vairāk domā eiropesimisti, t.i., tie, kuri uzskata, ka līdzdalība ES ir sliktā lieta (60%) un ES tēls šķiet negatīvs (62%), ir pret Eiropas Savienības dalībvalstu kopīgu aizsardzības un drošības politiku (69%), ir pret tālāku Eiropas Savienības paplašināšanos, iekļaujot citas valstis nākamajos gados (60%), ir pesimistiski attiecībā uz ES nākotni (60%), tomēr savas zināšanas par ES vērtē kā labas (66%) un uzskata, ka lietas Latvijā virzās pareizajā virzienā (60%). Interesanti, ka Latvijā gados vecāko cilvēku (55 gadi un vecāki), kā arī pensionāru viedoklis neatšķiras no kopējā respondentu viedokļa.

4. Apkārtējās vides aizsardzība

Kopumā ES 27 valstu iedzīvotāji uzskata, ka lēmumi, kas saistīti ar vides aizsardzību, būtu jāpieņem valdībai kopīgi ar Eiropas Savienību (73%), bet pretējās domās ir 24% aptaujāto - katras valsts valdībai pašai jāpieņem lēmumi jautājumos par vides aizsardzību.

Jautājums: Q420a.9. Vai, Jūsaprāt, lēmumi par katru no turpmāk minētajām jomām būtu jāpieņem tikai (NACIONĀLAJ) valdībai vai valdībai kopīgi ar Eiropas Savienību?

Izvēles iespējas: Vides aizsardzība

Salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri atbalsta lēmumu, kas saistīti ar vides aizsardzību, pieņemšanu kopā ar ES, ir Vācijā (88%), Nīderlandē (88%) uz Zviedrijā (84%). Vismazāko piekrišanu šādai savas valsts sadarbībai vides aizsardzības jautājumos ar ES pauž respondenti no ES kandidātvalstīm: Turcijas (31%), Horvātijas (40%) un Maķedonijas (41%).

Baltijas valstu vidū viedoklis, vai lēmumi vides aizsardzības jautājumos būtu jāpieņem tikai katras valsts valdībai vai valdībai kopīgi ar Eiropas Savienību, ir līdzīgs: aptuveni **2/3 aptaujāto Latvijas (65%), Lietuvas (64%) un Igaunijas (66%) respondentu uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar vides aizsardzību, ir jāapspriež katras valsts valdībai kopā ar ES.** Tomēr šie rādītāji ir nedaudz zemāki nekā ES 27 valstu vidējais rādītājs.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar pavasara pētījumu (EB 67.2), redzam, ka kopumā situācija ES 27 valstu vidū jautājumā par to, kuram jāpieņem lēmumi vides aizsardzības jautājumos – katras valsts valdībai vai valdībai kopā ar ES, nav būtiski mainījusies (+4 PP; no 69% uz 73%). Lielākas izmaiņas ir pieredzējusi ES kandidātvalsts Turcija, kurā sadarbības ar ES vides aizsardzības jautājumos kritums ir par 11 PP (pavasārī 43% Turcijas respondentu, bet rudenī – vairs tikai 31% respondentu atbalsta savas valsts sadarbību vides aizsardzības jautājumu risināšanā ar ES). Toties Somijā un Grieķijā palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka vides aizsardzības jautājumi ir jārisina valstij kopā ar ES: +16 PP Somijā (no 53% uz 69%) un +13 PP Grieķijā (no 66% uz 79%). **Arī Latvijā ir vērojams to respondentu, kuri atbalsta savas valsts sadarbību vides aizsardzības jautājumu risināšanā ar ES, pieaugums: +9 PP (no 56% uz 65%).**

Salīdzinoši vairāk respondentu, kuri uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar vides aizsardzību, ir jārisina Latvijai kopā ar ES, ir ierēdņu/speciālistu (75%), mazās/vidēji lielās pilsētās (69%), lielpilsētās (68%), Pierīgā (70%) un Zemgalē (69%) dzīvojošo vidū.

Salīdzinoši vairāk ir respondentu, kuri uzticas ES (70%), uzskata, ka dalība ES ir laba lieta (73%), ES tēls ir pozitīvs (69%), atbalsta Eiropas Savienības dalībvalstu kopīgu ārpolitiku attiecībā pret pārējām valstīm (70%), uzskata, ka lietas ES virzās pareizajā virzienā (69%), savas zināšanas par ES vērtē kā labas (73%).

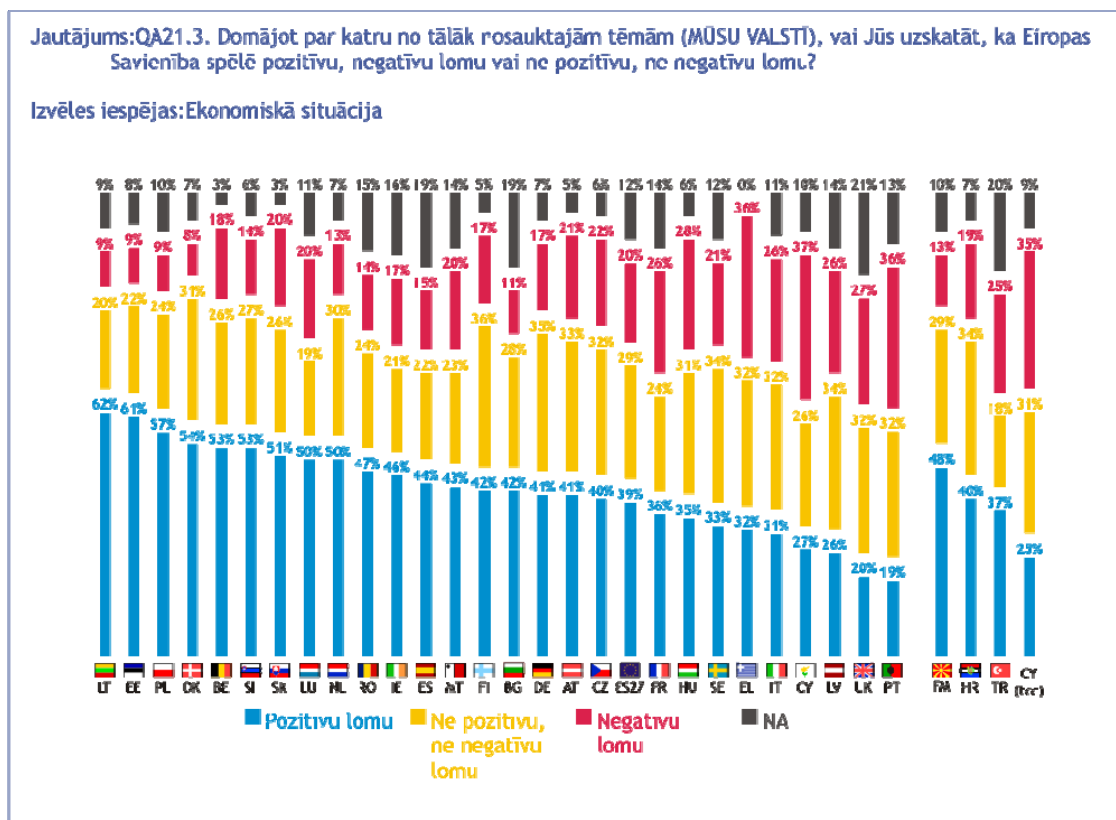
Respondenti, kuri uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar vides aizsardzību, ir jāpieņem Latvijas valdībai pašai, ir salīdzinoši vairāk jauniešu vidū (15-24 gadi, 36%), starp uzņēmējiem/pašnodarbinātajiem (37%) un mājāsaimniecēm (37%), ciematos vai laukos dzīvojošo vidū (38%), Latgalē (40%) un Kurzēmē (35%) dzīvojošajiem.

Lēmumi par vides aizsardzību ir jāpieņem Latvijas valdībai – šādi salīdzinoši vairāk domā eiropesimisti, t.i., tie, kuri neuzticas ES (36%), uzskata, ka līdzdalība ES ir slikta lieta (40%) un Latvija, kļūstot par ES biedri, neko nav ieguvusi (36%), ES tēls šķiet negatīvs (41%), ir pret Eiropas Savienības dalībvalstu kopīgu aizsardzības un drošības politiku (45%), ir pret tālāku Eiropas Savienības paplašināšanos, iekļaujot citas valstis nākamajos gados (52%), neatbalsta EIRO ieviešanu (36%), ir pesimistiski attiecībā uz ES nākotni (37%), kā arī uzskata, ka lietas ES neiet pareizajā virzienā (39%).

VIII Kāda ir Eiropas Savienības ietekme uz sekojošām jomām:

1. Ekonomiskā situācija

Kopumā ES 27 valstu vidū 39% iedzīvotāju uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu uz ekonomisko situāciju valstī. ES ir negatīva loma uz valsts ekonomiku – šādi apgalvo 20% aptaujāto, bet ne pozitīvu, ne negatīvu ES lomu ekonomiskajā situācijā vērtē 29% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 12% aptaujāto.

Salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu uz ekonomisko situāciju valstī, ir kaimiņos - Lietuvā (62%) un Igaunijā (61%), kā arī Polijā (57%). **Vismazāko piekrišanu apgalvojumam, ka ES spēlē pozitīvu lomu uz ekonomisko situāciju valstī, pauž respondenti no Portugāles (19%), Lielbritānijas (20%) un Latvijas (26%).**

Kā redzams, tad Latvijai Baltijas valstu vidū viedoklis par ES pozitīvo vai negatīvo ietekmi uz valsts ekonomisko situāciju, ir diametrāli pretējs. Ja Lietuva un Igaunija ir tās, kuras salīdzinoši visaugstāk vērtē ES pozitīvo lomu valsts ekonomikā, tad **Latvijā ir gandrīz vismazāk šādi domājošo visā ES 31.**

„ES spēlē pozitīvu lomu uz ekonomisko situāciju valstī” – piekrīt 26% Latvijas respondentu, „ES ir negatīva loma uz valsts ekonomiku” – šādi apgalvo 26% respondentu, bet ne pozitīvu, ne negatīvu ES lomu ekonomiskajā situācijā vērtē 34% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 14% respondentu.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar pētījumu EB 65.2, kurš notika 2006.gada pavasarī, un kurā piedalījās ES 25, redzam, ka kopumā situācija jautājumā par to, kādu lomu spēlē ES uz ekonomisko situāciju valstī, ir nedaudz mainījies – par 9 PP samazinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES spēlē negatīvu lomu uz ekonomisko situāciju valstī (no 29% uz 20%).

Salīdzinoši lielākās izmaiņas ir pieredzējusi Īrija, kurā par 17 PP krities to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu uz ekonomisko situāciju valstī (2006.gada pavasarī šādi domāja 63% Īrijas respondentu, bet 2007.gada rudenī šādi domā vairs 46%). **Latvijā vērojams otrs lielākais to**

respondentu, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu uz ekonomisko situāciju valstī, kritums ES 27 valstu vidū: -13 PP (no 39% uz 26%).

Toties Somijā un Vācijā palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu uz ekonomisko situāciju valstī: +10 PP Somijā (no 32% uz 42%) un +10 PP Vācijā (no 31% uz 41%).

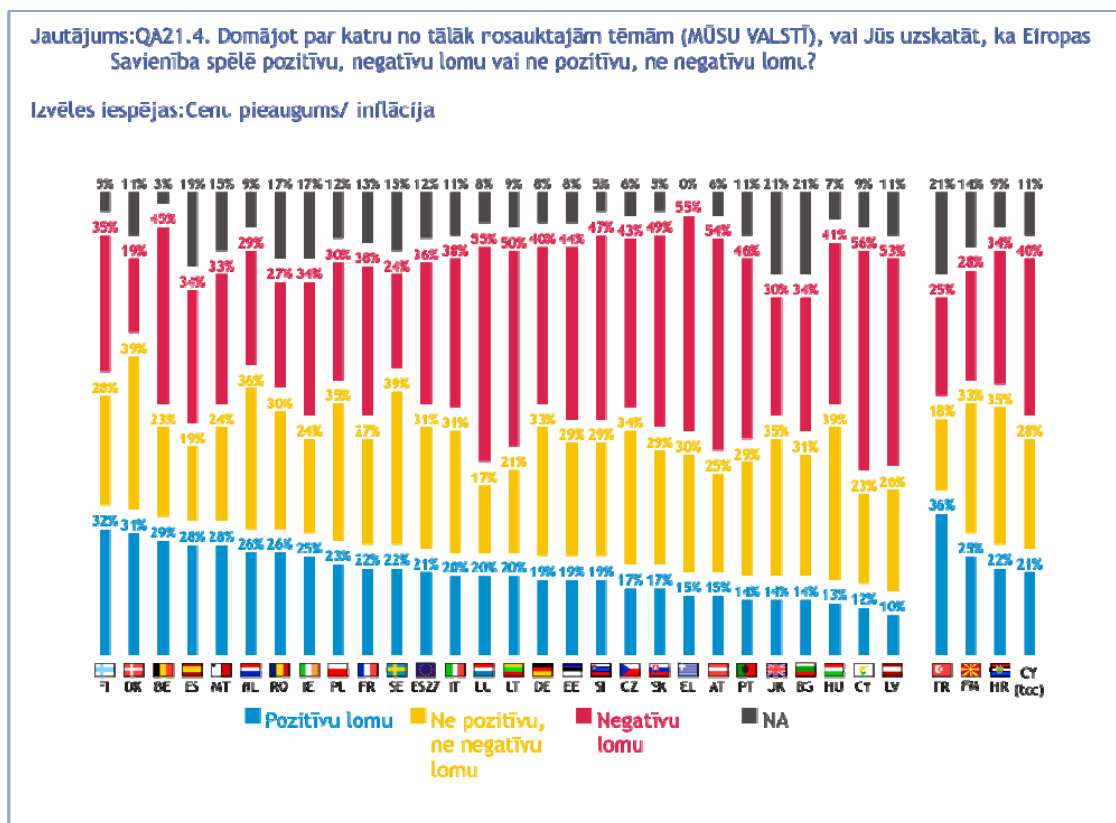
Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu uz ekonomisko situāciju valstī, ir vīriešu (31%), jaunu cilvēku vecumā no 15-24 gadiem (29%), studentu (33%) un fiziska darba strādnieku (30%), laukos vai ciematā dzīvojošo (31%), kā arī respondentu no Latgales (31%), Vidzemes (30%) un Kurzemes (30%).

Salīdzinoši vairāk ir respondentu, kuri uzticas ES (33%), uzskata, ka dalība ES ir laba lieta (41%), Latvija, kļūstot par ES dalībvalsti, ir ieguvusi (35%), ES tēls ir pozitīvs (40%), atbalsta Eiropas Savienības dalībvalstu kopīgu ārpolitiku attiecībā pret pārējām valstīm (31%), atbalsta tālāku Eiropas Savienības paplašināšanās, iekļaujot citas valstis nākamajos gados (32%), optimistiski raugās uz ES nākotni (33%), uzskata, ka lietas Latvijā virzās pareizajā virzienā (36%), savas zināšanas par ES vērtē kā labas (37%).

Respondenti, kuri uzskata, ka ES spēlē negatīvu lomu uz ekonomisko situāciju valstī, ir salīdzinoši vairāk uzņēmēju/pašnodarbināto (30%) un ierēdņu/speciālistu (30%) vidū, mazās un vidēji lielās pilsētās dzīvojošo vidū (30%), kā arī Zemgalē (37%) un Vidzemē (31%) dzīvojošie. Salīdzinoši vairāk respondentu, kas uzskata, ka ES spēlē negatīvu lomu uz ekonomisko situāciju valstī, ir eiropesimistu vidū. Katrs trešais aptaujātais Latvijas respondents (34%) uzskata, ka ES loma uz ekonomisko situāciju valstī ir ne laba, ne slikta. Salīdzinoši vairāk tā domā vidēja gadagājuma cilvēki (40-54 gadi, 37%), pensionāri (40%) un ierēdņi/speciālisti (40%), kā arī Pierīgā dzīvojošie (44%).

2. Cenu pieaugums/ inflācija

Kopumā ES 27 valstu vidū 21% iedzīvotāju uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu cenu pieaugumā/inflācijā valstī. ES ir negatīva loma cenu pieaugumā/inflācijā – šādi apgalvo 36% aptaujāto, bet ne pozitīvu, ne negatīvu ES lomu cenu pieaugumā/inflācijā redz 31% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 12% aptaujāto.

Salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu šai jomā, ir ES kandidātvalstī - Turcijā (36%). Tai seko Skandināvijas valstīs: Somijā (32%) un Dānijā (31%), kā arī Beļģijā (29%) dzīvojošie respondenti. **Vismazāko piekrišanu apgalvojumam, ka ES spēlē pozitīvu lomu cenu pieaugumā/inflācijā valstī, pauž respondenti no Latvijas (10%), Kipras Republikas (12%) un Ungārijas (13%).**

Kā redzams, tad **Latvijai ES 27 valstu vidū viedoklis par ES pozitīvo ietekmi uz cenu pieaugumu/inflāciju valstī, ir visnegatīvākais.** Arī Lietuvas un Lgaunijas rādītāji atrodas zem ES 27 valstu vidējā: Lietuvā 20% respondentu uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu cenu pieaugumā/ inflācijā, bet Lgaunijā šādi domājošo ir 19%.

„ES spēlē pozitīvu lomu cenu pieaugumā/inflācijā valstī” – piekrīt 10% Latvijas iedzīvotāju, „ES ir negatīva loma cenu pieaugumā/inflācijā” – šādi apgalvo vairāk kā puse (53%) aptaujāto, bet ne pozitīvu, ne negatīvu ES lomu cenu pieaugumā/inflācijā vērtē 26% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 11% respondentu.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2006.gada pavasara pētījumu (EB 65.2), kurā piedalījās ES 25, redzam, ka kopumā situācija jautājumā par to, kādu lomu spēlē ES cenu pieaugumā valstī, ir nedaudz mainījusies – par 8 PP samazinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES spēlē negatīvu (no 44% uz 36%). Salīdzinoši lielākās izmaiņas ir pieredzējusi Ungārija, kurā par 11 PP krities to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu (pagājušajā pētījumā 24% Ungārijas respondentu, bet šajā

šādi domā vairs 13%). Toties Maltā palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu: +13 PP (no 15% uz 28%).

Latvijā kopš 2006.gada pavasara pētījuma (EB 65.2) ir samazinājies to iedzīvotāju skaits, kuri uzskata, ka ES spēlē negatīvu lomu cenu pieaugumā/inflācijā (-14 PP, no 67% uz 53%), bet palielinājies to iedzīvotāju skaits, kuri uzskata, ka ES ietekme uz cenu pieaugumu/inflāciju ir ne pozitīva, ne negatīva (+11 PP, no 15% uz 26%).

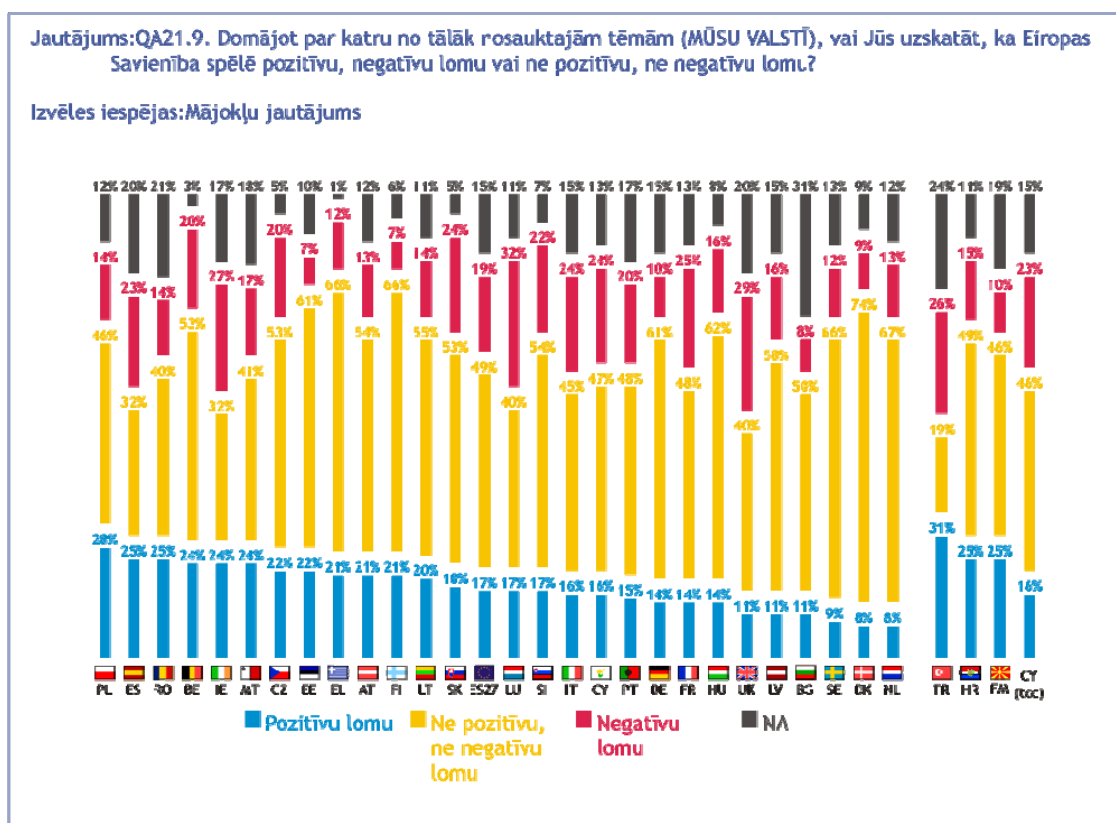
Katrs desmitais Latvijas iedzīvotājs uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu cenu pieaugumā/inflācijā valstī, un salīdzinoši vairāk šādi domājošo ir vecumā no 25-39 gadiem (14%).

Respondenti, kuri uzskata, ka ES spēlē negatīvu lomu cenu pieaugumā/inflācijā valstī, ir salīdzinoši vairāk uzņēmēju/pašnodarbināto (62%) un ierēdņu/speciālistu (63%) vidū, māsaimnieču (60%) un studentu (60%) vidū, mazās un vidēji lielās pilsētās dzīvojošie (58%), kā arī Vidzemē (65%) un Zemgalē (59%) dzīvojošie. Salīdzinoši vairāk respondentu, kas uzskata, ka ES spēlē negatīvu lomu cenu pieaugumā valstī, ir eiropesimistu vidū.

Katrs ceturtais aptaujātais Latvijas respondents (26%) uzskata, ka ES loma cenu pieaugumā valstī ir ne laba, ne slikta. Salīdzinoši biežāk tā domā vadošā līmeņa darbinieki (30%) un pensionāri (29%), kā arī Kurzemē (31%) un Pierīgā (30%) dzīvojošie.

3. Mājokļu jautājums

Kopumā ES 27 valstu vidū 17% respondentu uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu mājokļu jautājumā valstī. ES ir negatīva loma mājokļu jautājumā – šādi apgalvo 19% respondentu, bet **ne pozitīvu, ne negatīvu ES lomu mājokļu jautājumā vērtē gandrīz puse (49%) aptaujāto ES 27 valstu iedzīvotāju**. Nav viedokļa šajā jautājumā 15% respondentu.

Salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu mājokļu jautājumā valstī, ir ES kandidātvalstī Turcijā – 31%. No ES 27 valstīm šādi domā: Polijā (28%), Spānijā (25%) un Rumānijā (25%) respondentu. Vismazāko piekrišanu apgalvojumam, ka ES spēlē pozitīvu lomu, pauž Nīderlande (8%), kā arī Skandināvijas valstis – Dānija (9%) un Zviedrija (9%).

Baltijas valstu vidū viedoklis par ES pozitīvo vai negatīvo ietekmi uz mājokļu jautājumu valstī ir nedaudz atšķirīgs. Ja Igaunijas (22%) un Lietuvas (20%) rādītāji atrodas nedaudz virs ES 27 vidējā, tad Latvijai – nedaudz zem ES 27 vidējā rādītāja.

„ES spēlē pozitīvu lomu mājokļu jautājumā valstī” – piekrīt 11% Latvijas respondentu, „ES ir negatīva loma mājokļu jautājumā” – šādi apgalvo 16% respondentu, bet **ne pozitīvu, ne negatīvu ES lomu mājokļu jautājumā vērtē vairāk kā puse (58%) aptaujāto Latvijas respondentu**. Nav viedokļa šajā jautājumā 15% respondentu.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2006.gada pavasara pētījumu (EB 65.2), kurā piedalījās ES 25, redzam, ka kopumā situācija jautājumā par to, kādu lomu spēlē ES mājokļu jautājumā valstī, praktiski nav mainījusies. Arī Baltijas valstu vidū situācija praktiski nav mainījusies.

Salīdzinoši lielākās izmaiņas ir pieredzējusi Spānija, kurā par 14 PP krities to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES nespēlē ne pozitīvu, ne negatīvu lomu uz mājokļu jautājumu valstī (2006.gada pavasarī 46% Spānijas respondentu, bet 2007.gada rudenī šādi domā vairs 32%), bet pieaudzis ES pozitīvās un negatīvās lomas mājokļa jautājumā vērtējošo skaits.

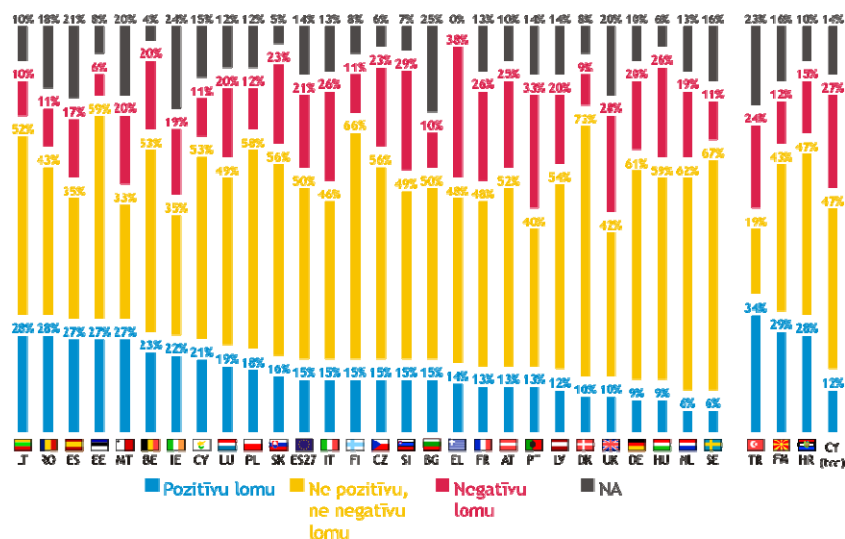
Katrs desmitais Latvijas respondents (11%) uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu uz mājokļu jautājumā valstī, un salīdzinoši vairāk respondentu, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu, ir Pierīgā dzīvojošo vidū (22%). Vairāk kā puse Latvijas respondentu (58%) uzskata, ka ES ietekme uz mājokļu jautājumu valstī ir ne pozitīva, ne negatīva. Salīdzinoši vairāk tā domā vidēja gadagājuma cilvēki (40-54 gadi, 62%), ierēdņi/speciālisti (64%), kā arī Kurzemē dzīvojošie (70%).

4. Pensijas

Līdzīgi kā mājokļu jautājumā, arī pensiju jautājumā ES 27 valstu vidū situācija ir līdzīga. **Puse (50%) aptaujāto ES 27 valstu iedzīvotāju uzskata, ka ES loma pensiju jautājumos ir ne pozitīva, ne negatīva**. Tam, ka ES spēlē pozitīvu lomu pensiju jautājumos valstī, piekrīt 15% aptaujāto, bet ES ir negatīva loma pensiju jautājumos valstī – šādi apgalvo 21% respondentu. Nav viedokļa šajā jautājumā 14% respondentu.

Jautājums:QA21.13. Domājot par katru no tālāk rosauktajām tēmām (MŪSU VALSTĪ), vai Jūs uzskatāt, ka Eiropas Savienība spēlē pozitīvu, negatīvu lomu vai ne pozitīvu, ne negatīvu lomu?

Izvē.es iespējas:Pensijas

Salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu pensiju jautājumos valstī, ir ES kandidātvalstīs – Turcijā (34%), Maķedonijā (29%) un Horvātijā (29%). No ES 27 valstīm: Lietuvā (28%), Rumānijā (28%), Spānijā (27%), Igaunijā (27%) un Maltā (27%) respondentu. Vismazāko piekrišanu apgalvojumam, ka ES spēlē pozitīvu lomu šai jomā, pauž respondenti no Zviedrijas (6%) un Nīderlandes (6%).

Latvijai Baltijas valstu vidū viedoklis par ES pozitīvo vai negatīvo ietekmi uz valsts pensiju jautājumiem ir atšķirīgs. Ja Lietuva un Igaunija ir tās, kuras salīdzinoši visaugstāk vērtē ES pozitīvo lomu pensiju jautājumā (Lietuva-pirmajā, Igaunija-ceturtajā pozīcijā ES 27 valstu vidū), tad **Latvijā ir salīdzinoši mazāk šādi domājošo.**

„ES spēlē pozitīvu lomu pensiju jautājumos valstī” – piekrīt 12% Latvijas respondentu, „ES ir negatīva ietekme uz pensiju jautājumiem” – šādi apgalvo 20% respondentu, bet **ne pozitīvu, ne negatīvu ES lomu pensiju jautājumos vērtē vairāk kā puse (54%) aptaujāto Latvijā.** Nav viedokļa šajā jautājumā 14% respondentu.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2006.gada pavasarī veikto pētījumu (EB 65.2), kurā piedalījās ES 25, redzam, ka kopumā situācija jautājumā par to, kādu lomu spēlē ES pensiju jautājumos valstī, ir nedaudz mainījies – par 6 PP samazinājis to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES spēlē negatīvu lomu (no 27% uz 21%).

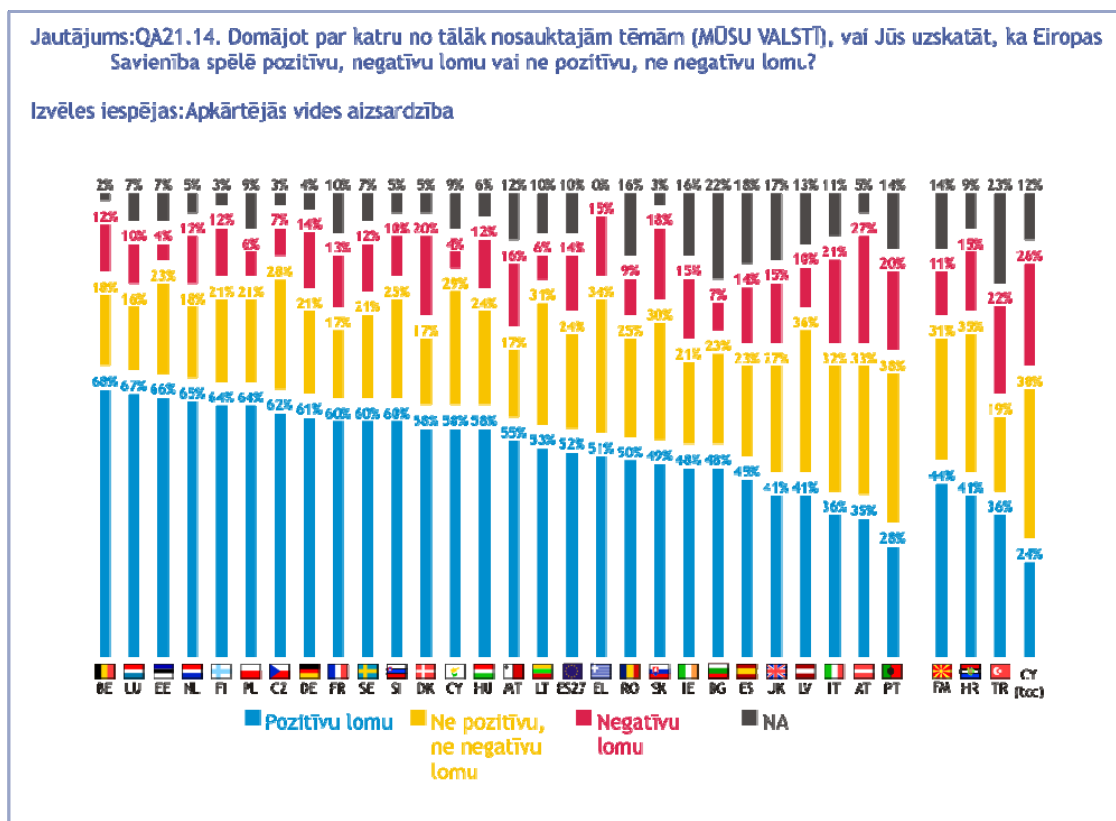
Salīdzinoši lielākās izmaiņas ir pieredzējušas Malta un ES kandidātvalsts Horvātijā, kurās par 15 PP krities to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES ir negatīva ietekme uz pensiju jautājumiem valstī. **Latvijā par 7 PP krities to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES ir pozitīva loma pensiju jautājumos (no 19% uz 12%), un pieaudzis to respondentu skaits, kuri ES lomu pensiju jautājumos vērtē kā ne pozitīvu, ne negatīvu.**

Salīdzinoši vairāk respondentu, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu pensiju jautājumos valstī, ir jaunu cilvēku vecumā no 15-24 gadiem (16%), studentu (22%) un mājāsaimnieču (24%), kā arī respondentu no Pierīgas (19%) un Zemgales (18%).

ES ietekme uz pensiju jautājumiem valstī ir ne pozitīva, ne negatīva – šādi salīdzinoši vairāk domā gados vecāki cilvēki (55 gadi un vairāk, 58%), vadošā līmeņa darbinieki (64%) un ierēdņi/speciālisti (59%), kā arī Rīgā (59%) un Vidzemē (58%) dzīvojošie.

5. Apkārtējās vides aizsardzība

Kopumā ES 27 valstu vidū nedaudz vairāk kā puse (52%) iedzīvotāju uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu apkārtējās vides aizsardzībā valstī. ES ir negatīva ietekme uz apkārtējās vides aizsardzību – šādi apgalvo 14% respondentu, bet ne pozitīvu, ne negatīvu ES lomu apkārtējās vides aizsardzībā saredz 24% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 10% respondentu.

Salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu apkārtējās vides aizsardzībā valstī, ir Beļģijā (68%), Luksemburgā (67%) un Igaunijā (66%). Vismazāko piekrišanu apgalvojumam, ka ES spēlē pozitīvu lomu apkārtējās vides aizsardzībā valstī, pauž respondenti no Portugāles (28%).

Baltijas valstu vidū viedoklis par ES pozitīvo vai negatīvo ietekmi uz apkārtējās vides aizsardzību valstī ir nedaudz atšķirīgs. Ja Igaunijas (66%) un Lietuvas (53%) rādītāji atrodas nedaudz virs ES 27 vidējā, tad Latvijai – nedaudz zem ES 27 vidējā rādītāja.

„ES spēlē pozitīvu lomu apkārtējās vides aizsardzībā valstī” – piekrīt 41% Latvijas respondentu, „ES ir negatīva ietekme uz apkārtējās vides aizsardzību” – šādi apgalvo 10% respondentu, bet ne pozitīvu, ne negatīvu ES lomu apkārtējās vides aizsardzībā redz 36% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 13% respondentu.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar pētījumu 2006.gada pavasarī (EB 65.2), kurā piedalījās ES 25, redzam, ka kopumā situācija jautājumā par to, kādu lomu spēlē ES apkārtējās vides aizsardzībā valstī, praktiski nav mainījusies.

Salīdzinoši lielākās izmaiņas ir pieredzējušas Dānija un Luksemburga, kurās samazinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES loma apkārtējās vides aizsardzībā ir negatīva, bet pieaudzis to respondentu skaits, kuri uzsver pozitīvu ES lomu apkārtējās vides aizsardzībā. Dānijā pusotra gada laikā par 20 PP krities to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES spēlē negatīvu lomu apkārtējās vides aizsardzībā valstī, un par 19 PP audzis optimistu skaits; Luksemburgā par 7 PP krities to respondentu skaits, kuri uzskata,

ka ES spēlē negatīvu lomu apkārtējās vides aizsardzībā valstī, un par 17 PP audzis to respondentu skaits, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu.

Latvijas respondentu vidū nav vērojamas būtiskas viedokļu izmaiņas salīdzinājumā ar 2006.gada pavasari (EB 65.2).

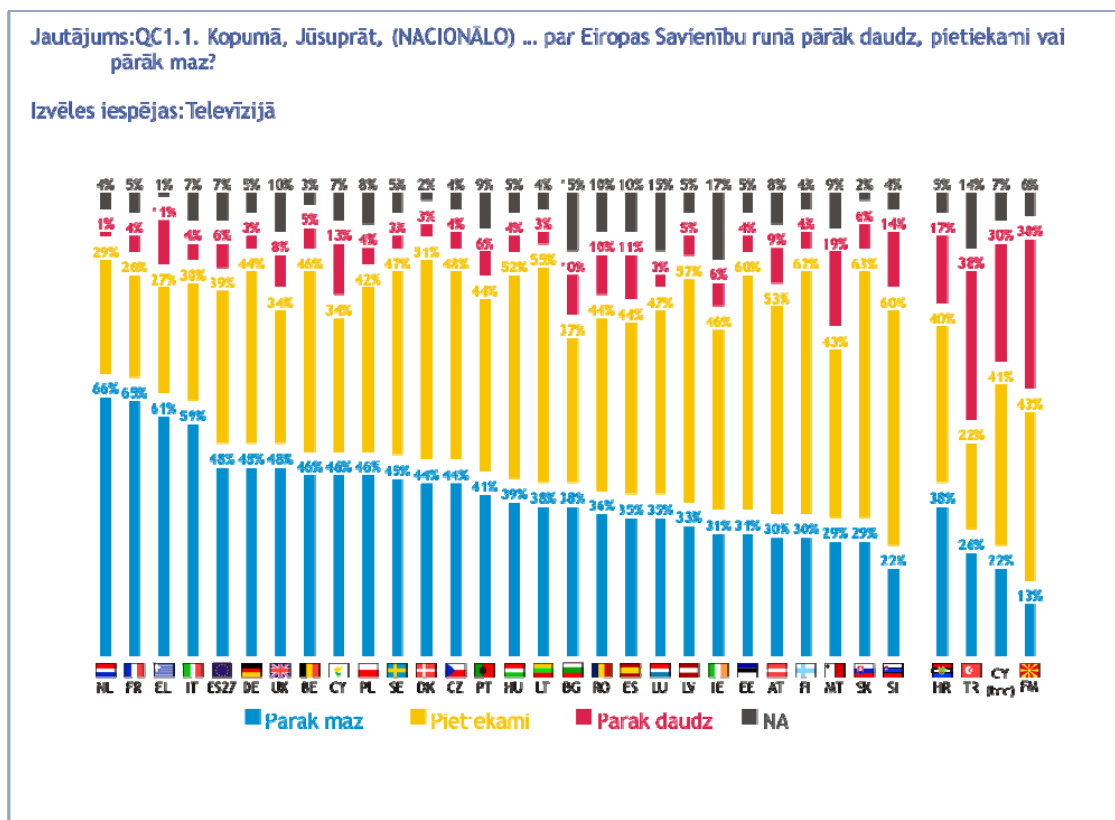
Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka ES spēlē pozitīvu lomu apkārtējās vides aizsardzībā valstī, ir vīriešu (45%), jaunu cilvēku vecumā no 15-24 gadiem (45%), studentu (47%) un vadošā līmeņa darbinieku (49%), kā arī Zemgalē (47%) dzīvojošo.

Katrs trešais aptaujātais Latvijas respondents (36%) uzskata, ka ES loma apkārtējās vides aizsardzībā valstī ir ne pozitīva, ne negatīva. Salīdzinoši vairāk tā domā sievietes (39%), vecāka gadagājuma cilvēki (55 gadi un vairāk, 40%), mājsaimnieces (44%), pensionāri (42%) un uzņēmēji/pašnodarbinātie (40%), kā arī Kurzemē (43%) un Pierīgā dzīvojošie (41%).

IX Kopumā, Jūsaprāt, Latvijas plašsaziņas līdzekļi par Eiropas Savienību runā pārāk daudz, pietiekami vai pārāk maz?

1. Televīzija

Kopumā ES 27 valstu vidū gandrīz puse (48%) iedzīvotāju uzskata, ka valstī televīzija par ES runā pārāk maz. Informācijas par ES televīzijā ir pietiekami - uzskata 39%, bet 6% uzskata, ka televīzijā par ES tiek runāts pārāk daudz. Nav viedokļa šajā jautājumā 7% respondentu.

Salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri uzskata, ka valstī televīzijā par ES runā pārāk maz, ir Nīderlandē (66%), Francijā (65%), Grieķijā (61%) un Itālijā (59%). Vismazāk tādu, kuri uzskata, ka valstī televīzijā par ES runā pārāk maz, ir ES kandidātvalstu vidū: Maķedonijā (13%) un Turcijā (26%), kā arī Kipras Ziemeļu daļā (22%). ES 27 valstu vidū informācijas par ES televīzijā pietiek Slovēnijas (60%) un Slovākijas (63%) iedzīvotājiem.

Baltijas valstu vidū situācija jautājumā, vai valstī televīzijā par ES runā pietiekami, ir līdzīga. Lietuvā 38% iedzīvotāju uzskata, ka valstī televīzija par ES runā pārāk maz, Latvijā šādi uzskata 33% iedzīvotāju, bet Igaunijā – 31% iedzīvotāju.

„Latvijā televīzija par ES runā pārāk maz” – piekrīt trešā daļa (33%) iedzīvotāju. „Latvijā televīzija par ES runā pietiekami” – šādi apgalvo gandrīz puse (57%) Latvijas iedzīvotāju, bet to, kuri uzskata, ka Latvijā televīzija par ES runā pārāk daudz, ir salīdzinoši visai maz - vien 5% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 5% respondentu.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2006.gada pavasara pētījumu (EB 65.2), kurā piedalījās ES 25, redzam, ka ES 27 valstu vidū par 13 PP ir palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā pārāk maz (no 35% uz 48%), bet par 11 PP samazinājies to skaits, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā pietiekami (no 50% uz 39%).

Salīdzinoši lielākās šāda veida izmaiņas ir pieredzējušas Itālija, Bulgārija un Francija. Šajās valstīs pusotra gada laikā attiecīgi par 22 PP Itālijā (no 37% uz 59%), 19 PP Bulgārijā (no 19% uz 38%) un 18 PP (47% uz 65%) Francijā palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā pārāk maz. Vienīgā valsts, kurā ievērojami palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka viņu valstī televīzijā par ES runā pārāk daudz, ir ES kandidātvalsts Turcija: +13 PP (no 25% uz 38%).

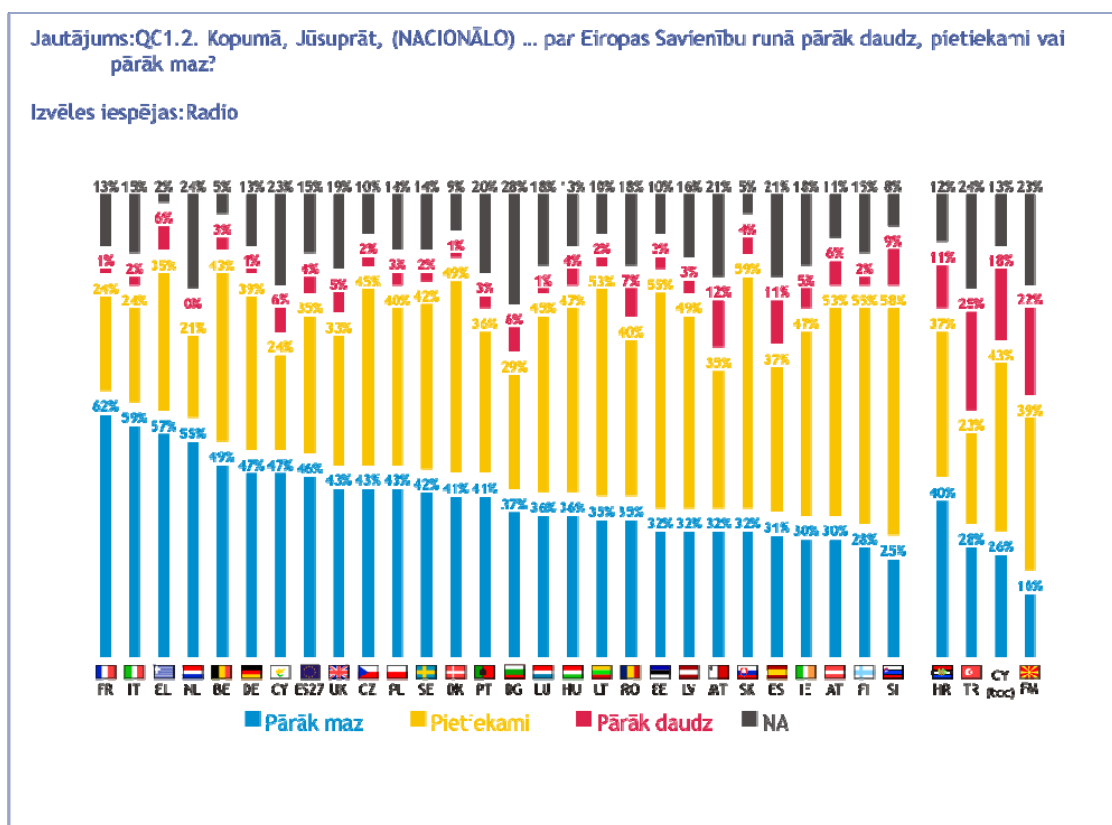
Latvijā jautājumā, vai valstī televīzija par ES runā pārāk maz, pietiekoši, vai pārāk daudz, respondentu viedoklī nav vērojamas būtiskas izmaiņas, salīdzinājumā ar pētījumu 2006.gada pavasarī (EB 65.2).

Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā pietiekami, ir jaunu cilvēku (no 15-24 gadiem, 61%) vidū, pašnodarbināto (72%) un studentu (62%) vidū, kā arī starp respondentiem no Vidzemes (64%) un Zemgales (63%).

Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā pārāk maz, ir starp gados vecākiem cilvēkiem (55 gadi un vairāk, 37%), pensionāriem (38%), vadošā līmeņa darbiniekiem (36%), kā arī Rīgā dzīvojošajiem (38%).

2. Radio

Kopumā ES 27 valstu vidū gandrīz puse (46%) iedzīvotāju uzskata, ka valstī radio par ES runā pārāk maz. Informācijas par ES radio ir pietiekami - uzskata 35%, bet 4% uzskata, ka radio par ES tiek runāts pārāk daudz. Nav viedokļa šajā jautājumā 15% respondentu.

Līdzīgi kā jautājumā par televīziju, salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā pārāk maz, jau atkal ir Francijā (62%), Itālijā (59%), Grieķijā (57%) un Nīderlandē (55%). Vismazāk tādu, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā pārāk maz, ir ES kandidātvalstī Maķedonijā (16%), kā arī Slovēnijā (25%).

Baltijas valstu vidū jautājumā, vai valstī radio par ES runā pietiekami, viedokļi ir līdzīgi. Lietuvā 35% iedzīvotāju uzskata, ka valstī radio par ES runā pārāk maz, Igaunijā un Latvijā šādi uzskata 32% iedzīvotāju.

„Latvijā radio par ES runā pārāk maz” – piekrīt trešā daļa (32%) iedzīvotāju. „Latvijā radio par ES runā pietiekami” – šādi apgalvo gandrīz puse (49%) Latvijas iedzīvotāju, bet to, kuri uzskata, ka Latvijā radio par ES runā pārāk daudz, ir salīdzinoši visai maz – vien 3% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 16% respondentu.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2006.gada pavasara pētījumu (EB 65.2), kurā piedalījās ES 25, redzam, ka ES 27 valstu vidū par 16 PP ir palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā pārāk maz (no 30% uz 46%), bet par 7 PP samazinājies to skaits, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā pietiekami (no 42% uz 35%).

Salīdzinoši lielākās šāda veida izmaiņas ir pieredzējušas jau televīzijas jautājumā pieminētās valstis – Itālija, Bulgārija un Francija. Šajās valstīs pusotra gada laikā attiecīgi par 29 PP Itālijā (no 30% uz 59%), 23 PP Bulgārijā (no 14% uz 37%) un 27 PP (35% uz 62%) Francijā palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā pārāk maz. Tāpat kā jautājumā par televīziju, arī šoreiz vienīgā valsts, kurā ievērojami palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka viņu valstī radio par ES runā pārāk daudz, ir ES kandidātvalsts Turcija: +16 PP (no 9% uz 25%).

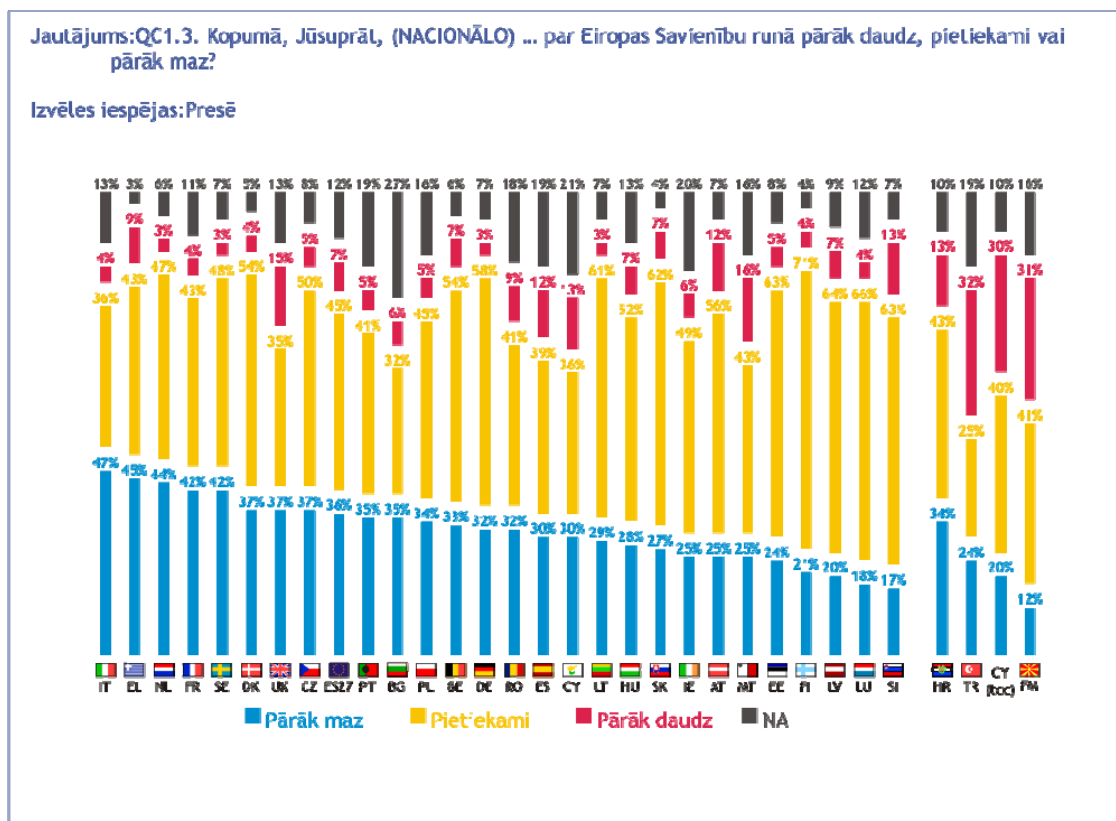
Latvijā jautājumā, vai valstī radio par ES runā pārāk maz, pietiekoši, vai pārāk daudz, salīdzinājumā ar pētījumu 2006.gada pavasarī (EB 65.2), par 8 PP palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā pārāk maz (no 24% uz 32%).

Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā pietiekami, ir vecumā no 40-54 gadiem (54%), laukos vai ciematā dzīvojošie (53%), kā arī starp respondentiem no Vidzemes (58%), Zemgales (55%), Kurzemes (54%) un Pierīgas (54%).

Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā pārāk maz, ir starp gados jaunākiem cilvēkiem (15-24 gadi, 39%), studentiem (47%) un bezdarbniekiem (43%), lielpilsētās dzīvojošajiem (38%), kā arī respondentiem no Rīgas (41%).

3. Prese

Kopumā ES 27 valstu vidū vairāk kā trešā daļa (36%) iedzīvotāju uzskata, ka valstī prese par ES raksta pārāk maz. Informācijas par ES presē ir pietiekami - uzskata 45%, bet 7% uzskata, ka presē par ES tiek rakstīts pārāk daudz. Nav viedokļa šajā jautājumā 12% respondentu.

Arī jautājumā par presi (tāpat kā par televīziju un radio) salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri uzskata, ka valstī presē par ES raksta pārāk maz, ir Francijā (62%), Itālijā (59%), Grieķijā (57%) un Nīderlandē (55%). Vismazāko piekrišanu apgalvojumam, ka valstī prese par ES raksta pārāk maz, pauž respondenti no ES kandidātvalsts Maķedonijas (16%), kā arī Slovēnijas (25%).

Baltijas valstu vidū jautājumā, vai valstī prese par ES raksta pietiekami, viedokļi ir līdzīgi. Lietuvā 29% iedzīvotāju uzskata, ka valstī prese par ES raksta pārāk maz, Igaunijā 24% un Latvijā šādi uzskata 20% iedzīvotāju.

„Latvijā prese par ES raksta pārāk maz” – piekrīt piektā daļa (20%) iedzīvotāju. „Latvijā prese par ES raksta pietiekami” – šādi apgalvo vairāk kā puse (64%) Latvijas iedzīvotāju, bet to, kuri uzskata, ka Latvijā prese par ES raksta pārāk daudz, ir salīdzinoši visai maz - vien 7% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 9% respondentu.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2006.gada pavasara pētījumu (EB 65.2), kurā piedalījās ES 25, redzam, ka ES 27 valstu vidū par 13 PP ir palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī prese par ES raksta pārāk maz (no 23% uz 36%), bet par 6 PP samazinājies to skaits, kuri uzskata, ka valstī prese par ES raksta pietiekami (no 51% uz 45%).

Salīdzinoši lielākās šāda veida izmaiņas jau atkal ir starp Itālijas, Bulgārijas un Francijas aptaujātajiem. Šajās valstīs pusotra gada laikā attiecīgi par 23 PP Itālijā (no 24% uz 47%), 23 PP Bulgārijā (no 12% uz 35%) un 17 PP (25% uz 42%) Francijā palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī prese par ES raksta pārāk maz. Tāpat kā jautājumā par televīziju un radio, arī šoreiz vienīgā valsts, kurā ievērojami

palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka viņu valstī prese par ES raksta pārāk daudz, ir ES kandidātvalsts Turcija: +14 PP (no 18% uz 32%).

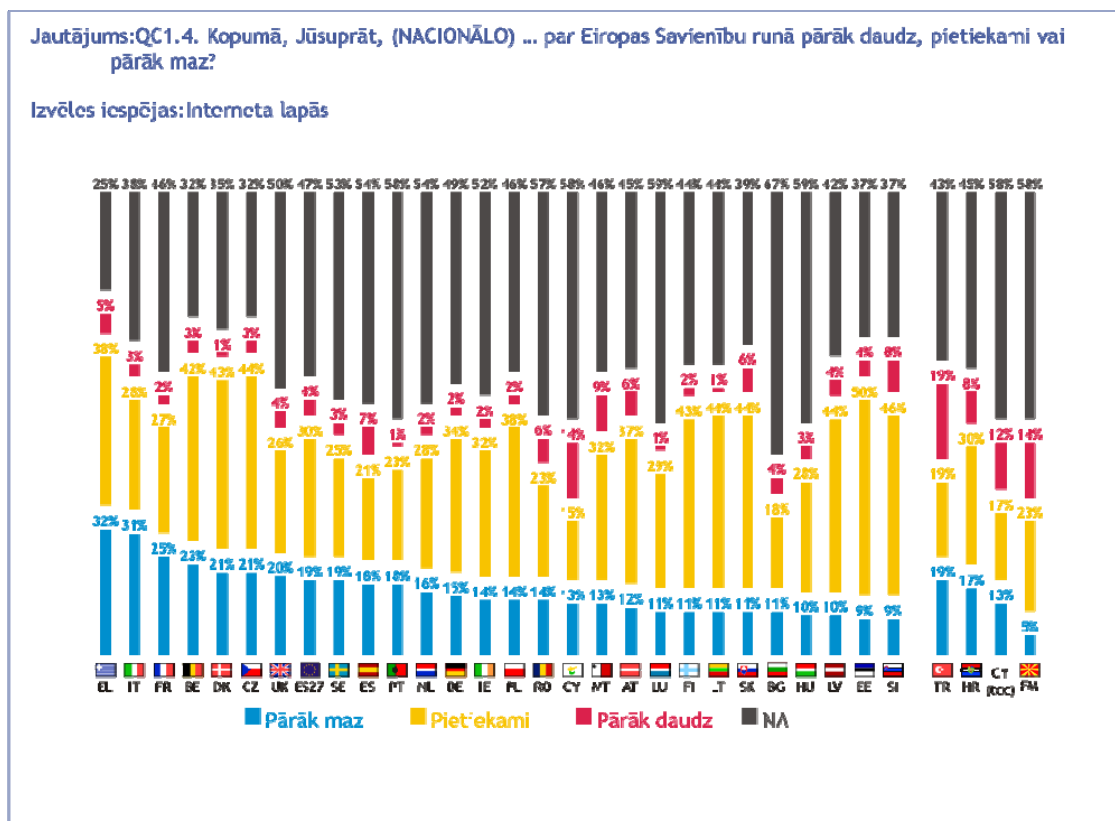
Latvijā jautājumā, vai valstī prese par ES runā pārāk maz, pietiekoši, vai pārāk daudz, salīdzinājumā ar pētījumu 2006.gada pavasarī (EB 65.2), par 6 PP palielinājies to iedzīvotāju skaits, kuri uzskata, ka valstī prese par ES raksta pārāk maz (no 14% uz 20%).

Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka valstī prese par ES raksta pietiekami, ir ierēdņu/speciālistu vidū (69%), kā arī starp Vidzemē dzīvojošajiem (78%).

Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka valstī prese par ES raksta pārāk maz, ir starp respondentiem no Rīgas (27%) un Pierīgas (24%).

4. Internets

Kopumā ES 27 valstu vidū gandrīz piektā daļa (19%) respondentu uzskata, ka valstī interneta lapās par ES raksta pārāk maz. Informācijas par ES internetā ir pietiekami - uzskata 30%, bet 4% uzskata, ka internetā par ES tiek rakstīts pārāk daudz. Nav viedokļa šajā jautājumā gandrīz pusei (47%) respondentu. [Tas daļēji skaidrojams ar to, ka ES 27 valstu iedzīvotāju pieeja internetam un iemaņas darbam ar to ir pagaidām ierobežotas. Šajā pētījumā tādu ES 27 valstu iedzīvotāju, kuriem mājās ir interneta pieslēgums, ir 50%.]

Arī jautājumā par internetu (tāpat kā par televīziju, radio un presi) salīdzinoši visvairāk respondentu, kuri uzskata, ka valstī internetā par ES raksta pārāk maz, ir Francijā (25%), Itālijā (31%) un Grieķijā (32%). Vismazāko piekrišanu apgalvojumam, ka valstī internetā par ES raksta pārāk maz, pauž respondenti no ES kandidātvalsts Maķedonijas (5%), kā arī Slovēnijas (9%).

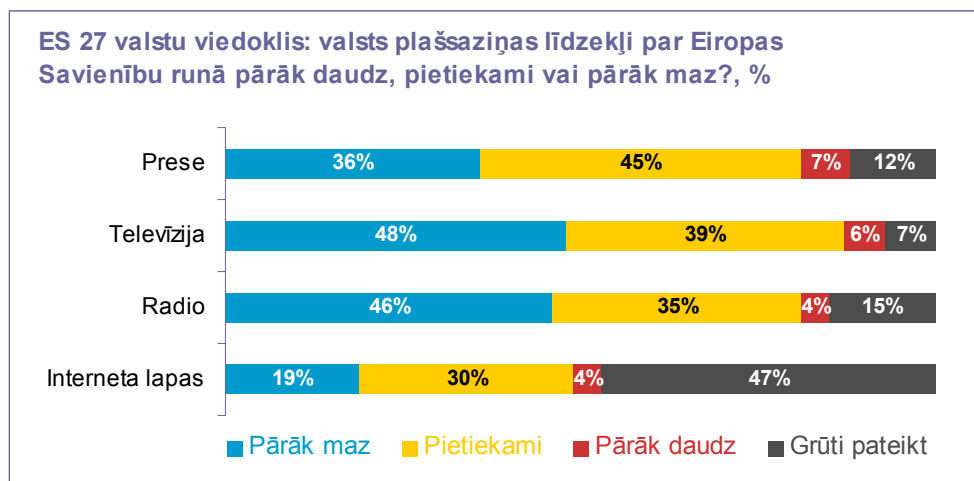
Baltijas valstu vidū jautājumā, vai valstī internets par ES raksta pietiekami, viedokļi ir līdzīgi. Lietuvā 11% iedzīvotāju uzskata, ka valstī internets par ES raksta pārāk maz, Igaunijā 9% un Latvijā šādi uzskata 10% iedzīvotāju.

„Latvijā internets par ES raksta pārāk maz” – piekrīt 10% iedzīvotāju. „**Latvijā internets par ES raksta pietiekami**” – šādi apgalvo gandrīz puse (44%) Latvijas iedzīvotāju, bet to, kuri uzskata, ka Latvijā internets par ES raksta pārāk daudz, ir salīdzinoši visai maz - vien 4% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 42% respondentu. [Šajā pētījumā 42% Latvijas respondentu mājās ir interneta pieslēgums.]

Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka valstī internets par ES raksta pietiekami, ir gados jaunu respondentu vidū (15-24 gadi, 62%) un 25-39 gadus veco iedzīvotāju vidū (53%). Pēc nodarbošanās salīdzinoši vairāk ir studentu (67%), ierēdņu/speciālistu (58%), vadošā līmeņa darbinieku (53%) un uzņēmēju/pašnodarbināto (53%). Tie, kuri uzskata, ka internetā par ES raksta pietiekami, salīdzinoši biežāk ir no mazām un vidēji lielām pilsētām (51%), bet reģionālajā griezumā - Pierīgā dzīvojošie (48%).

Savu vērtējumu par to, vai internetā par ES raksta pārāk maz, pietiekami, vai pārāk daudz, sniegt nevar salīdzinoši vairāk vecāka gadagājuma cilvēki (55 gadi un vecāki, 75%), kā arī pensionāri (81%) un respondenti no ciematiem un laukiem (52%). Reģionāli – Latgalē (54%) un Zemgalē (46%) dzīvojošie.

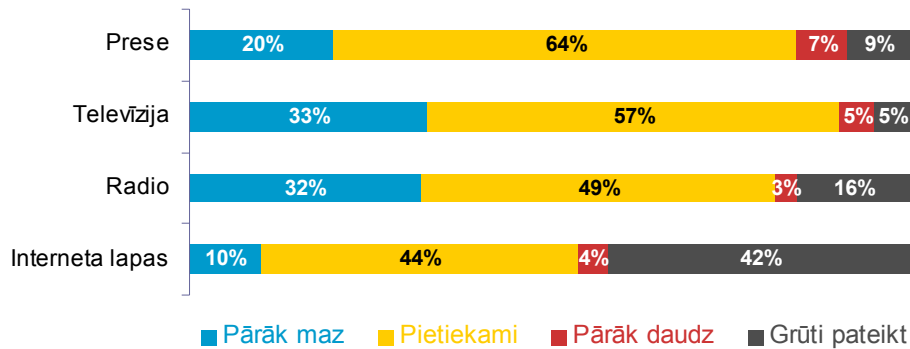
5. Kopsavilkums

Pēc ES 27 valstu iedzīvotāju domām, vislabāk informāciju par ES meklēt presē, jo tieši prese citu plašsaziņas līdzekļu vidū par ES raksta salīdzinoši vairāk. Prese par ES raksta pietiekami - šādu viedokli pauž gandrīz puse ES 27 valstu respondentu (45%). Savukārt televīzijas un radio gadījumā vairāk ir tādu respondentu, kuri uzskata, ka par ES televīzijā un radio tiek runāts pārāk maz, nekā tādu, kuri uzskata, ka par ES runā pietiekami.

No ES 27 valstīm viskritiskāk savas valsts plašsaziņas līdzekļus vērtē Nīderlandē, Francijā, Grieķijā un Itālijā dzīvojošie, jo uzskata, ka plašsaziņas līdzekļi par ES runā pārāk maz.

Latvijas viedoklis: Latvijas plašsaziņas līdzekļi par Eiropas Savienību runā pārāk daudz, pietiekami vai pārāk maz?, %

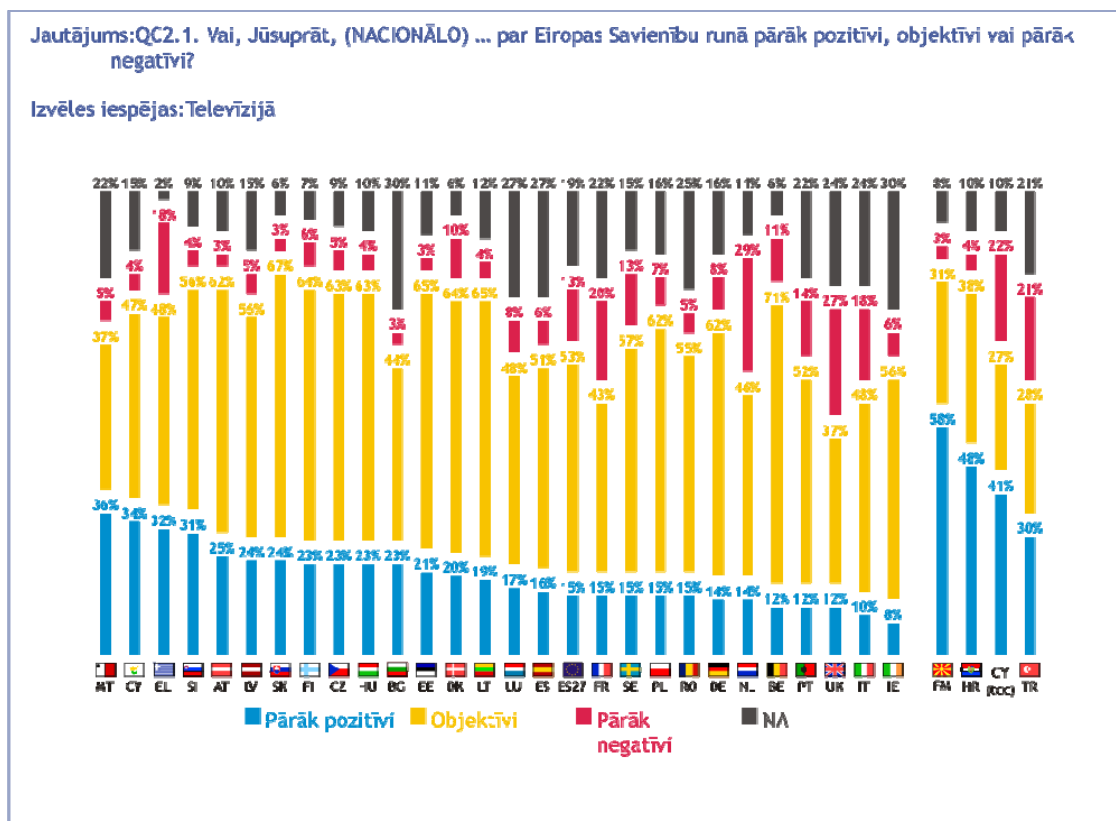

Arī Latvijā, tāpat kā ES 27 valstīs kopumā, salīdzinoši vairāk informācijas par ES sniedz prese un televīzija - šādi uzskata attiecīgi 64% un 57% Latvijas iedzīvotāju. Gandrīz puse (49%) Latvijas iedzīvotāju informāciju par ES no radio uzskata par pietiekamu, bet 44% par pietiekamu informāciju vērtē internetā.

X Kopumā, Jūsaprāt, Latvijas plašsaziņas līdzekļi par Eiropas Savienību runā pozitīvi?

1. Televīzija

Kopumā nedaudz vairāk kā puse aptaujāto ES 27 valstu iedzīvotāju (53%) uzskata, ka nacionālā televīzija viņu valstī par Eiropas Savienību runā objektīvi. Televīzija runā pārāk pozitīvi – uzskata 15%, bet pārāk negatīvi – 13% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 19% aptaujāto.

Visvairāk aptaujāto, kuri uzskata, ka viņu valstī televīzijā par ES runā pārāk pozitīvi, ir ES kandidātvalstīs Maķedonijā (58%), Horvātijā (48%) un Turcijā (30%), kā arī Kipras Ziemeļu daļā (41%), kas daļēji būtu saistāms ar šo valstu gatavošanos dalībai ES. No ES 27 valstīm pārāk pozitīvi par ES televīzijā salīdzinoši visvairāk runā Maltā (36%).

Visobjektīvākā televīzija ES jautājumos ir Beļģijā (šādi uzskata vairākums Beļģijas iedzīvotāju – 71%), bet pārāk negatīvi par ES televīzijā runā Nīderlandē un Lielbritānijā (šādi domā 29% Nīderlandē un 27% Lielbritānijā aptaujāto).

Baltijas valstīs viedoklis par televīzijas objektivitāti ir līdzīgs – **vairāk kā puse Baltijas valstu iedzīvotāju uzskata, ka televīzija viņu valstī par ES runā objektīvi (65% Igaunijas un Lietuvas iedzīvotāju, un 56% Latvijā aptaujāto).**

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2006.gada pavasara pētījumu (EB 65.2), kurā piedalījās ES 25, redzam, ka notikušas pavisam nelielas izmaiņas - par 5 PP ir samazinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā pārāk pozitīvi (no 20% uz 15%), bet to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā objektīvi, palicis nemainīgs (53%).

Salīdzinoši lielākās pozitīvās izmaiņas piedzīvojuši Austrija un Lietuva. Šajās valstīs pusotra gada laikā attiecīgi par 13 PP Austrijā (no 49% uz 62%) un 12 PP Lietuvā (no 53% uz 65%) palielinājies to

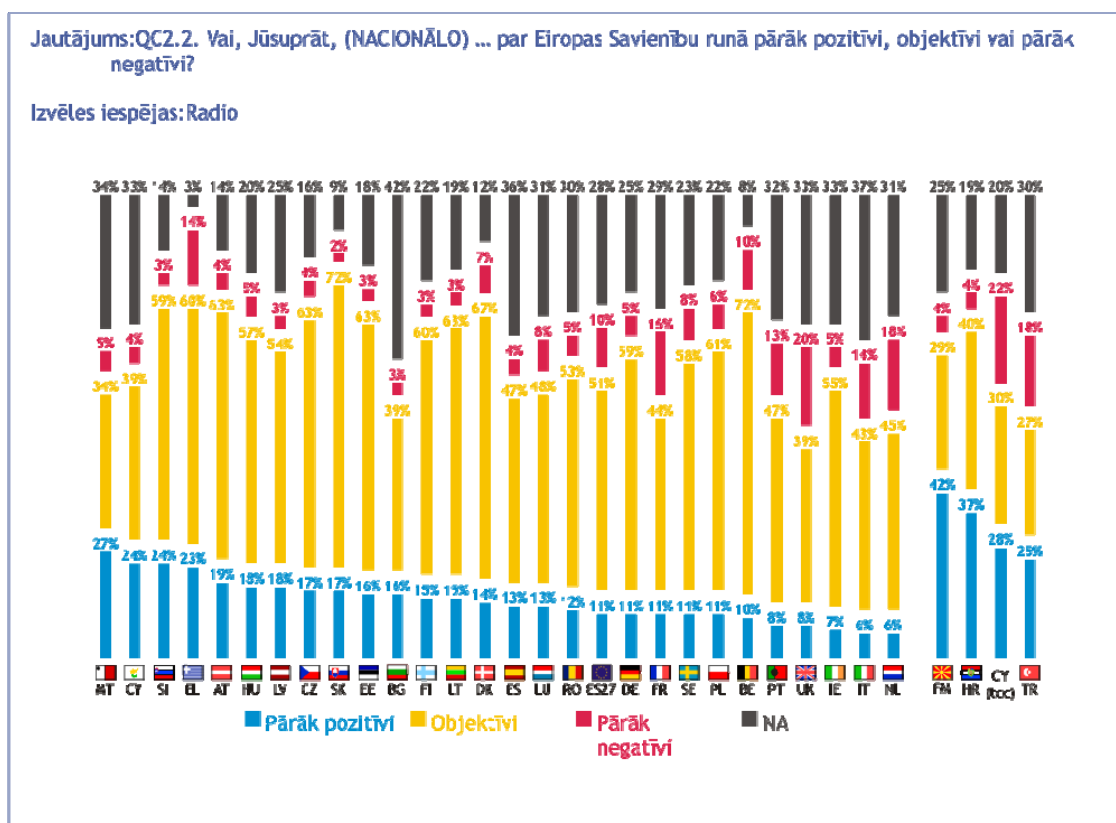
respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā objektīvi. Bet Itālijā un Lielbritānijā par 9 PP samazinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī televīzijā par ES runā objektīvi. (Itālijā no 57% uz 48%, Lielbritānijā no 46% uz 37%).

Latvijā situācija, salīdzinājumā ar pētījumu 2006.gada pavasari (EB 65.2), ir uzlabojusies. Par 7 PP krities to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā pārāk pozitīvi (no 31% uz 24%), bet par 9 PP palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā objektīvi (no 47% uz 56%).

Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā objektīvi, ir gados jaunu respondentu vidū (15-24 gadi, 66%). Pēc nodarbošanās salīdzinoši vairāk ir studentu (71%) un uzņēmēju/pašnodarbināto (63%). Tie, kuri uzskata, ka valstī televīzija par ES runā objektīvi, salīdzinoši biežāk ir no laukiem un ciematiem (59%), bet reģionālajā griezumā – Vidzemē (68%) un Pierīgā dzīvojošie (61%). Uzskatu ziņā salīdzinoši vairāk ir eirooptimistu.

2. Radio

Kopumā puse aptaujāto ES 27 valstu iedzīvotāju (51%) uzskata, ka nacionālais radio viņu valstī par Eiropas Savienību runā objektīvi. Radio runā pārāk pozitīvi – uzskata 11%, bet pārāk negatīvi – 10% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 28% aptaujāto.

Visvairāk aptaujāto, kuri uzskata, ka viņu valstī radio par ES runā pārāk pozitīvi, ir ES kandidātvalstīs Maķedonijā (42%), Horvātijā (37%) un Turcijā (25%), kā arī Kipras Ziemeļu daļā (28%). No ES 27 valstīm pārāk pozitīvi par ES radio salīdzinoši visvairāk runā Maltā (27%).

Visobjektīvākais radio ES jautājumos ir Beļģijā un Slovākijā (šādi uzskata vairākums Beļģijas (72%) un Slovākijas (72%) iedzīvotāju), bet pārāk negatīvi par ES televīzijā runā Nīderlandē (šādi domā 18% aptaujāto).

Baltijas valstīs viedoklis par radio objektivitāti ir līdzīgs – **vairāk kā puse Baltijas valstu iedzīvotāju uzskata, ka radio viņu valstī par ES runā objektīvi (63% Igaunijas un Lietuvas iedzīvotāju, un 54% Latvijā aptaujāto)**. Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2006.gada pavasara pētījumu (EB 65.2), kurā piedalījās ES 25, redzam, ka situācija praktiski nav mainījusies.

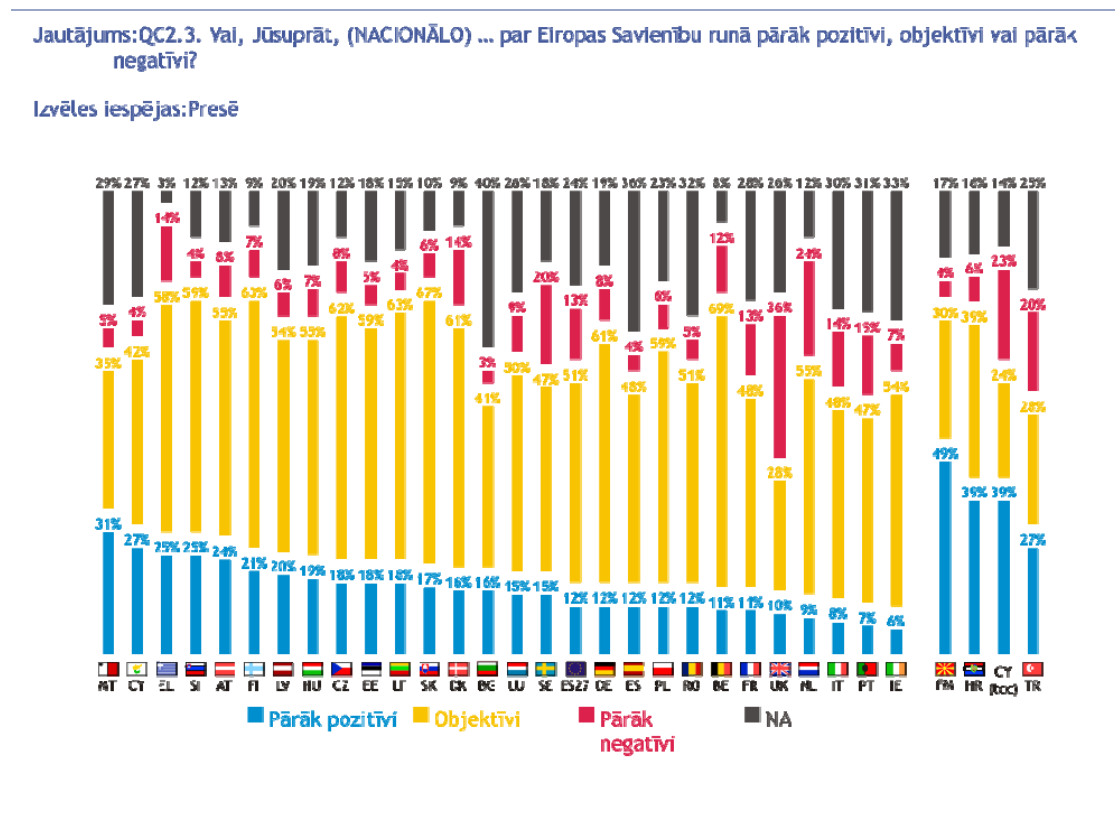
Salīdzinoši lielākās pozitīvās izmaiņas piedzīvojuši Lietuva un Spānija. Šajās valstīs pusotra gada laikā par 14 PP Lietuvā (no 49% uz 63%) un 14 PP Spānijā (no 33% uz 47%) palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā objektīvi.

Latvijā situācija, salīdzinājumā ar pētījumu 2006.gada pavasarī (EB 65.2), ir uzlabojusies. Par 4 PP krities to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā pārāk pozitīvi (no 22% uz 18%), bet par 10 PP palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā objektīvi (no 44% uz 54%).

Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā objektīvi, ir gados jaunu respondentu vidū (15-24 gadi, 59%). Pēc nodarbošanās salīdzinoši vairāk ir studentu (64%) un uzņēmēju/pašnodarbināto (63%). Tie, kuri uzskata, ka valstī radio par ES runā objektīvi, salīdzinoši biežāk ir no laukiem un ciematiem (57%), bet reģionālajā griezumā – Vidzemē (62%), Pierīgā (61%) un Zemgalē (58%) dzīvojošie. Uzskatu ziņā salīdzinoši vairāk ir eiropoptimistu.

3. Prese

Kopumā puse aptaujāto ES 27 valstu iedzīvotāju (51%) uzskata, ka nacionālā prese viņu valstī par Eiropas Savienību raksta objektīvi. Prese raksta pārāk pozitīvi – uzskata 12%, bet pārāk negatīvi – 13% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā 24% aptaujāto.

Visvairāk aptaujāto, kuri uzskata, ka viņu valstī prese par ES raksta pārāk pozitīvi, ir ES kandidātvalstīs Maķedonijā (49%), Horvātijā (39%) un Turcijā (27%), kā arī Kipras Ziemeļu daļā (39%). No ES 27 valstīm pārāk pozitīvi par ES radio salīdzinoši visvairāk runā Malta (31%). Visobjektīvākā prese ES jautājumos ir

Beļģijā un Slovākijā (šādi uzskata vairākums Beļģijas (69%) un Slovākijas (67%) iedzīvotāju), bet pārāk negatīvi par ES televīzijā runā Lielbritānijā (36%) un Nīderlandē (24%).

Baltijas valstīs viedoklis par preses objektivitāti ir līdzīgs – vairāk kā puse Baltijas valstu iedzīvotāju uzskata, ka prese valstī par ES raksta objektīvi (63% Lietuvas un 59% Igaunijas iedzīvotāju, un 54% Latvijā aptaujāto).

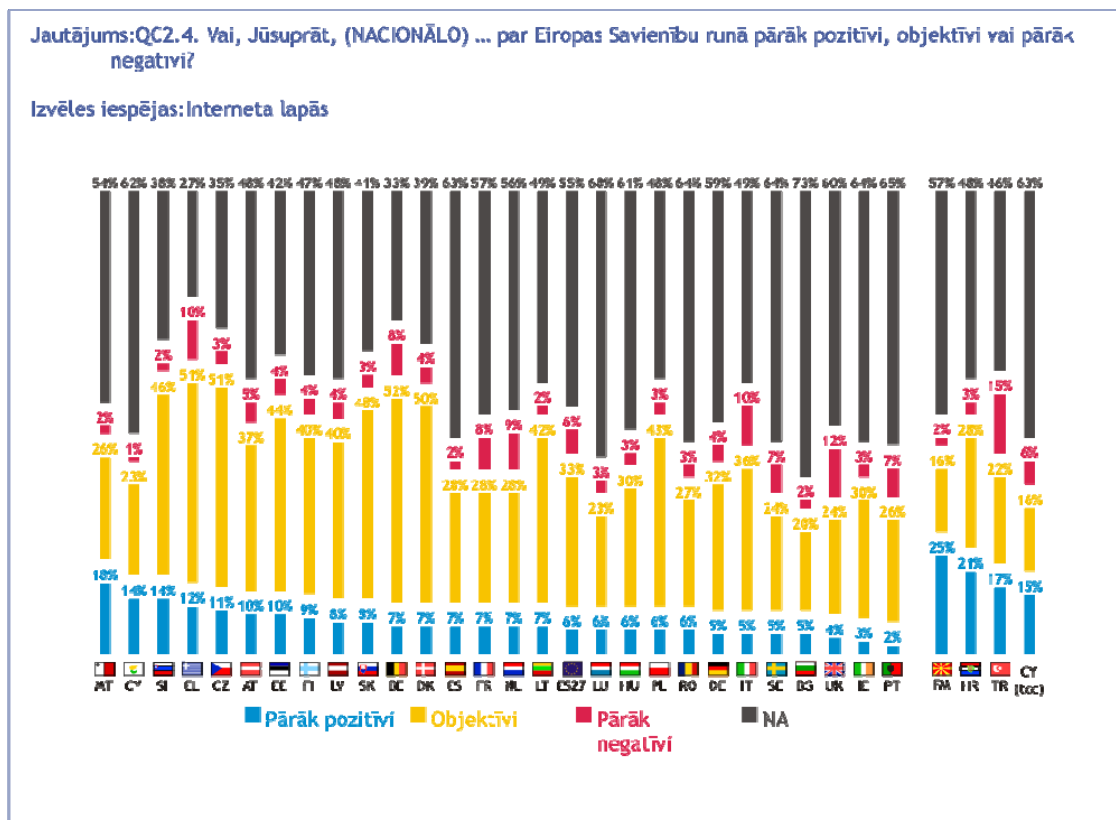
Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2006.gada pavasara pētījumu (EB 65.2), kurā piedalījās ES 25, redzam, ka situācija praktiski nav mainījusies.

Salīdzinoši lielākās pozitīvās izmaiņas ES 27 valstu vidū piedzīvojuši Latvija. Pie mums pusotra gada laikā par 14 PP (no 40% uz 54%) palielinājies to respondentu skaits, kuri uzskata, ka valstī prese par ES raksta objektīvi. Līdzīga situācija ir arī kaimiņos Lietuvā (+13 PP, no 50% uz 63%), kā arī Spānijā (+12 PP, no 36% uz 48%).

Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka valstī prese par ES raksta objektīvi, ir gados jaunu respondentu vidū (15-24 gadi, 57%), kā arī vecuma grupā 40-54 gadus vecie (57%). Pēc nodarbošanās salīdzinoši vairāk ir studentu (64%) un ierēdņu/speciālistu (59%). Tie, kuri uzskata, ka valstī prese par ES raksta objektīvi, salīdzinoši biežāk ir no Vidzemes (68%) un Pierīgas (61%). Uzskatu ziņā salīdzinoši vairāk ir eirooptimistu.

4. Internets

Kopumā trešdaļa aptaujāto ES 27 valstu iedzīvotāju (33%) uzskata, ka interneta lapas viņu valstī par Eiropas Savienību raksta objektīvi. Internetā informācija par ES ir pārāk pozitīva – uzskata 6%, bet pārāk negatīva – 6% aptaujāto. Nav viedokļa šajā jautājumā vairāk kā pusei (55%) aptaujāto. [Tas šķaidrojams ar to, ka ne visiem ES 27 valstu iedzīvotājiem ir pieeja un zināšanas interneta izmantošanā. Šajā pētījumā tādu, kuriem mājās ir interneta pieslēgums, ir 50%.]

Visvairāk aptaujāto, kuri uzskata, ka viņu valstī interneta lapās par ES raksta pārāk pozitīvi, ir ES kandidātvalstīs Maķedonijā (25%), Horvātijā (21%) un Turcijā (17%).

No ES 27 valstīm pārāk pozitīvi par ES interneta lapās salīdzinoši visvairāk runā Maltā (18%).

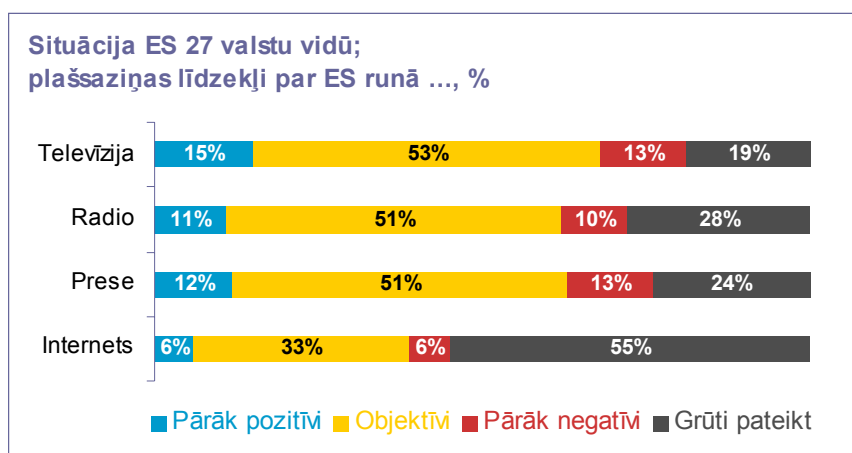
Visobjektīvākā prese ES jautājumos ir Beļģijā, Grieķijā un Čehijā (šādi uzskata 52% Beļģijas, 51% Grieķijas un 51% Čehijas iedzīvotāju), bet pārāk negatīvi par ES interneta lapās raksta Lielbritānijā (12%).

Baltijas valstīs viedoklis par preses objektivitāti ir līdzīgs – **aptuveni 2/5 Baltijas valstu iedzīvotāju uzskata, ka interneta lapas viņu valstī par ES raksta objektīvi (42% Lietuvas un 44% Igaunijas iedzīvotāju, un 40% Latvijā aptaujāto).**

Salīdzinoši vairāk respondentu Latvijā, kuri uzskata, ka valstī interneta lapās par ES raksta objektīvi, ir starp vīriešiem (45%), gados jaunu respondentu vidū (15-24 gadi, 60%), kā arī vecuma grupā 25-39 gadi (50%). Pēc nodarbošanās salīdzinoši vairāk ir studentu (67%), mājsaimnieču (52%), uzņēmēju/pašnodarbināto (52%), ierēdņu/speciālistu (49%) un vadošā līmeņa darbinieku (47%). Tie, kuri uzskata, ka valstī prese par ES raksta objektīvi, salīdzinoši biežāk ir no mazām un vidēji lielām pilsētām (45%). Reģionāli - Vidzemes (48%) un Pierīgas (44%) iedzīvotāji. Uzskatu ziņā salīdzinoši vairāk ir eirooptimistu.

Latvijā gandrīz pusei respondentu (48%) nav konkrēta viedokļa jautājumā, vai interneta lapās par ES raksta objektīvi. Salīdzinoši biežāk nav viedokļa vecāka gadagājuma cilvēkiem (40-54 gadi, 56%; 55 gadi un vairāk, 76%). Nodarbinātības ziņā salīdzinoši vairāk ir pensionāru (83%), bezdarbnieku (63%) un fiziska darba strādnieku (52%). Tie ir salīdzinoši biežāk laukos un ciematos dzīvojošie (58%), kā arī Latgales (62%) un Zemgales (51%) iedzīvotāji.

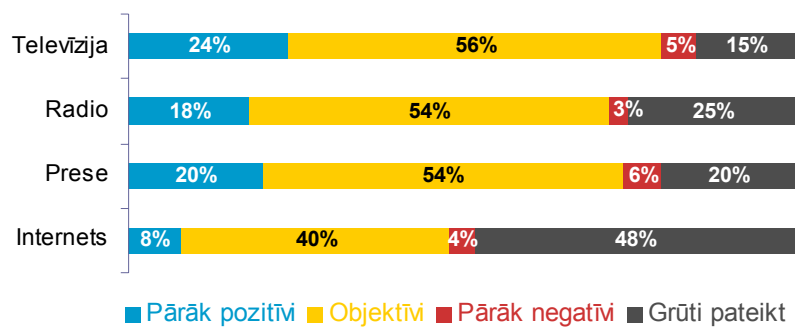
5. Kopsavilkums

Pēc ES 27 valstu iedzīvotāju domām, salīdzinoši visobjektīvāko informāciju par ES sniedz televīzija (šādi uzskata 53% ES 27 valstu iedzīvotāju). Arī presi un radio vairāk kā puse ES 27 valstu iedzīvotāju vērtē kā objektīvu.

Salīdzinoši visobjektīvākie plašsaziņas līdzekļi ES jautājumos ir Beļģijā. No ES 27 valstīm viskritiskāk savas valsts plašsaziņas līdzekļus vērtē ES kandidātvalstīs Maķedonija, Horvātija un Turcija, bet no ES 27 valstīm – Maltas iedzīvotāji, kuri uzskata, ka plašsaziņas līdzekļi par ES runā pārāk pozitīvi. Savukārt salīdzinoši visnegatīvāk par ES runā Lielbritānijas un Nīderlandes plašsaziņas līdzekļi.

**Situācija Latvijā;
plašsaziņas līdzekļi par ES runā ..., %**

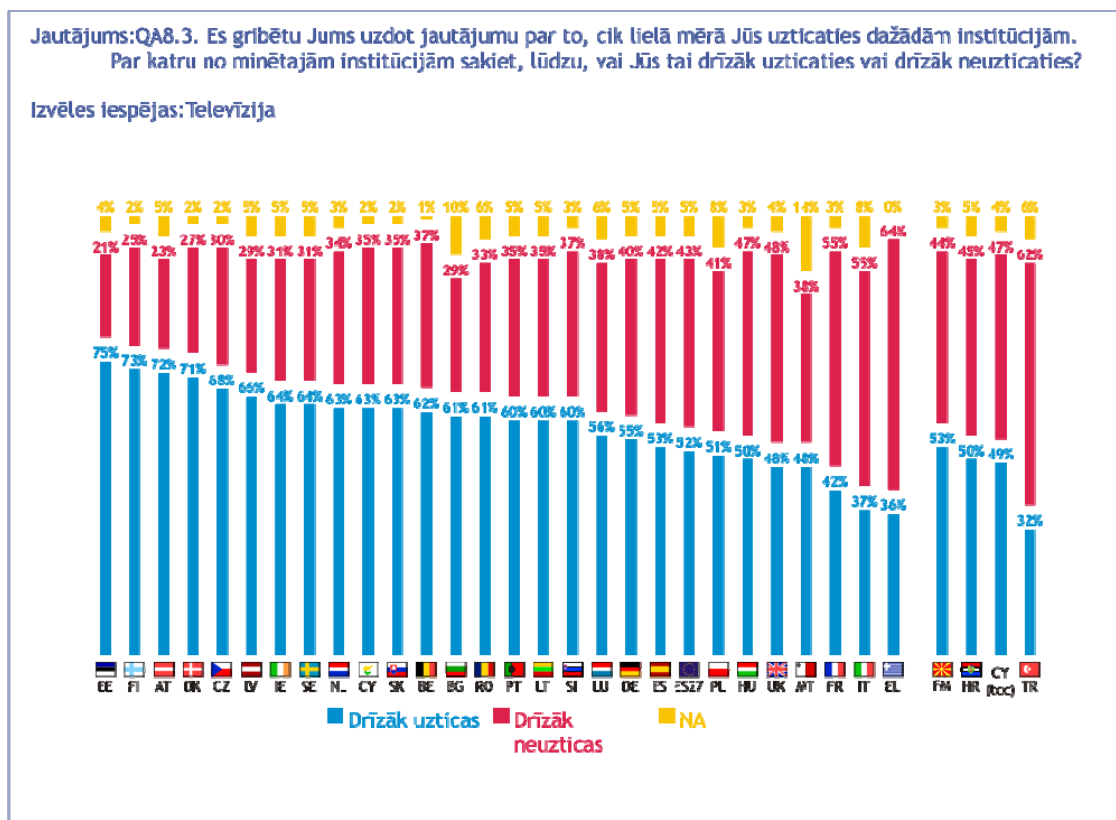
Latvijā uzskati par plašsaziņas līdzekļu objektivitāti būtiski neatšķiras no ES 27 valstu vidējiem rādītājiem.

XI Uzticēšanās plašsaziņas līdzekļiem

ES 27 valstu iedzīvotāju uzticēšanās nacionālajai valdībai un parlamentam salīdzinājumā ar plašsaziņas līdzekļiem tika analizēta jau IV nodaļā (18.lpp.). Šoreiz analizēsim katru plašsaziņas līdzekli atsevišķi.

1. Televīzija

Kopumā ES 27 valstu vidū uzticēšanās televīzijai ir polarizēta: nedaudz vairāk kā puse (52%) televīzijai drīzāk uzticas, bet 43% aptaujāto - drīzāk neuzticas.

Salīdzinoši visvairāk televīzijai uzticas kaimiņvalsts Igaunijas iedzīvotāji (75%). Arī Somijā (73%), Austrijā (72%) un Dānijā (71%) televīzijai uzticas vairākums šo valstu iedzīvotāju. Televīzijai savā valstī drīzāk neuzticas vairāk kā puse Grieķijas (64%), ES kandidātvalsts Turcijas (62%), Itālijas (55%) un Francijas (55%) iedzīvotāju.

Baltijas valstu vidū televīzijai drīzāk uzticas vairums iedzīvotāju. Igaunijā – 75%, Latvijā – 66%, bet Lietuvā – 60% aptaujāto drīzāk uzticas savas valsts televīzijai.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2007.gada pavasara pētījumu (EB 67.2), redzam, ka situācija ir nedaudz mainījusies – par 6 PP samazinājies to ES 27 valstu iedzīvotāju skaits, kuri drīzāk uzticas televīzijai (no 58% uz 52%), bet par 6 PP palielinājies to skaits, kuri drīzāk neuzticas savas valsts televīzijai (no 37% uz 43%).

Latvijā notikušas līdzīgas izmaiņas kā ES 27 valstu vidū: par 6 PP samazinājies to iedzīvotāju skaits, kuri drīzāk uzticas televīzijai (no 72% uz 66%), bet par 4 PP palielinājies to skaits, kuri drīzāk neuzticas savas valsts televīzijai (no 25% uz 29%).

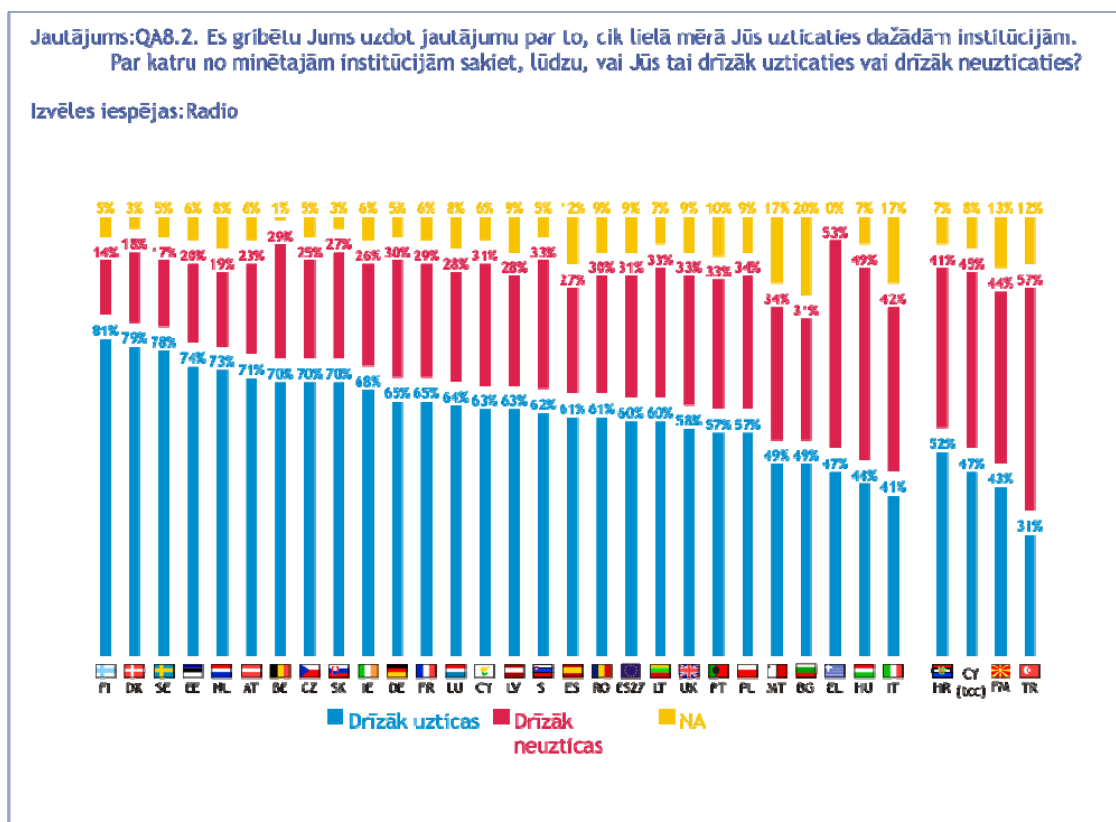
Būtiskas izmaiņas notikušas Bulgārijas, Rumānijas un Polijas iedzīvotāju vidū – kopš pavasara ievērojami samazinājies to iedzīvotāju skaits, kuri drīzāk uzticas savas valsts televīzijai. Tā par 28 PP Bulgārijā (no 89% uz 61%), par 27 PP Rumānijā (no 88% uz 61%) un 18 PP Polijā (no 78% uz 60%) samazinājies to

iedzīvotāju skaits, kuri drīzāk uzticas savas valsts televīzijai, bet pieaudzis to iedzīvotāju skaits, kuri savas valsts televīzijai drīzāk neuzticas.

Sociāldemogrāfiskajā griezumā salīdzinoši vairāk respondentu, kuri uzticas televīzijai Latvijā, ir gados jaunu respondentu vidū (15-24 gadi, 72%). Pēc nodarbošanās salīdzinoši vairāk ir studentu (75%), uzņēmēju/pašnodarbināto (72%) un pensionāru (69%). Salīdzinoši vairāk televīzijai uzticas cilvēki no laukiem un nelieliem ciematiem (72%), kā arī Vidzemē (76%) un Zemgalē (71%) dzīvojošie.

2. Radio

Kopumā lielākā daļa ES 27 valstu iedzīvotāju radio drīzāk uzticas (60%), bet gandrīz trešā daļa - radio drīzāk neuzticas (31%), savukārt 9% nav viedokļa šajā jautājumā.

Salīdzinoši visaugstākais uzticēšanās radio rādītājs ir Skandināvijas valstīs: Somijā (81%), Dānijā (79%) un Zviedrijā (78%). Salīdzinoši vismazāko uzticēšanos radio pauž ES kandidātvalsts Turcijas iedzīvotāji (drīzāk neuzticas vairāk kā puse - 57%).

No Baltijas valstīm radio visvairāk uzticas Igaunijas iedzīvotāji (74%), kas ir ceturtais augstākais rādītājs ES 27 valstu vidū. **Latvijā radio uzticas 63%**, bet Lietuvā – 60% aptaujāto.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2007.gada pavasara pētījumu (EB 67.2), redzam, ka situācija ir nedaudz mainījusies – par 6 PP samazinājies to ES 27 valstu iedzīvotāju skaits, kuri drīzāk uzticas radio (no 66% uz 60%), bet par 3 PP palielinājies to skaits, kuri drīzāk neuzticas savas valsts radio (no 28% uz 31%).

Latvijā, salīdzinājumā ar pavasarī veikto aptauju, situācija attieksmē pret radio nav mainījusies.

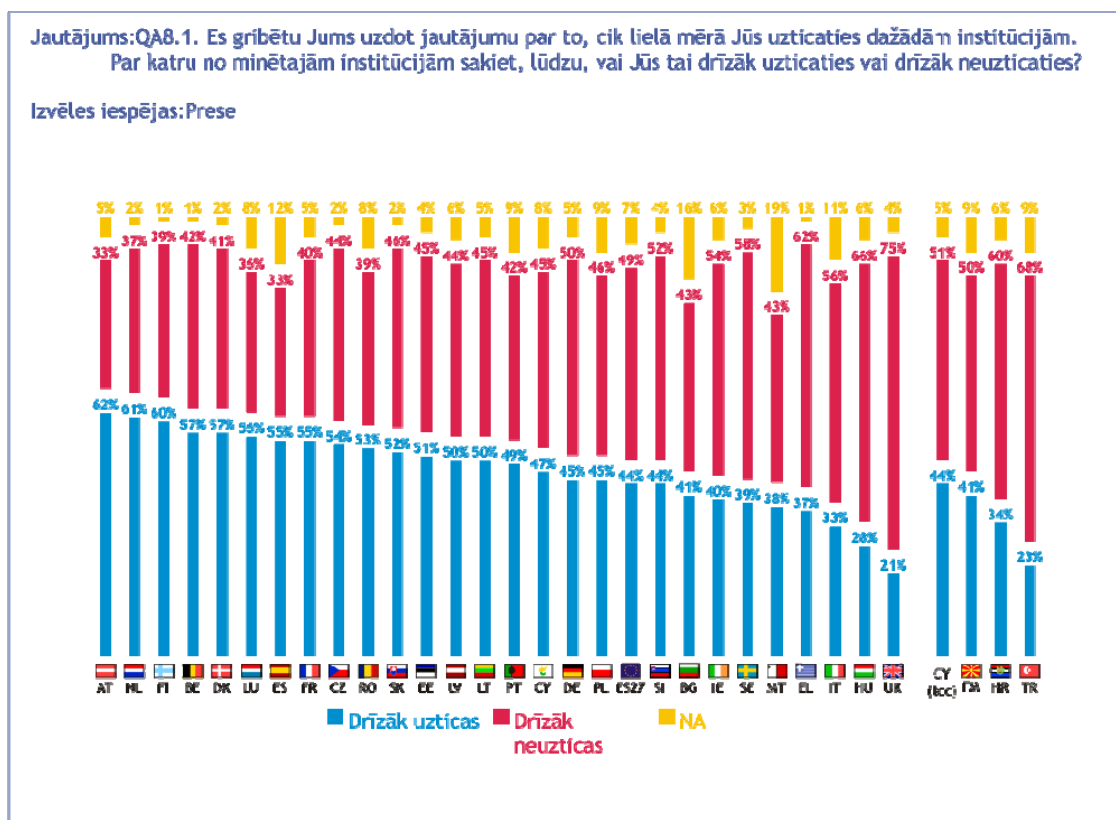
Būtiskas izmaiņas notikušas Polijas un Turcijas iedzīvotāju vidū – kopš pavasara ievērojami samazinājies to iedzīvotāju skaits, kuri drīzāk uzticas savas valsts radio. Tā par 21 PP Polijā (no 78% uz 57%) un par

20 PP Turcijā (no 51% uz 31%) samazinājies to iedzīvotāju skaits, kuri drīzāk uzticas savas valsts radio, bet pieaudzis to iedzīvotāju skaits, kuri savas valsts radio drīzāk neuzticas.

Sociāldemogrāfiskajā griezumā salīdzinoši vairāk respondentu, kuri uzticas radio Latvijā, ir gados jaunu respondentu vidū (15-24 gadi, 67%). Pēc nodarbošanās salīdzinoši vairāk ir studentu (71%) un uzņēmēju/pašnodarbināto (69%). Salīdzinoši vairāk radio uzticas cilvēki no laukiem un nelieliem ciematiem (71%), kā arī Vidzemē (77%), Zemgalē (70%) un Kurzemē (67%) dzīvojošie.

3. Prese

Kopumā ES 27 valstu vidū uzticēšanās presei ir polarizēta: 44% aptaujāto presei drīzāk uzticas, bet gandrīz puse (49%) aptaujāto - drīzāk neuzticas, savukārt 7% nav viedokļa šajā jautājumā.

Salīdzinoši visaugstākais uzticēšanās presei rādītājs ir Austrijā (62%), Nīderlandē (61%) un Somijā (60%). Salīdzinoši vismazāko uzticēšanos presei pauž Lielbritānijas un ES kandidātvalsts Turcijas iedzīvotāji. (Presei drīzāk neuzticas 75% Lielbritānijas un 68% Turcijas respondentu).

Baltijas valstu vidū rādītāji par uzticēšanos presei ir ļoti līdzīgi – presei uzticas puse Baltijas valstu iedzīvotāju. (Igaunijā - 51%, Latvijā - 50%, Lietuvā – 50% aptaujāto).

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2007.gada pavasara pētījumu (EB 67.2), redzam, ka situācija ES 27 valstu vidū praktiski nav mainījusies. Arī Latvijā, salīdzinājumā ar pavasarī veikto aptauju, situācija attieksmē pret presi nav mainījusies.

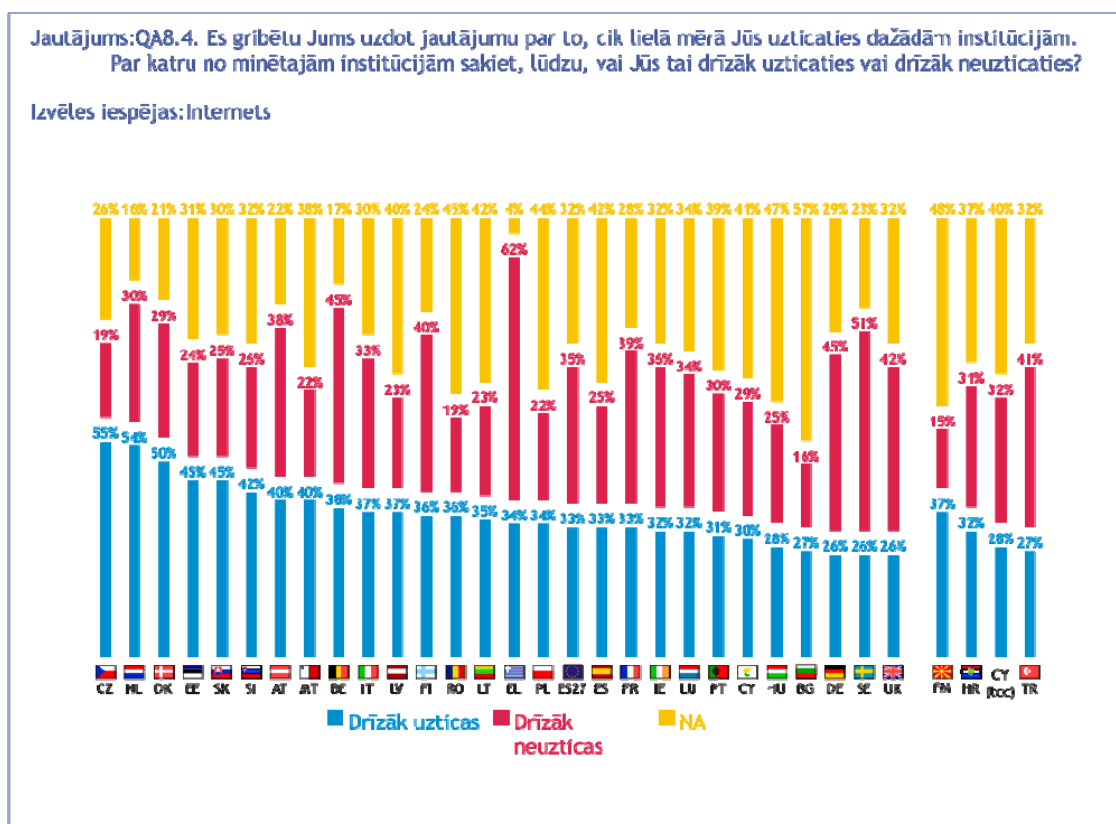
Būtiskas izmaiņas notikušas Bulgārijas, Rumānijas un Polijas iedzīvotāju vidū – kopš pavasara ievērojami samazinājies to iedzīvotāju skaits, kuri drīzāk uzticas savas valsts presei. Tā par 18 PP Bulgārijā (no 59% uz 41%), par 15 PP Rumānijā (no 68% uz 53%) un par 16 PP Polijā (no 65% uz 49%) samazinājies to iedzīvotāju skaits, kuri drīzāk uzticas savas valsts presei, bet pieaudzis to iedzīvotāju skaits, kuri savas valsts presei drīzāk neuzticas.

Sociāldemogrāfiskajā griezumā salīdzinoši vairāk respondentu, kuri uzticas presei Latvijā, ir gados vecāku respondentu vidū (55 gadi un vairāk, 56%). Pēc nodarbošanās salīdzinoši vairāk ir pensionāru (58%), uzņēmēju/pašnodarbināto (58%) un bezdarbnieku (56%). Salīdzinoši vairāk radio uzticas cilvēki no laukiem un nelieliem ciematiem (59%), kā arī Vidzemē (61%) dzīvojošie.

Presei neuzticas salīdzinoši vairāk gados jaunu respondentu (15-24 gadi, 49%). Pēc nodarbošanās salīdzinoši vairāk ir ierēdņu/speciālistu (56%), studentu (52%) un māsaimnieču (51%). Salīdzinoši vairāk presei neuzticas cilvēki no lielpilsētām (50%), kā arī Rīgā (49%) un Kurzemē (50%) dzīvojošie.

4. Internets

Kopumā ES 27 valstu vidū uzticēšanās internetam ir dalīta: trešā daļa (33%) aptaujāto internetam drīzāk uzticas, bet 35% aptaujāto - drīzāk neuzticas, bet 35 % nav viedokļa šajā jautājumā.

Salīdzinoši visaugstākais uzticēšanās internetam rādītājs ir Čehijā (55%), Nīderlandē (54%) un Dānijā (50%). Salīdzinoši vismazāko uzticēšanos internetam pauž Lielbritānijas, Zviedrijas un Vācijas iedzīvotāji (26% katrā no valstīm).

Baltijas valstu vidū rādītāji par uzticēšanos internetam ir sekojoši: Igaunijā - 45%, Latvijā - 37%, Lietuvā – 35% aptaujāto.

Salīdzinot šīs aptaujas rezultātus ar 2007.gada pavasara pētījumu (EB 67.2), redzam, ka situācija ES 27 valstu vidū ir nedaudz mainījusies – par 6 PP krities to respondentu skaits, kuri internetam drīzāk uzticas. Arī Latvijā, salīdzinājumā ar pavasari veikto aptauju, par 6 PP krities to respondentu skaits, kuri internetam drīzāk uzticas.

Būtiskas izmaiņas notikušas Kipras Ziemeļu daļā – kopš pavasara ievērojami samazināties to iedzīvotāju skaits, kuri drīzāk uzticas savas valsts internetam: kritums ir par 19 PP (no 47% uz 28%). Samazināties to

iedzīvotāju skaits, kuri drīzāk uzticas savas valsts internetam, bet pieaudzis to iedzīvotāju skaits, kuriem nav viedokļa šajā jautājumā.

Sociāldemogrāfiskajā griezumā salīdzinoši vairāk respondentu, kuri uzticas internetam Latvijā, ir starp vīriešiem (44%), gados jaunāku respondentu vidū (15-24 gadi, 64%; 25-39 gadi, 47%). Pēc nodarbošanās salīdzinoši vairāk ir studentu (69%), ierēdņu/speciālistu (44%), uzņēmēju/pašnodarbināto (44%) un vadošā līmeņa darbinieku (42%). Salīdzinoši vairāk internetam uzticas Vidzemē (41%), Rīgā (40%) un Pierīgā (40%) dzīvojošie.

Nav viedokļa par uzticēšanos internetam salīdzinoši vairāk gados vecāku respondentu vidū (40-54 gadi, 49%; 50 gadi un vairāk, 75%). Salīdzinoši vairāk ir pensionāru (83%), cilvēku no laukiem un nelieliem ciematiem (51%), kā arī Latgalē (54%) dzīvojošo.

TEHNISKĀ INFORMĀCIJA

Laikā no 2007. gada 22. septembra līdz 3. novembrim *TNS Opinion & Social, Taylor Nelson Sofres* un *EOS Gallup Europe* izveidotais konsorcijs, pēc EIROPAS KOMISIJAS Preses un komunikāciju ģenerāldirektorāta pieprasījuma veica EUROBAROMETER 68.1. pētījuma vilni "Izpēte un politiskā analīze".

"STANDARTA" EUROBAROMETER 68 ir daļa no 68.1. vilņa, kas aptver Eiropas Savienības dalībvalstu iedzīvotājus vecumā no 15 gadiem. "STANDARTA" EUROBAROMETER 68 pētījums ir veikts arī trīs kandidātvalstīs (Horvātijā, Turcijā un bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā un Ziemeļkipras Turku Republikā). Šajās valstīs aptaujāti pamatiedzīvotāji un visu Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņi, kas šajās valstīs ir rezidenti un kuriem ir pietiekošas valsts valodu zināšanas, lai sniegtu atbildes uz aptaujas jautājumiem. Visās valstīs izmantota vairākapkāpju nejaušā gadījuma izlase. Katrā valstī tika izvēlēti vairāki izlases punkti ar varbūtību, kas proporcionāla iedzīvotāju skaitam (visā valstī) un iedzīvotāju blīvumam.

Atlases punkti tika sistemātiski izvēlēti katrā no administratīvi teritoriālajām vienībām pēc katras teritoriālās vienības un apvidus tipa stratifikācijas. Tādējādi tie pārstāv visu pētījumā iekļauto valstu teritoriju saskaņā ar *EUROSTAT NUTS II* (vai līdzvērtīgu) un attiecīgo valstu pastāvīgo iedzīvotāju izplatību galvaspilsētās, pilsētās un lauku teritorijās. Katrā no izvēlētajiem izlases punktiem tika nejauši izvēlēta sākuma adrese. Turpmākās adreses (katra n-tā adrese) tika izvēlēta pēc standarta "izlases maršruta" metodes, ņemot vērā sākuma adresi. Katrā mājsaimniecībā tika nejauši izvēlēts respondents (pēc "tuvākās dzimšanas dienas likuma"). Visas intervijas tika veiktas, personīgi aptaujājot respondentus viņu dzīvesvietās atbilstošajā valsts valodā. Attiecībā uz datu savākšanu - CAPI (datorizētas tiešās intervijas) tika izmantotas valstīs, kurās šī tehnoloģija bija pieejama.

Katrai valstij tika veikts izlases un ģenerālā kopuma salīdzinājums. Ģenerālā kopuma raksturojums tika iegūts, izmantojot *EUROSTAT* iedzīvotāju datus vai informāciju no valstu statistikas birojiem. Visām pētījumā iekļautajām valstīm, pamatojoties uz ģenerālā kopuma aprakstu, tika veikta datu svēršanas procedūra, izmantojot marginālo un stapšūnu svēršanu. Visās valstīs iteratīvajā procedūrā tika ņemti vērā tādi raksturojumi kā dzimums, vecums, reģions un apvidus lielums. Starpvalstu datu svēršanā (t.i., ES vidējo datu iegūšanai) *TNS Opinion & Social* izmanto *EUROSTAT* vai valstu statistikas biroju sniegtos oficiālos datus par iedzīvotājiem. Kopējie statistiskie dati par iedzīvotājiem, kas izmantojami pēcsvēršanas procedūrā, ir norādīti augstāk.

Atgādinām lasītājiem, ka aptaujas rezultāti ir aptuveni aprēķini, kuru precizitāte ir balstīta uz izlases lielumu un iegūto procentu. Izlasēs ar aptuveni 1000 respondentiem reālie procenti variē šādās ticamības robežās:

iegūtie procenti	10% vai 90%	20% vai 80%	30% vai 70%	40% vai 60%	50%
Ticamības robežas	± 1.9 %	± 2.5 %	± 2.7 %	± 3.0 %	± 3.1 %

Aptaujas tehniskie dati

Aptaujas veicējs – „TNS Latvia”

Interviju skaits Latvijā: 1006

Interviju skaits kopā (ES 31): 30 281

Pētījuma veikšanas laiks: no 2007. gada 22.septembra – 2007.gada 3.novembrim

Pētījumā ietverto **valstu saīsinājumi** grafikos:

AT	Austrija	FR	Francija	RO	Rumānija
BE	Beļģija	HU	Ungārija	SE	Zviedrija
BG	Bulgārija	IE	Īrija	SI	Slovēnija
CY	Kipra*	IT	Itālija	SK	Slovākija
CZ	Čehija	LT	Lietuva	UK	Lielbritānija
DE	Vācija	LU	Luksemburga		
DK	Dānija	LV	Latvija	CY (tcc)	Kipras Ziemeļu daļa*
EE	Igaunija	MT	Malta	FM	Maķedonija
EL	Grieķija	NL	Nīderlande	HR	Horvātija
ES	Spānija	PL	Polija	TR	Turcija
FI	Somija	PT	Portugāle		

*Kipra kopumā ir viena no 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm. Tomēr daļu Kipras Republikas nepārvalda valsts valdība. Praktisku apsvērumu dēļ tikai tās intervijas, kuras ir notikušas valdības pārraudzītajā Kipras daļā (pētījumā apzīmētas „CY”), tiek analizētas kopā ar pārējām ES 27 valstīm. Intervijas, kuras ir notikušas valdības nepārraudzītajā Kipras daļā (pētījumā „CY (tcc): Kipras Ziemeļu daļa”), datus parādītas atsevišķi.

Citi saīsinājumi:

ES 27 – visas Eiropas Savienības dalībvalstis

ES 25 – Eiropas Savienības dalībvalstis, izņemot Bulgāriju un Rumāniju

ES 31 – visas Eiropas Savienības dalībvalstis un Turcija, Horvātija, Maķedonija, Kipras Z daļa

ES 10 – dalībvalstis, kuras ES pievienojās 2004.gada 1.maijā

ES 15 – ES dalībvalstis līdz 2004.gada 1.maijam

„EB 65” – Eurobarometra pētījums, kurš notika 2006.gada pavasarī

„EB 66” – Eurobarometra pētījums, kurš notika 2006.gada rudenī

„EB 67” – Eurobarometra pētījums, kurš notika 2007.gada pavasarī

PP – procentpunkti

Aptaujas dalībnieku sociāldemogrāfiskā struktūra:

Izlases lielums: 1006 Latvijas pilsoņi vecumā no 15 gadiem

